

**ΑΝΩΤΑΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ
ΙΔΡΥΜΑ ΠΑΤΡΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ**

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΚΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΩΝ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΝ (ΔΕΚΑΕΤΙΑ 1997-2007)
ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΠΕΡΙ ΑΘΕΜΙΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ**

**ΣΠΟΥΔΑΣΤΡΙΑ:
ΒΟΪΛΗ ΙΩΑΝΝΑ**

**ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ
ΚΑΝΕΛΛΗ ΦΙΛΑΝΘΗ**

ΠΑΤΡΑ 2009

**ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΚΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΩΝ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΝ (ΔΕΚΑΕΤΙΑ 1997-2007)
ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΠΕΡΙ ΑΘΕΜΙΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ**

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Με την παρούσα εργασία αναλύουμε την έννοια του αθέμιτου ανταγωνισμού καθώς και τις βαθύτερες πτυχές του. Στη συνέχεια αναφέρουμε όλες τις μορφές με τις οποίες μπορεί να εκδηλωθεί αθέμιτος ανταγωνισμός.

Στο δεύτερο κεφάλαιο προσπαθούμε να κατανοήσουμε την εξέλιξη και την δομή του νόμου 146/1914 καθώς και τον σκοπό του όπως επίσης και τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για να χαρακτηριστεί μια πράξη ως αθέμιτη. Επιπλέον, σημαντική παράγραφος είναι η αναφορά στη Γενική Ρήτρα του αθέμιτου ανταγωνισμού.

Στο τρίτο κεφάλαιο εξετάζουμε τις αξιώσεις που έχει κάποιος από το νόμο ο οποίος πιστεύει ότι θίγονται τα συμφέροντα του, καθώς και τους τρόπους με τους οποίους μπορεί να τα προστατεύσει.

Στο πρακτικό μέρος της εργασίας κατηγοριοποιούμε διάφορες περιπτώσεις παραβάσεων που αφορούν την δεκαετία 1997-2007. Κατόπιν αναφέρουμε συνοπτικά τις αποφάσεις των δικαστηρίων για κάθε περίπτωση.

Τέλος, διαπιστώνουμε ότι κάποιες από αυτές τις κατηγορίες συγκεντρώνουν μεγαλύτερο ποσοστό παραβάσεων από τις υπόλοιπες, και δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στα αίτια που οδηγούν σε αυτά τα αποτελέσματα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ	2
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	3
ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	5
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο	6
1.1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΟΥ ΑΘΕΜΙΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ.....	6
1.2. ΑΘΕΜΙΤΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΡΗΤΡΑΣ	7
1.2.2. Πράξη παρεμποδίσεως	11
1.2.3. Πράξεις εκμεταλλεύσεως ξένης παροχής.....	14
1.2.4. Πράξεις προβαδίσματος δια παραβίασεως νόμου ή συμβάσεως	16
1.2.5. Πράξεις διακινδυνεύσεως της αγοράς	18
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο	20
Ο ΝΟΜΟΣ 146/1914 ΠΕΡΙ ΑΘΕΜΙΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ.....	20
2.1. ΕΞΕΛΙΞΗ ΚΑΙ ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ	20
2.2. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ / ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ	21
2.3. ΓΕΝΙΚΗ ΡΗΤΡΑ ΤΟΥ ΑΘΕΜΙΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ (ΘΕΜΕΛΙΩΔΗ)	22
2.3.1. Προσδιορισμός της έννοιας	22
2.3.2. Προϋποθέσεις για τον χαρακτηρισμό μιας πράξης ως αθέμιτης κατά τη γενική ρήτρα του άρθρου	23
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο	26
3.1. ΕΝΝΟΜΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ – ΑΞΙΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΝΟΜΟ 146/1914.....	26
3.1.1. Αξίωση προς παράλειψη.....	27
3.1.2. Αξίωση προς αποζημίωση.....	28
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο	30
4.1. ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ – ΥΠΟΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ – ΑΡΙΘΜΟΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΩΝ	30
4.1.1. Κατηγορία Α. Πράξεις προσελκύσεως πελατείας.....	31
4.1.1.1. Υποκατηγορία (α) Εξαγορά του πελάτη – πρόσθετες παροχές – παραδείγματα τρία	31
4.1.2. Κατηγορία Β – Πράξεις παρεμποδίσεως	37
4.1.2.1. Υποκατηγορία (α) – Παρεμπόδιση για απόκτηση ή διατήρηση πελατείας –Παράδειγμα ένα	37

4.1.2.2. Υποκατηγορία (β) Υποτίμηση – Παραδείγματα δύο	39
4.1.2.3. Υποκατηγορία (γ) – Διαφοροποιημένη μεταχείριση – Παραδείγματα ένα.....	43
4.1.2.4. Υποκατηγορία (δ) Συγκριτική Διαφήμιση- Παραδείγματα τέσσερα ...	45
4.1.3. Κατηγορία Γ – Πράξεις Εκμετάλλευσης ξένης παροχής	53
4.1.3.1. Υποκατηγορία (α) – Εκμετάλλευση ξένης φήμης - Παραδείγματα επτά.....	53
4.1.3.2. Υποκατηγορία (β) – Απόσπαση Πελατείας ή Προσωπικού – Παραδείγματα πέντε.....	67
4.1.3.3. Υποκατηγορία (γ) Αποτίμηση Διακριτικών Γνωρισμάτων - Παραδείγματα Οκτώ.....	77
4.1.4. Κατηγορία Δ – Πράξεις προβαδίσματος δια παραβάσεων νόμου ή συμβάσεως	93
4.1.4.1. Υποκατηγορία (α) - Παραβίαση διατάξεων με ηθικώς ουδέτερο περιεχόμενο – Παράδειγμα ένα	93
4.1.4.2. Υποκατηγορία (β) – Παράβαση Συμβατικών Δεσμεύσεων – Παραδείγματα εφτά	95
4.1.5. Κατηγορία Ε– Πράξεις διακινδυνεύσεως της αγοράς	108
4.1.5.1. Υποκατηγορία (α) – Κατάχρηση της θέσεως οικονομικής δύναμης – Παράδειγμα ένα.....	108
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5^ο	110
5.1. ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ	110
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.....	113
ΕΠΙΛΟΓΟΣ.....	115
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	116

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο ανταγωνισμός στις μέρες μας θεωρείται μια επωφελής οικονομική διαδικασία. Αποτελεί κίνητρο για απόδοση, συντελεί στη βελτίωση των παροχών, του τεχνικού εξοπλισμού και των τιμών, εκσυγχρονίζει τους όρους συναλλαγής, καθορίζει με ταχύτητα τι θα προσφερθεί στην αγορά και σε ποιες ποσότητες και τελικά αποβαίνει προς όφελος όλων των παραγόντων της αγοράς, συμπεριλαμβανομένων των καταναλωτών και της εθνικής οικονομίας. Ο ανταγωνισμός συντελεί ώστε κάθε επιχειρηματίας να προσπαθεί να υπερτερεί σε σύγκριση με τους ανταγωνιστές του και πάντως να μην υπολείπεται τούτων.

Το δίκαιο του αθέμιτου ανταγωνισμού και το δίκαιο του ελεύθερου ανταγωνισμού μεθοδολογικά διαφέρουν αισθητά. Το δίκαιο του αθέμιτου ανταγωνισμού του είναι η χρηστή τάξη στον οικονομικό ανταγωνισμό. Το δίκαιο του ελεύθερου ανταγωνισμού δεν αποδίδει κάποια ηθική απαξία σε ανταγωνιστική πράξη, αλλά αντικείμενο έχει αυτή την ίδια υπόσταση του οικονομικού ανταγωνισμού.

Το δίκαιο του αθέμιτου ανταγωνισμού έχει κατ' εξοχήν δυναμικό χαρακτήρα. Είναι προσαρμοσμένο στην αγορά και τους ρυθμούς της. Έχει αυξανόμενη σημασία στη δικαστηριακή πρακτική, ενώ συνθέτει πλέον μια σταθερή παράμετρο της συμβουλευτικής δικηγορίας. Είναι νομολογιακό δίκαιο : αθέμιτο ανταγωνισμό αποτελούν εκείνες οι πρακτικές που θεωρούν τα δικαστήρια ως αθέμιτες.

Με την παρούσα εργασία θα προσπαθήσουμε να καταγράψουμε κάποιες περιπτώσεις παραβάσεων των διατάξεων περί αθέμιτου ανταγωνισμού καθώς και τις αποφάσεις των Δικαστηρίων. Η χρονική περίοδος των περιπτώσεων αυτών αφορούν την δεκαετία 1997-2007.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο

1.1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΟΥ ΑΘΕΜΙΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Βασικό νομοθέτημα του δικαίου τούτου είναι ο νόμος 146/1914 «περί αθέμιτου ανταγωνισμού». Δίκαιο νέο χωρίς ιστορική παράδοση, είναι δημιούργημα των κοινωνικοοικονομικών συνθηκών του τέλους του 19^{ου} και των αρχών του 20^{ου} αιώνα.

Αν και στις απαρχές του το δίκαιο αυτό σκόπευε στην προστασία των ανταγωνιζόμενων, η κατά τις τελευταίες δεκαετίες εμφάνιση νέων οικονομικών δομών, στρατηγημάτων, η υπερανάπτυξη της βιομηχανίας και των συστημάτων επηρεασμού της αγοράς συντέλεσαν ώστε οι σκοποί του να επεκταθούν και στην προστασία των καταναλωτών και της ολότητας.

Όλα τα συμφέροντα, καταναλωτών και ολότητας συγκλίνουν και συνθέτουν την ίδια αποστολή του δικαίου του αθέμιτου ανταγωνισμού, δηλαδή να διατηρείται η ανταγωνιστική ελευθερία «καθαρή από αθέμιτες πράξεις».¹

Ο νομοθέτης δεν καθορίζει το θεμιτό ή το σύννομο της ανταγωνιστικής ελευθερίας. Αρνητικά δίνει πρότυπα αθέμιτης και ειδικώς παράνομης κατά τον ανταγωνισμό συμπεριφοράς, χρησιμοποιώντας για τις πρώτες γενικά την έννοια των χρηστών ηθών και για τις δεύτερες το συγκεκριμένο προσδιορισμό του πραγματικού τους.

Η μέθοδος αυτή του νομοθέτη είναι ουσιώδης γιατί έτσι αφήνει να εξυπακούεται ως ισχύων κανόνας η ανταγωνιστική ελευθερία, ο οικονομικός ανταγωνισμός.

---

¹ Μιχ.Θεδ.Δ. Μαρίνος, Αθέμιτος Ανταγωνισμός.

1.2. ΑΘΕΜΙΤΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΡΗΤΡΑΣ

Από πολλούς νομομαθείς επιχειρήθηκε η συστηματική ταξινόμηση των αθέμιτων ανταγωνιστικών πράξεων.² Και αυτό γιατί στο νόμο 146/1914 οι περιπτώσεις του αθέμιτου ανταγωνισμού είναι ασυστηματοποίητες και όπως σε κάθε περιοχή δικαίου έτσι και εδώ χρειάστηκε να αποκαλυφθεί η εσωτερική της τάξη.

Ο νομοθέτης χρησιμοποίησε μια γενική ρήτρα (άρθρο 1) και ένα κατάλογο πράξεων. Αλλά οι κατάλογοι από την φύση τους δεν μπορούν να είναι εξαντλητικοί και πλήρεις. Αυτό το ενύπαρκτο μειονέκτημα των καταλόγων συμπληρώνει η Γενική Ρήτρα (για την οποία λόγος θα γίνει στο επόμενο κεφάλαιο).

Μια λοιπόν από τις κυριότερες προτάσεις κατατάξεων των ανταγωνιστικών πράξεων στο πλαίσιο της Γενικής Ρήτρας σύμφωνα με τον Hefermeh) είναι:

1. Πράξεις προσελκύσεως πελατείας
2. Πράξεις παρεμποδίσεως
3. Πράξεις εκμεταλλεύσεως ξένης παροχής
4. Πράξεις προβαδίσματος δια παραβάσεων νόμου ή συμβάσεως
5. Πράξεις διακινδυνεύσεως της αγοράς

1.2.1. Πράξεις προσελκύσεως πελατείας

Ο επηρεασμός του πελάτη και η προσέλκυση του ανήκει στην ίδια την ουσία του ανταγωνισμού. Ωστόσο απαγορεύονται εκείνα τα μέσα και οι μέθοδοι του ανταγωνισμού που επιδιώκουν να προσβάλλουν ή να αποκλείσουν την ελευθερία αποφάσεως και επιλογής του πελάτη.

Τέτοιες μέθοδοι μπορεί να είναι κυρίως και ενδεικτικώς:

- α) Η παραπλάνηση
- β) Ο εξαναγκασμός
- γ) Η επίμονη ενόχληση
- δ) Η εξαγορά του πελάτη – πρόσθετες παροχές

---

² Νικ. Κ. Ρόκας, Αθέμιτος Ανταγωνισμός.

ε) Η εκμετάλλευση τυχοδιωκτικής ροπής του πελάτη

στ) Η εκμετάλλευση των συναισθημάτων και της εμπιστοσύνης

ζ) Η εκμετάλλευση απειρίας

A. Παραπλάνηση

Η αρχή της αλήθειας είναι θεμελιώδες θεώρημα στο πρόβλημα του ανταγωνισμού. Παραπλάνηση είναι η επίκληση ή η παραγωγή ψευδούς παραστάσεως μη ανταποκρινόμενης στα πράγματα.

Πράξεις παραπλανητικές δημιουργούν κινδύνους συγχύσεως ως προς την επιχείρηση, το πρόσωπο, τις παροχές άλλου ανταγωνιστή. Τέτοιες παραπλανητικές μέθοδοι και πρακτικές είναι ο ψευδής αυτοέπαινος, τα ψευδή διακριτικά, η πρόκληση συγχύσεως με προϊόντα άλλων.

B. Εξαναγκασμός

Υπάρχει αθέμιτη ανταγωνιστική πράξη όταν ο πελάτης εξαναγκάζεται με φυσική ή ψυχολογική βία να συναλλαχθεί. Ο φυσικός εξαναγκασμός αυτονομία είναι πάντοτε παράνομος. Ο ψυχολογικός εξαναγκασμός τότε είναι αθέμιτος, όταν εξαιτίας του ο πελάτης ενεργεί αντίθετα με τη βούλησή του. Ως τέτοιες μεθόδους θα μπορούσε ν' αναφέρει κανείς την απειλή κακών, τη συνεχή ενόχληση, τη δωροδοκία του πελάτη σαν ηθικό εξαναγκασμό.

Γ. Επίμονη ενόχληση

Αυτή η περίπτωση συντρέχει όταν ο πελάτης λόγω επίμονης ενοχλήσεως του μέσω προσφοράς, διαφημίσεως κ.α., καταλήγει να συναλλαχθεί μόνο και μόνο για να απαλλαγεί από την ενόχληση. Τέτοιες ενοχλητικές μέθοδοι είναι η άγρα πελατών, στο δρόμο, η αποστολή απαράγγελτων προϊόντων. Αθέμιτη μπορεί στη συγκεκριμένη περίπτωση να είναι και η απρόσκλητη επίσκεψη αντιπροσώπων σε σπίτια πελατών.

Δ. Εξαγορά του πελάτη – πρόσθετες παροχές

Πρόκειται για τις περιπτώσεις «δωροδοκίας» του πελάτη με διαφημιστικά δώρα, εκπτώσεις, διαφημιστικά πριμ, λαχνούς, εισιτήρια ελευθέρως. Τα μέσα αυτά, αν και δεν συμβιβάζονται με τον αποδοτικό ανταγωνισμό, ωστόσο δεν είναι χωρίς άλλο αθέμιτα, παρά μόνον, όταν τα μικρά προϊόντα ή οι μικρές υπηρεσίες είναι

εκείνα που επηρεάζουν τον πελάτη ν' αγοράσει το μεγάλο προϊόν. Μέθοδος αθέμιτη είναι και η «συνδυαστική συναλλαγή» όπου περισσότερα πράγματα ομοειδή ή μη ομοειδή προσφέρονται σε μια ολική τιμή.

Ε. Εκμετάλλευση τυχοδιωκτικής ροπής του πελάτη

Μέσα για δημιουργία συναλλακτικών σχέσεων με ανάρμοστη εκμετάλλευση της φυσικής ροπής του πελάτη για άκοπτη κτήση είναι αθέμιτα π.χ. στα πωλούμενα προϊόντα πιθανόν να τύχουν χρηματικά βραβεία, δωρεάν μαθήματα, δωρεάν ταξίδια.

Αθέμιτες είναι οι μέθοδοι της προοδευτικής προσελκύσεως πελατείας με το σύστημα της «χιονοστιβάδας» ή με το λεγόμενο Admiralsystem. Και με τα δύο συστήματα ο ένας πελάτης φέρνει άλλους πελάτες, παίρνοντας ορισμένα ανταλλάγματα από τον επιχειρηματία. Στο πρώτο, ο πελάτης αγοράζει ένα προϊόν και πληρώνει όσους όμως περισσότερους νέους πελάτες φέρει, τόσο μεγαλύτερη έκπτωση του γίνεται. Στο δεύτερο, ο πελάτης δεν πληρώνει τίμημα κατά την αγορά, γιατί το τίμημα πληρώνεται από το μέσω αυτού ανάπτυγμα των συναλλαγών του επιχειρηματία.

Στ. Εκμετάλλευση συναισθημάτων και εμπιστοσύνης

Οι μέθοδοι άμεσης ή έμμεσης επικλήσεως των συναισθημάτων του κοινού είναι πολυάριθμες, πάνω δε σ' αυτές στηρίζεται κατά μέγα μέρος, η διαφήμιση. Σαφής διαχωρισμός μεταξύ θεμιτών ή αθέμιτων πράξεων που χρησιμοποιούν τ' ανθρώπινα συναισθήματα δεν υπάρχει. Κάθε περίπτωση αξιολογείται βάσει των ιδιαίτερων περιστάσεων της, εκτιμώμενη συνολικά.

Κριτήριο και εδώ είναι η δυνατότητα που μένει στον πελάτη να επιλέγει ελεύθερα. Μέθοδοι, που προκειμένου να φτάσουν στην συναλλαγή διεγείρουν το φόβο είναι αθέμιτες.

Ζ. Εκμετάλλευση απειρίας

Η μέθοδος αυτή αναφέρεται στην εκμετάλλευση της απειρίας και φυσικής ευπιστίας που υπάρχει κυρίως στα παιδιά, δηλαδή σε άτομα που έχουν άγνοια για τα οικονομικά, πέραν των δικών τους οικονομικών δυνατοτήτων. Η πρόκληση παιδιών μέσω άλλου παιδιού είναι αθέμιτη μέθοδος.

Η απεικόνιση παιδιού σαν διαφημιστική μέθοδος δεν πρέπει να φτάνει σε καταχρηστική πρόκληση των συναισθημάτων που έχουν οι ενήλικες για τα παιδιά. Γενικότερα, αθέμιτη θεωρείται η ανταγωνιστική μέθοδος που μπορεί να βλάψει τα παιδιά από άποψη σωματική, ψυχική ή ηθική.

1.2.2. Πράξη παρεμποδίσεως

Κάθε ανταγωνιστική πράξη από τη φύση της μπορεί να βλάψει τον ανταγωνιστή. Αυτή εξάλλου είναι η ουσία του ανταγωνισμού. Συνεπώς κάθε ανταγωνιστική πράξη που βλάπτει άλλον ανταγωνιστή δεν είναι κατ' ανάγκη και αθέμιτη. Όταν όμως αυτός που ασκεί τον ανταγωνισμό θέλει να απειληθεί στην αγορά με μέσα τον αποκλεισμό ή την παρεμπόδιση του άλλου από το να συμμετάσχει στην αγορά με την παροχή του, τότε δεν ενεργεί θεμιτά.

Μέθοδοι αθέμιτης παρεμποδίσεως μπορεί να είναι κυρίως και ενδεικτικώς:

- α) Η παρεμπόδιση για απόκτηση ή διατήρηση πελατείας ή για διαφήμιση
- β) Η βλάβη της επιχειρηματικής εκμεταλλεύσεως
- γ) Η υποτίμηση
- δ) Το μπούκοτάζ
- ε) Η διαφοροποιημένη μεταχείριση
- στ) Η δυσφήμιση
- ζ) Η συγκριτική διαφήμιση

A. Παρεμπόδιση απόκτησεως πελατείας και διαφήμισης

Τρόποι αυτού του είδους είναι:

- Η προσέλκυση πελατείας μπροστά στο κατάστημα του άλλου
- Η αντιδιαφήμιση
- Η Απομάκρυνση των προϊόντων του ανταγωνιστή εκτός αγοράς, αγοράζοντας ή ανταλλάσσοντας αυτά ώστε να παραμεριστεί ο ανταγωνιστής από την δυνατότητα προσφοράς.
- Η καταστροφή ξένης διαφήμισης
- Η υποβάθμιση προϊόντων ανταγωνιστή
- Η διαφήμιση «βιτρίνας» ενός μοναδικού ανταγωνιστή αποκλείοντας τους άλλους

B. Βλάβη επιχειρηματικής εκμετάλλευσης

Πρόκειται για πράξεις που αναφέρονται στη λειτουργία μιας ανταγωνίστριας επιχείρησης. Αδικαιολόγητες και ανακριβείς προειδοποιήσεις στο κοινό για δήθεν

παραβάσεις ανταγωνίστριας επιχείρησης, π.χ. συκοφαντίες για παράνομη απομίμηση άυλων αγαθών.

Αθέμιτες είναι επίσης οι πράξεις «παρενοχλήσεως της εργασιακής ειρήνης» και της εν γένει εκμεταλλεύσεως του ανταγωνιστή π.χ. δολιοφθορά στις εγκαταστάσεις του, απόσπαση προσωπικών απορρήτων.

Γ. Υποτίμηση

Κατ' αρχήν ο καθορισμός της τιμής ενός προϊόντος είναι ελεύθερος. Ιδιαίτερες όμως περιστάσεις μπορούν να στιγματίσουν μια υποτίμηση αθέμιτη i) όταν ένας ανταγωνιστής υποτιμά προσωρινώς ένα προϊόν κάτω από το κόστος με σκοπό την οικονομική εμφάνιση των άλλων ανταγωνιστών και στη συνέχεια το μονοπωλιακό απ' αυτόν καθορισμό της τιμής ή ii) όταν γίνεται υποτίμηση κάτω από αγορανομικώς καθορισμένες τιμές και γενικότερα αν έτσι διακινδυνεύεται ο ανταγωνισμός.

Δ. Μπουκοτάζ

Είναι ανταγωνιστικό μέσο που προκατευθύνεται οργανωμένα για τον αποκλεισμό συγκεκριμένου αντιπάλου από το συνηθισμένο χώρο ανταλλαγών. Το μπουκοτάζ στην τυπική κύρια μορφή του, προϋποθέτει την ύπαρξη τριών προσώπων δηλαδή εκείνου που προκαλεί το μπουκοτάζ, εκείνου που το επιβάλλει και εκείνου κατά του οποίου απευθύνεται.

Αποφασιστικό κριτήριο για την ύπαρξη μπουκοτάζ είναι η παρεμπόδιση να γίνεται με βοήθεια τρίτου, ο οποίος έχει ανεξάρτητη θέση από εκείνον που το προκαλεί ώστε να του επιτρέπεται η ελεύθερη λήψη αποφάσεων.

Ε. Διαφοροποιημένη μεταχείριση

Περιεχόμενο της συμπεριφοράς αυτή είναι η αδικαιολόγητα διάφορη μεταχείριση προσώπων στις συναλλαγές. Η διαφοροποιημένη μεταχείριση σε αντίθεση με το μπουκοτάζ προϋποθέτει δύο πρόσωπα.

Αθέμιτη διαφοροποίηση υπάρχει όταν κάποιος διαφοροποιεί τις τιμές με σκοπό την παραπλάνηση ως προς τις τιμές του, ή όταν υπάρχει αδικαιολόγητη επιλογή συγκεκριμένης πελατείας π.χ. άρνηση πωλήσεως σε συγκεκριμένο έμπορο.

Στ. Δυσφήμιση

Πρόκειται για αναλυθείς ισχυρισμούς ως προς την επιχείρηση ή τα προϊόντα άλλου ανταγωνιστή ή ως προς το πρόσωπο του φορέα της επιχείρησης. Οι αναληφθείς ισχυρισμοί είναι πάντοτε αθέμιτα μέσα.

Οι αληθείς ισχυρισμοί θεωρούνται αθέμιτοι όταν δεν αποσκοπούν σε προώπιση γενικότερων συμφερόντων αλλά σε νόθευση του αποδοτικού ανταγωνισμού π.χ. αληθής ισχυρισμός ότι ο ανταγωνιστής είναι μέθυσος.

Ζ. Συγκριτική διαφήμιση

Είναι ένα ξεχωριστό είδος διαφήμισης το οποίο αποτελεί ένα εξαιρετικά δραστικό μέτρο ανταγωνισμού δεδομένου ότι για τους περισσότερους καταναλωτές η διαφορά μεταξύ δύο προϊόντων γίνεται εύκολα αντιληπτή με την αντιπαραβολή των ιδιοτήτων τους.

Μορφές συγκριτικής διαφήμισης που αποτελούν αθέμιτη διαφήμιση:

- Προσωπική: Αναφορά στο πρόσωπο του ανταγωνιστή δυσφημώντας το
- Παραπλανητική: Ανακριβή εικόνα της πραγματικότητας
- Υποτιμητική: Καταφρόνηση και αποδοκιμασία για ανταγωνιστικά προϊόντα
- Προκαλούσα σύγχυση στην αγορά: Χρησιμοποίηση διακριτικών γνωρισμάτων κάποιου ανταγωνιστή.

1.2.3. Πράξεις εκμεταλλεύσεως ξένης παροχής

Ανταγωνιστικός αθέμιτα ενεργεί εκείνους που με απαράδεκτο τρόπο χρησιμοποιεί το αποτέλεσμα ξένης δραστηριότητας και ξένων δαπανών, για να αποκτήσει προβάδισμα έναντι των ανταγωνιστών.

Στις περιπτώσεις αυτής της κατηγορίας ο νομοθέτης με τη γενική ρήτρα δεν σκοπεύει να προστατεύει αυτή την ξένη παροχή, αλλά προς το συμφέρον της ολότητας να απομακρύνει τις αθέμιτες μορφές ανταγωνισμού, τον λεγόμενο παρασιτικό ανταγωνισμό.

Μέθοδοι εκμετάλλευσης ξένης παροχής είναι:

- α) η απομίμηση της ξένης διαφήμισης
- β) η εκμετάλλευση ξένης φήμης
- γ) η απόσπαση πελατείας ή προσωπικού
- δ) η απομίμηση διακριτικών γνωρισμάτων

A. Η απομίμηση της ξένης διαφήμισης

Η απομίμηση της ξένης διαφήμισης καταρχήν επιτρέπεται. Η απλή ιδέα της διαφήμισης δεν προστατεύεται. Και εδώ όμως μπορεί να υπάρχει το στοιχείο του αθέμιτου, όταν με την απομίμηση της ξένης διαφήμισεως αποσκοπείτε η πρόκληση συγχύσεως, η παραπλάνηση του κοινού για το ίδιο όφελος, ή η εξοικονόμηση σοβαρών δαπανών.

B. Εκμετάλλευση ξένης φήμης

Η εκμετάλλευση ξένης φήμης αναφέρεται στις «παρασιτικές» επιχειρήσεις, δηλαδή αυτές που τρέφονται από την αθέμιτη εκμετάλλευση της φήμης άλλης επιχείρησης. Η εκμετάλλευση αυτή μπορεί να προκύψει από την παραπλάνηση του κοινού ως προς την προέλευση ενός προϊόντος ή από την προβολή του ίδιου προϊόντος στην ίδια θέση με το προϊόν της ξένης επιχείρησης έτσι, ώστε με το συσχετισμό να εκμεταλλευθεί ο ένας τη φήμη του άλλου. Τέτοια παραπλάνηση μπορεί να συντρέχει, έστω και αν η παρασιτική επιχείρηση γνωστοποιεί στην διαφήμιση ότι δεν πρόκειται για τα γνήσια προϊόντα. Αθέμιτη είναι και η προσβολή της διαφημιστικής λειτουργίας του σήματος μεγάλης φήμης.

Γ. Απόσπαση πελατείας ή προσωπικού

Αυτή καθεαυτή η απόσπαση πελατείας ανήκει στην ουσία του ανταγωνισμού, αφού ο οικονομικός ανταγωνισμός είναι αγώνας για την πελατεία. Ωστόσο ιδιαίτερες περιστάσεις μπορούν να στιγματίζουν την απόσπαση πελατείας ή προσωπικού ως αθέμιτες.

Έτσι, ενεργεί ένας ανταγωνιστής όταν προτρέπει ή προκαλεί τη διάλυση συμβάσεων πελατείας ξένης επιχείρησης με παραπλανητικές μεθόδους ή τη διάλυση της επιχείρησης προκειμένου να αποσπάσει την πελατεία ή να προκαλέσει τη διάλυση εργασιακών σχέσεων με σκοπό την αποδυνάμωση του ανταγωνιστή και την οικειοποίηση επαγγελματικών μυστικών του.

Δ. Απομίμηση διακριτικών γνωρισμάτων

Η απομίμηση των διακριτικών γνωρισμάτων, ως συμπεριφορά κατά τον ανταγωνισμό, δύναται να στιγματιστεί ως αθέμιτη όταν ιδιαίτερες περιστάσεις συντρέχουν όπως ο προκαλούμενος κίνδυνος συγχύσεως στο καταναλωτικό κοινό ως προς την προέλευση των προϊόντων ή η τυχόν επιδίωξη εκμετάλλευσης της ξένης φήμης.

Σε περίπτωση ανομοειδών προϊόντων ή υπηρεσιών η χρήση διακριτικών μεγάλης ή παγκόσμιας φήμης έστω και αν δεν προκαλεί σύγχυση ως προς την προέλευση των προϊόντων ή των υπηρεσιών είναι ενδεχόμενο να εξασθενίζει το μεγάλης φήμης διακριτικό αφού παρασιτικές χρήσεις το «απομυζούν» για να τραφούν αυτές.

1.2.4. Πράξεις προβάδισματος δια παραβίασεως νόμου ή συμβάσεως

Απαγορεύεται στον ανταγωνισμό το οικονομικό προβάδισμα παραβιάζοντας το νόμο. Ισχύει η αρχή condition concumentium δηλαδή η αρχή της ισότητας που δεν σημαίνει εν προκειμένω ίση μεταχείριση των ανταγωνιζομένων αλλ' ισότητα φραγμών για όλους τους ανταγωνιστές.

Ειδικότερα:

α) Παραβίαση εξωανταγωνιστικών διατάξεων με ηθικοδικαιική θεμελίωση

β) Παραβίαση διατάξεων με ηθικώς ουδέτερο περιεχόμενο

γ) Παραβίαση συμβατικών δεσμεύσεων

A. Παραβίαση εξωανταγωνιστικών διατάξεων με ηθικοδικαιική θεμελίωση

Παραβίαση εξωανταγωνιστικών διατάξεων (πέρα από αυτές του ν.146) που έχουν ηθικοδικαιϊκή θεμελίωση, δηλαδή που η παραβίασή τους προσκρούει στο αίσθημα σχετικά με την κοινωνική ηθική, ή έχουν παράλληλο σκοπό με τη γενική ρήτρα του άρθρου 1 ν.146/1914.

Όσον αφορά την έννοια του άρθρου 1 του ν.146, αθέμιτη θα είναι εκείνη η ανταγωνιστική πράξη που προσκρούει σε διάταξη νόμου η οποία έχει σημασία για τον οικονομικό ανταγωνισμό και της οποίας η τήρηση απορρέει από ηθικοδικαιϊκή επιταγή ταγμένη για την προάσπιση ιδιαίτερα πολύτιμων κοινών αγαθών.

Η παραβίαση είναι αρκετή χωρίς να χρειάζεται να ερευνηθεί αν με την παραβίαση αυτή ο παραβάτης απέκτησε προβάδισμα έναντι των ανταγωνιστών του.

B. Παραβίαση διατάξεων με ηθικώς ουδέτερο περιεχόμενο

Η παραβίαση διατάξεων με ηθικώς ουδέτερο περιεχόμενο δηλαδή εκείνων που θεσπίζονται εκ λόγων νομοθετικής σκοπιμότητας χωρίς να περιέχουν ηθικοδικαιϊκή επιταγή.

Αθέμιτη θα είναι η πράξη μόνο όταν αποδειχθεί ότι ο παραβάτης με την παραβίαση των διατάξεων αυτών επιδίωξε χωρίς συγκεκριμένο λόγο οικονομικό προβάδισμα έναντι των νομοταγών ανταγωνιστών του.

Γ. Παραβίαση συμβατικών δεσμεύσεων

Για να χαρακτηριστεί αθέμιτη η συγκεκριμένη πράξη πρέπει και εδώ να συντρέχουν ιδιαίτερες περιστάσεις που να στοιχειοθετούν τον αθέμιτο χαρακτήρα της συμβατικής παραβάσεων. Έτσι αθέμιτη μπορεί να χαρακτηριστεί η πρόκληση με σκοπό ανταγωνισμού για παράβαση ή διάλυση της συμβάσεως του με ανταγωνιστή.

Προϋπόθεση είναι η ύπαρξη νομικώς έγκυρης δεσμεύσεως και η παράβαση συγκεκριμένης συμβατικής υποχρεώσεως. Π.χ. Χημικός υπάλληλος προκαλείται από ανταγωνιστή να αποκαλύψει βιομηχανικό απόρρητο του εργοδότη του που γνωρίζει λόγω της ανατεθειμένης σ' αυτόν εργασίας. Συχνά η παράβαση συμβατικής ρήτρας απαγορεύσεως ανταγωνιστικής δραστηριότητας αποκτά αθέμιτο χαρακτήρα.

1.2.5. Πράξεις διακινδυνεύσεως της αγοράς

Δίκαιο του ανταγωνισμού σημαίνει κανόνες συμπεριφοράς στην αγορά. Η ανταγωνιστική δραστηριότητα υπάρχει και μπορεί να ασκηθεί μόνο όταν υπάρχει «αγορά» στην οποία μπορεί κανείς ελεύθερα να συμμετέχει. Ανταγωνιστική πράξη διακινδυνεύσεως της αγοράς συνεπώς είναι εκείνη που παραμερίζει, αποκλείει ή αισθητά περιορίζει την δυνατότητα των ανταγωνιστών για σύγκριση των παροχών τους στην αγορά (προσφορά – ζήτηση) και κατ' αποτέλεσμα τη δυνατότητα των καταναλωτών για επιλογή μεταξύ περισσότερων παροχών.

Ενδεικτικές περιπτώσεις:

- α) Πληθωρική διανομή προϊόντων
- β) Αποστολή προϊόντων του τύπου
- γ) Κατάχρηση της θέσεως οικονομικής δυνάμεως

A. Πληθωρική διανομή προϊόντων

Η πληθωρική διανομή προϊόντων, π.χ. δωρεά 5000 κουτιών γάλα σε ένα μικρό χωριό μπορεί να θεωρηθεί αθέμιτη, όταν ληφθούν υπόψη η ποσότητα των διανεμόμενων, ο αριθμός των κατοίκων, οι συνθήκες της δωρεάς π.χ. χωρίς να συντρέχει περίπτωση θεομηνίας ή επιδημίας. Αντίθετα δεν είναι αθέμιτη η αποστολή δειγμάτων ή των λεγόμενων δώρων δημοσίων σχέσεων.

B. Αποστολή προϊόντων του τύπου

Η αποστολή προϊόντων τύπου είναι ενδεχόμενο να θεωρηθεί αθέμιτη αν συντρέχουν ιδιαίτερες περιστάσεις με συνεκτίμηση του συμφέροντος της ολότητας για πληροφόρηση της από τον τύπο αφενός και της ελευθερίας του τύπου ως θεσμού αφετέρου.

Περιπτωσιολογία:

Η δωρεάν διανομή ημερήσιας εφημερίδας μόνον για λόγους «δοκιμής» θα μπορούσε να θεωρηθεί θεμιτή εφόσον χρονικά είναι περιορισμένη.

Η σε μόνιμη βάση δωρεάν διανομή σε συγκεκριμένες ομάδες αναγνωστών εξειδικευμένων εφημερίδων είναι αθέμιτη αν συντρέχουν ιδιαίτερες περιστάσεις συγκεκριμένης διακινδύνευσης της αγοράς.

Διανομή φύλλων καθαρά διαφημιστικών δεν είναι αθέμιτη αφού δεν ανταγωνίζεται τις ημερήσιες εφημερίδες. Εφόσον όμως εφημερίδες διαφημίσεων περιλαμβάνουν και τμήμα σύνταξης, η δωρεάν διανομή τους θα είναι αθέμιτη εάν καταλήγουν σε υποκατάστατα ημερήσιων εφημερίδων έτσι ώστε οι αναγνώστες τους να μην επιθυμούν να επιλέξουν εφημερίδα με καταβολή αντίτιμου και έτσι να διακινδυνεύεται και αυτή η ελευθερία του ημερήσιου τύπου ως θεσμού.

Γ. Κατάγηση της θέσεως οικονομικής δύναμews

Η απόκτηση οικονομικής δύναμews ανήκει στη φύση του οικονομικού ανταγωνισμού. Παράνομος όμως μπορεί να είναι ο τρόπος με τον οποίο αποκτά ή χρησιμοποιεί κανείς αυτή τη δύναμη.

Ο νόμος 703/1977 (άρθρο 2) και το άρθρο 82 (πρώην 86) της Συνθήκης της ΕΟΚ απαγορεύουν την καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσεως μιας ή περισσότερων επιχειρήσεων στο σύνολο ή σε μέρος της αγοράς της χώρας.

Αξιόλογη είναι επίσης η θεωρία «των κινητών φραγμών» η οποία επικεντρώνοντας σαν στόχο την εξασφάλιση των δομών της αγοράς, δηλαδή την ελευθερία του ανταγωνισμού, χρησιμοποιεί σε κάθε περίπτωση τη στάθμιση των συμφερόντων των ανταγωνιζομένων και της επιχείρησης που διαθέτει οικονομική δύναμη στην αγορά, δεσπόζουσα θέση δηλαδή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο

Ο ΝΟΜΟΣ 146/1914 ΠΕΡΙ ΑΘΕΜΙΤΟΥ

ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

2.1. ΕΞΕΛΙΞΗ ΚΑΙ ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

Η ανάγκη συστηματικής ρύθμισης του ανταγωνισμού και η αντιμετώπιση του φαινομένου της αθέμιτης άσκησης του έγινε αισθητή στην Ευρώπη κυρίως μετά την καθιέρωση της ελευθερίας του εμπορίου, δηλαδή μετά την Γαλλική Επανάσταση.

Στην Ελλάδα εκείνη την εποχή η επεξεργασία αυτού του προβλήματος ήταν εξαιρετικά μικρή εξαιτίας του χαμηλού βαθμού ανάπτυξης της Ελληνικής οικονομίας.

Το πρόβλημα του Αθέμιτου Ανταγωνισμού αναλύθηκε στην χώρα μας από το 1914 και έπειτα με την ψήφιση του νόμου 146, νόμος ο οποίος ισχύει μέχρι και σήμερα, γεγονός που τον χαρακτηρίζει ως ένα εξαιρετικά μακρόβιο νομοθέτημα.

2.2. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ / ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ³

Αντικείμενο του νόμου θεωρείται:

- A. Το γενικό δικαίωμα του καθενός εκδήλωσης ανταγωνιστικής δραστηριότητας.
- B. Η επιχείρηση αυτή κάθε αυτή
- Γ. Οι καταναλωτές
- Δ. Ο θεμιτός και ελεύθερος ανταγωνισμός ως αυτοτελής αρχή τάξης του οικονομικού και κοινωνικού βίου.
- E. Η οικονομική ελευθερία του καθενός

Σκοπός του νόμου 146/1914 είναι να προσδιορίζει τα πλαίσια της επιτρεπόμενης συμπεριφοράς στον ανταγωνισμό, έτσι ώστε να διατηρείται η ανταγωνιστική ελευθερία «καθαρή» από αθέμιτες πράξεις.

---

³ Λάμπρος Ε. Κοτσίρης, Δίκαιο Ανταγωνισμού, Αθέμιτου και Ελεύθερου.

2.3. ΓΕΝΙΚΗ ΡΗΤΡΑ ΤΟΥ ΑΘΕΜΙΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ (ΘΕΜΕΛΙΩΔΗ)

2.3.1. Προσδιορισμός της έννοιας ⁴

Το άρθρο 1 του νόμου 146/1914 περιέχει την θεμελιώδη για τον ανταγωνισμό Γενική Ρήτρα. Ο νομοθέτης αδυνατώντας να συλλάβει όλη την πολυμορφία της πραγματικότητας και να την ρυθμίσει περιπτωσιολογικά χρησιμοποιεί τις Γενικές Ρήτρες, δηλαδή κανόνες που ορίζουν μόνο τις έννομες συνέπειες ενώ το πραγματικό τους δίνεται με μεγάλη γενικότητα και αφήνεται να συγκεκριμενοποιηθεί από τον εφαρμοστή του δικαίου, τον δικαστή. Τέτοιες ρήτρες περιέχουν π.χ. τα άρθρα 178, 200, 281, 288 Αστικού Κώδικα.

Το πρόβλημα που ανακύπτει είναι αν οι Γενικές Ρήτρες πρέπει να εννοούνται καθαρώς θετικιστικά, δηλαδή αν κάθε αρρυθμιστη περίπτωση θα κρίνεται βάσει της Γενικής Ρήτρας με καθαρή λογική, ή όπως ορθότερα γίνεται δεκτό αν πρέπει να εννοούνται ως λευκοί κανόνες, που αφήνουν στον δικαστή ελεύθερο χώρο να κρίνει την συγκεκριμένη περίπτωση μέσω τάξεων που έχουν τύχει γενικής αποδοχής.

---

⁴ Νικ. Κ. Ρόκας, Αθέμιτος Ανταγωνισμός

2.3.2. Προϋποθέσεις για τον χαρακτηρισμό μιας πράξης ως αθέμιτης κατά τη γενική ρήτρα του άρθρου⁵

➤ Πράξη κατά τις εμπορικές, βιομηχανικές ή γεωργικές συναλλαγές

Η πράξη μπορεί να είναι ενέργεια θετική ή ακόμη και παράλειψη. Στο δίκαιό μας μόνο εκείνη η ανταγωνιστική πράξη αξιολογείται ως θεμιτή ή αθέμιτη κατά τη γενική ρήτρα, η οποία διενεργείται στις κατονομαζόμενες από το νόμο συναλλαγές και δη στις εμπορικές, βιομηχανικές και γεωργικές.

Συναλλαγές είναι πράξεις που έχουν αντικείμενο την ανταλλαγή αγαθών ή υπηρεσιών. Συνεπώς περιλαμβάνονται μόνον «οι υπό ευρεία έννοια εμπορικές συναλλαγές» στο χώρο των οποίων ανήκουν όλες εκείνες οι δραστηριότητες και πράξεις που χαρακτηρίζονται ως εμπορικές.

Από τις μη εμπορικές περιλαμβάνονται μόνον οι γεωργικές συναλλαγές και κατ' επέκταση οι εξομοιούμενες προς αυτές συναλλαγές δηλαδή άλλες ομοειδής πρωτογενείς παραγωγές, όπως η κτηνοτροφία, η εκμετάλλευση δάσους, αλυκής, ορυχείου, μεταλλείου. Άλλες δραστηριότητες όπως των καλλιτεχνών, δικηγόρων, συμβολαιογράφων δεν καταλαμβάνονται από την Γενική Ρήτρα.

➤ Πράξη προς το σκοπό ανταγωνισμού

Ο «σκοπός του ανταγωνισμού» θεωρείται ουσιώδης προϋπόθεση εφαρμογής της Γενικής Ρήτρας και ανεξάρτητη από την αξιολόγηση της πράξεως ως θεμιτής ή αθέμιτης.

Πράξη προς το σκοπό ανταγωνισμού είναι εκείνη που κατευθύνεται στη σύναψη πελατειακών σχέσεων και κατ' αντικειμενική κρίση μπορεί να επιφέρει επαύξηση ή διατήρηση της πελατείας εκείνου που τη διενεργεί και τρίτου σε βάρος των άλλων ανταγωνιστών.

Πράξη προς το σκοπό ανταγωνισμού είναι και η προπαρασκευαστική μελλοντικού ανταγωνισμού.

Προϋποτίθεται.⁶

---

⁵ Νικ. Κ. Ρόκας, Αθέμιτος Ανταγωνισμός

⁶ Αρμενόπουλος

A. Να υπάρχει σχέση ανταγωνισμού

Ανταγωνιστική σχέση είναι το αντικειμενικό στοιχείο που πρέπει να υπάρχει μεταξύ εκείνου που τελεί την πράξη και των ανταγωνιστών του προς τους οποίους απευθύνεται. Χρειάζεται δηλαδή οι δύο συναγωνιζόμενες επιχειρήσεις να απευθύνονται στους ίδιους ή σε συγγενείς κύκλους πελατών, χωρίς όμως να απαιτείται οι δραστηριότητες των ανταγωνιστών να είναι ταυτόσημες ή να προσφέρουν τα ίδια προϊόντα και υπηρεσίες ή να βρίσκονται στο αυτό ανταγωνιστικό επίπεδο.

Ανταγωνιστική σχέση υπάρχει μεταξύ προαγωγού και διανομέα, αν απευθύνονται στον ίδιο κύκλο πελατών (αγοραστών) μεταξύ παραγωγού αυτοκινήτων και συνεργείων αυτοκινήτων.

B. Να υπάρχει ανταγωνιστική πρόθεση

Ανταγωνιστική πρόθεση είναι το υποκειμενικό στοιχείο, της πρόθεσης ενίσχυσης των πελατειακών σχέσεων εκείνου που επιχειρεί την ανταγωνιστική πράξη σε βάρος άλλων ανταγωνιστικών χωρίς να απαιτείται πρόθεση για πρόκληση ζημίας στους άλλους ανταγωνιστές.

Στις εμπορικές βιομηχανικές και γεωργικές συναλλαγές, η πρόθεση ανταγωνισμού τεκμαίρεται όχι από το νόμο, αλλά με βάση την κοινή αντίληψη, ότι όπου υπάρχει ανταγωνιστική σχέση υπάρχει και ανταγωνιστική πρόθεση. Βεβαίως, αρκεί αυτός που επιχειρεί την ανταγωνιστική πράξη να ανατρέψει το τεκμήριο.

Το υποκειμενικό στοιχείο συντρέχει όταν κάποιος θέλει με αθέμιτα μέσα ν' αποκτήσει προβάδισμα έναντι ανταγωνιστών που δεν χρησιμοποιούν τέτοια μέσα π.χ. επιχείρηση προβαίνει σε απόσπαση εργατικού δυναμικού άλλης ανταγωνίστριας επιχείρησης για να ενισχύσει τη δική της ανταγωνιστική θέση στην αγορά ή προβαίνει σε μείωση τιμών, απομίμηση προϊόντων, συγκριτικής διαφήμισης κτλ.

Γ. Η πράξη να είναι ικανή να προκαλέσει τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα

Το δίκαιο του ανταγωνισμού ενδιαφέρουν μόνο εκείνες οι πράξεις που είναι ικανές να ενισχύσουν τις πωλήσεις ενός ανταγωνιστή εις βάρος κάποιου άλλου.

Α. Ο τόπος τελέσεως της πράξης να είναι η Ελλάδα

Οι διατάξεις του συγκεκριμένου νόμου εφαρμόζονται μόνο μέσα στα όρια της ελληνικής επικράτειας.

Η άλλη τοποθέτηση

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να σημειωθεί ότι έχει αντιταχθεί ορθά, ότι η εφαρμογή της Γενικής Ρήτρας δεν προϋποθέτει κατ' ανάγκη την ύπαρξη ανταγωνιστικής σχέσεως όπως την είδαμε παραπάνω. Και αυτό διότι η πράξη προς το σκοπό του ανταγωνισμού δεν κρίνεται μόνο από τον σκοπό των ανταγωνιστών, αλλά και από την σκοπιά των συμφερόντων της ολότητας. Συνεπώς όταν η πράξη δεν λειτουργεί μέσα σε ανταγωνιστική σχέση αλλά στρέφεται κατά των συμφερόντων της ολότητας, η προϋπόθεση αυτή παρέλκει.

➤ Η αντίθεση της πράξεως στα χρηστά ήθη

Στο άρθρο 1 του ν.146/1914 διατυπώνεται γενικά ρήτρα που απαγορεύει κατά τις εμπορικές, βιομηχανικές και γεωργικές συναλλαγές τις πράξεις που είναι αντίθετες στα χρηστά ήθη.

Τα χρηστά ήθη είναι μια αόριστη νομική έννοια η οποία χρησιμεύει σαν κανονιστική κατευθυντήρια γραμμή. Η ρήτρα των χρηστών ηθών είναι κανόνας παραπομπής και κανόνας παρεμβάσεως.

Κανόνας παραπομπής σημαίνει ότι ο δικαστής, κατά την διαμόρφωση της κρίσεως του, παραπέμπεται στις κρατούσες αξιολογικές αντιλήψεις, στην κοινωνική ηθική.

Κανόνας παρεμβάσεως σημαίνει ότι ανατίθεται στον δικαστή ως καθήκον, λαμβάνοντας υπόψη την μεταβαλλόμενη κοινωνική πραγματικότητα και τα απειλούμενα συμφέροντα να ρυθμίσει τον ανταγωνισμό ως οικονομική διαδικασία σύμφωνα με το δίκαιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο

3.1. ΕΝΝΟΜΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ – ΑΞΙΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΝΟΜΟ 146/1914

Ο νόμος περί αθέμιτου ανταγωνισμού προβλέπει ειδικό σύστημα κυρώσεων, το οποίο διατρέχει το όλο νομοθέτημα και παρέχει αστική και ποινική προστασία των συμφερόντων όχι μόνο των συναγωνιζόμενων αλλά και των καταναλωτών.⁷

Σύμφωνα με το νόμο 146/1914 παρέχονται κάποιες αξιώσεις σε όποιον έχει έννομο συμφέρον και πιστεύει πως μπορεί να αποδείξει ότι τα συμφέροντα του θίχτηκαν από πράξη αθέμιτου ανταγωνισμού.

- Για να μπορούν όμως να επιβληθούν οι κυρώσεις θα πρέπει οι συναγωνιζόμενοι να έχουν το ίδιο ανταγωνιστικό επιχειρηματικό αντικείμενο (ανταγωνιστική σχέση)
- Οι αξιώσεις πραγματοποιούνται με τις αγωγές και τα ασφαλιστικά μέτρα.

---

⁷ Λάμπρος Ε. Κοτσίρης, Δίκαιο Ανταγωνισμού, Αθέμιτου και Ελεύθερου

3.1.1. Αξίωση προς παράλειψη

Θεωρείται ως το πιο δραστικό μέτρο της προληπτικής ή αποτρεπτικής έννομης προστασίας εναντίον κινδύνου προσβολής έννομων αγαθών και συμφερόντων.

Περιλαμβάνει:

1. Την παράλειψη νέων ενεργειών η οποία προέρχεται κυρίως ως προληπτικό μέτρο ώστε να μην υπάρξει κίνδυνος είτε εμφάνισης για πρώτη φορά είτε επανάληψης της παράνομης προσβολής στο μέλλον
2. Την άρση της γενόμενης προσβολής, η οποία παρέχεται προς αποτροπή παράνομης προσβολής που εξακολουθεί να διαρκεί κατά την έγερση της αξίωσης
3. Έννομο συμφέρον για να ζητήσουν παράλειψη μιας πράξης έχουν εκτός από τον άμεσα ζημιωθέντα και κάθε ανταγωνιστής καθώς και κάθε σωματείο ή ίδρυμα ή νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου για λόγους δημοσίου συμφέροντος.

3.1.2. Αξίωση προς αποζημίωση

Οι προϋποθέσεις για την γένεση της αξίωσης προς αποζημίωση είναι ίδιες με τις προϋποθέσεις για την γένεση της αξίωσης προς παράλειψη. Αυτές είναι οι εξής:

- **Ο παράνομος χαρακτήρας της πράξης**

Δηλαδή να αποδειχθεί ότι η πράξη είναι αθέμιτη ως προς τον σκοπό του ανταγωνισμού

- **Η υπαιτιότητα**

Δηλαδή είτε ο δράστης να μην θέλησε το παράνομο αποτέλεσμα αλλά να μην κατέβαλε την προσοχή που έπρεπε για να το αποφύγει, είτε να το επεδίωξε (αμέλεια ή δόλος)

- **Ζημία**

Δηλαδή να είχε η πράξη ως αποτέλεσμα διαφυγόν κέρδος

- **Αιτιώδης συνάφεια**

Δηλαδή η ζημιά που υπέστη ο ζημιωθέντος να έχει άμεση σχέση με την παράνομη πράξη

- Στην περίπτωση της αξίωσης προς αποζημίωση ο προσβληθείς έχει αξίωση προς αποκατάσταση όλης της ζημίας που υπέστη

α) Αγωγές

Οι αγωγές προς παράλειψη και αποζημίωση εισάγονται στο κατά τις γενικές διατάξεις του Κ. Πολ. Δ. κατά τόπο και καθ' ύλη, αρμόδιο δικαστήριο.

Ως αρχές – πραγματικές βάσεις υπολογισμού της αξίας για παράλειψη αγωγής και για αποζημίωση στις περιπτώσεις αθέμιτου ανταγωνισμού προτείνονται:

1. Η σημασία και το μέγεθος της εναγούσης επιχείρησης
2. Η σημασία και το μέγεθος της εναγόμενης επιχείρησης σε συσχετισμό με την ενάγουσα
3. Η διάρκεια της παραβάσεως

β) Ασφαλιστικά μέτρα

Πρόκειται για μια διαδικασία η οποία εφαρμόζεται λόγω κατεπείγοντος της υπόθεσης, δηλαδή όταν υπάρχει άμεσος κίνδυνος για τον προσβαλλόμενο από την παράνομη πράξη.

Με τα ασφαλιστικά μέτρα η ρύθμιση της υπόθεσης γίνεται προσωρινά έως ότου βγει η τελική απόφαση του αρμόδιου δικαστηρίου.

Η επιλογή του κατάλληλου ασφαλιστικού μέτρου εξαρτάται από το είδος της προσβολής.

Τα ασφαλιστικά μέτρα συνήθως περιλαμβάνουν την αξίωση προς παράλειψη και σπάνια την αξίωση προς αποζημίωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο

4.1. ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ – ΥΠΟΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ – ΑΡΙΘΜΟΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΩΝ

Στο κεφάλαιο αυτό παρουσιάζουμε τις περιπτώσεις παραβάσεων των διατάξεων περί αθέμιτου ανταγωνισμού σε κατηγορίες.

Το σύνολο των περιπτώσεων είναι 40, οι κατηγορίες 5 και οι υποκατηγορίες 11.

Οι κατηγορίες και υποκατηγορίες είναι οι εξής:

A) Πράξεις ποροσελκύσεως πελατείας

α. Εξαγορά του πελάτη – πρόσθετες παροχές (3 παραδείγματα)

B) Πράξεις παρεμποδίσεως

α. Παρεμπόδιση για απόκτηση ή διατήρηση πελατείας (1 παράδειγμα)

β. Υποτίμηση (2 παραδείγματα)

γ. Διαφοροποιημένη μεταχείριση (1 παράδειγμα)

δ. Συγκριτική διαφήμιση (4 παραδείγματα)

Γ) Πράξεις εκμεταλλεύσεως ξένης παροχής

α. Εκμετάλλευση ξένης φήμης (7 παραδείγματα)

β. Απόσπαση πελατείας ή προσωπικού (5 παραδείγματα)

γ. Απομίμηση διακριτικών γνωρισμάτων (8 παραδείγματα)

Δ) Πράξεις προβαδίσματος δια παραβάσεως νόμου ή συμβάσεως

α. Παραβίαση διατάξεων με ηθικώς ουδέτερο περιεχόμενο (1 παράδειγμα)

β. Παραβίαση συμβατικών δεσμεύσεων (7 παραδείγματα)

Ε) Πράξεις διακινδυνεύσεως της αγοράς

α. Κατάχρηση της θέσεως οικονομικής δυνάμεως (1 παράδειγμα)

4.1.1. Κατηγορία Α. Πράξεις προσελκύσεως πελατείας

4.1.1.1. Υποκατηγορία (α) Εξαγορά του πελάτη – πρόσθετες παροχές – παραδείγματα τρία

Περίπτωση 1^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται σε προσφορά ηλεκτρικών ειδών και συναφών ειδών μαζί με εφημερίδες σε τιμές πολύ χαμηλές.⁸

ΠΠρΑθ. 2339/1997 (αγωγή)

Πρόεδρος: Α. Ξένος, Πρόεδρος Πρωτοδικών

Εισηγήτρια: Α. Τσίγλη, Πρωτοδίκης

Δικηγόροι: Δ. Κουτσούκης, Σ. Δεληκωστόπουλος, Λ. Σινανιώτης

Ιστορικό

Στην κρινόμενη υπόθεση οι ενάγοντες είναι ενώσεις και συνεταιρισμοί καταστημάτων λιανικής πώλησης ηλεκτρικών συσκευών και συναφών ειδών, και εκθέτουν με την αγωγή τους ότι η πρώτη εναγόμενη της οποίας νόμιμος εκπρόσωπος είναι ο δεύτερος εναγόμενος, είναι εκδοτική επιχείρηση και εκδίδει και κυκλοφορεί, μεταξύ άλλων, την ημερήσια πολιτική εφημερίδα «Α» και την Κυριακάτικη, «Α. της Κυριακής».

Οι ενάγοντες υποστηρίζουν ότι από τις αρχές Απριλίου 1996 η α' εναγόμενη άρχισε να διαφημίζει σε όλα τα φύλλα των εφημερίδων της αλλά και μέσω τηλεοπτικών σταθμών την απόκτηση ηλεκτρονικών μέσων ψυχαγωγίας και μουσικής, με τιμές συμβολικές και έναντι τις απόκτησης 50 κουπονιών, που αντιστοιχούν σε ισάριθμα φύλλα της εφημερίδας της, με την διευκρίνιση ότι δεν ήταν απαραίτητο να αγοράσουν όλες τις προσφερόμενες συσκευές, αλλά μόνο όσες επιθυμούσαν με την καταβολή κατά περίπτωση μικρότερου ποσού αλλά με απαραίτητη προϋπόθεση την προμήθεια 50 κουπονιών και συνεπώς την αγορά 50 φύλλων της εφημερίδας.

Τέλος σε μεταγενέστερο φύλλο της εφημερίδας ανακοίνωσε τις τιμές των άνω προσφερόμενων προϊόντων που ήταν πολύ μικρότερες από αυτές τις αγορές.

---

⁸ Από Μηνιαία Έκδοση: Δίκαιο επιχειρήσεων και εταιριών

Απόφαση Δικαστηρίου

Από τα ιστορούμενα στην αγωγή πραγματικά περιστατικά, προκύπτει ότι στην προκειμένη περίπτωση δεν συντρέχουν οι ειδικές προϋποθέσεις εφαρμογής του, που είναι σχέση ανταγωνισμού μεταξύ των εναγόντων και των εναγόμενων και σκοπός ανταγωνισμού εκ μέρους της πρώτης εναγόμενη.

Στην προκειμένη υπόθεση, σκοπός της εναγόμενης εκδοτικής επιχείρησης που προκύπτει από τα αναφερόμενα στην αγωγή, είναι η προσέλκυση πελατών προς αγορά των εφημερίδων της και κύριο αντικείμενο της παροχής της δεν είναι η πώληση CD Player κτλ αλλά η προσφορά στους αναγνώστες των εφημερίδων της των ειδών αυτών σε ευνοϊκή τιμή προκειμένου να αυξήσει την κυκλοφορία των εφημερίδων της και να ανταπεξέλθει στον ανταγωνισμό των λοιπών εφημερίδων.

Η εναγόμενη με την τακτική της προσφοράς των συγκεκριμένων πρόσθετων παροχών δεν αποβλέπει στο να διεισδύσει και πολύ περισσότερο να επικρατήσει στην αγορά των ηλεκτρικών και ηλεκτρονικών ειδών, αφού όπως εκτίθεται στην αγωγή η διαφημιστική της προσπάθεια αναφέρεται κάθε φορά σε περιορισμένο αριθμό προσφερόμενων ειδών και φέρει το χαρακτήρα της προσωρινότητας.

Σύμφωνα λοιπόν με τα παραπάνω, πρέπει να απορριφθεί η ένδικη αγωγή ως μη νόμιμη, να συμψηφιστούν, όμως τα δικαστικά έξοδα των διαδίκων λόγω της εύλογης αμφιβολίας των εναγόντων για την έκβαση της δίκης.

Περίπτωση 2^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται στην δωρεάν διανομή προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών, και εκμετάλλευση του ονόματος του ΟΠΑΠ⁹

ΜΠρΑθ 32309/ 1997 (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

Πρόεδρος: Κ. Γεωργίου, Πρόεδρος Πρωτοδικών

Δικηγόροι: Ι. Κυπριωτάκης, Α. Νικόπουλος

Ιστορικό

Οι αιτούντες με την κρινόμενη αίτηση εκθέτουν ότι αναπτύσσουν και παράγουν, όπως και ο καθ' ου προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών τα οποία στη συνέχεια τα εμπορεύονται είτε απευθείας στο καταναλωτικό κοινό, είτε διαμέσου διανομέων, που αφορούν τη μηχανογραφική επεξεργασία του ΠΡΟΠΟ, του ΠΡΟΠΟ-ΓΚΟΛ και του ΛΟΤΤΟ. Αναφέρουν ακόμα οι αιτούντες ότι οι καθ' ου διανέμει δωρεάν, σε συνεργασία με την εφημερίδα «Ν.Δ.Σ.Φ» ειδική έκδοση των προγραμμάτων σε ιδιώτες και πρακτορεία, τα οποία εμφάνιζαν στις αρχικές τους οθόνες το μήνυμα «ΟΠΑΠ στην υπηρεσία του Αθλητισμού και του Πολιτισμού».

Διατείνονται λοιπόν οι αιτούντες ότι οι ενέργειες αυτές αποβλέπουν στην εξάπλωση της πελατειακής του βάσης, με αθέμιτο και παράνομο τρόπο σε βάρος τους και επικαλούνται απολύτως κατεπίγουσα περίπτωση αθέμιτης ανταγωνιστικής συμπεριφοράς του καθού από την οποία υφίστανται τεράστια οικονομική ζημιά και ζητούν να υποχρεωθεί ο καθ' ού να παραλείψει να προσφέρει δωρεάν τα εν λόγω προγράμματα που αυτός παράγει, να τα διαφημίζει μέσω του τύπου και των ΜΜΕ καθώς επίσης να παραλείψει να χρησιμοποιεί το όνομα και το λογότυπο του ΟΠΑΠ.

Απόφαση Δικαστηρίου

Στην προκειμένη περίπτωση από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων αμφοτέρων των διαδίκων Α.Π. και Λ.Λ., όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα που οι διάδικοι προσεκόμισαν, από τους ισχυρισμούς που αυτοί διαλαμβάνουν στα σημειώματά τους και γενικά από τη διαδικασία, δεν πιθανολογήθηκε η ουσιαστική βασιμότητα των ισχυρισμών των αιτούντων, δεδομένου ότι με τη δωρεάν διανομή

---

⁹ Από Μηνιαία Έκδοση: Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιρειών

του προγράμματος για Η/Υ δεν υπάρχει εμπορική συναλλαγή για να στοιχειοθετηθεί πράξη αθέμιτου ανταγωνισμού αφού η εργασία των προγραμματιστών των Η/Υ αποτελεί πνευματική ιδιοκτησία και προστατεύεται από το Ν. 2121/1993, σύμφωνα με τον οποίο ο δημιουργών πνευματικής ιδιοκτησίας έχει την απόλυτη εξουσία επ' αυτού και ειδικότερα να καθορίζει ο ίδιος αποκλειστικά τους χρήστες ή τον κύκλο των προσώπων που θα χρησιμοποιήσουν την εργασία του.

Τέλος τα εν λόγω προγράμματα πιθανολογήθηκε πως τελούν υπό την έγκριση του ΟΠΑΠ οπότε ο καθ' ου σωστά χρησιμοποιεί το λογότυπο του στις αρχικές οθόνες των συγκεκριμένων προγραμμάτων.

Σύμφωνα λοιπόν με τα παραπάνω το δικαστήριο έκρινε ότι η αίτηση θα πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμη.

Περίπτωση 3^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται στην διάθεση βιβλίων σε τιμή κόστους μαζί με τις εφημερίδες.¹⁰

ΜΠρΑθ 36393/1999 (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

Πρόεδρος: Μ. Χυτήρογλου, Πρόεδρος Πρωτοδικών

Δικηγόροι: Ε. Φιλιππούλου, Δ. Σπυρόπουλος, Α. Σινανιώτης, Σ. Δεληκοστόπουλος

Ιστορικό

Οι αιτούντες, επικαλούμενοι επικείμενο κίνδυνο που συνίσταται στη μείωση των κερδών τους από την παράνομη συμπεριφορά της καθής, η οποία διαθέτει στο καταναλωτικό κοινό το λεξικό της Νέας Ελληνικής Γλώσσας του καθηγητή Γ.Μ. σε τιμή κατώτερη εκείνης που έχει ορισθεί από τον εκδότη, ζητούν με απειλή σε βάρος της χρηματικής ποινής 1.000.000 δρχ. να ρυθμιστεί προσωρινά η κατάσταση προκειμένου να της απαγορευθεί να προσφέρει και να διαφημίζει προς πώληση το άνω βιβλίο, καθώς και κάθε βιβλίο σε τιμή κατώτερη της νόμιμα καθορισμένης.

Κατά τη συζήτηση της αιτήσεως παρενέβη προσθέτως υπέρ των αιτούντων, το Σωματείο με την επωνυμία Σύνδεσμος Εκδοτών Βιβλίου, το οποίο επικαλούμενο έννομο συμφέρον από την παραδοχή της αιτήσεως, ζήτησε να γίνει δεκτή.

Απόφαση Δικαστηρίου

Στην προκειμένη περίπτωση προέκυψε από την αποδεικτική διαδικασία και κυρίως την ένορκη εξέταση των μαρτύρων και των εγγράφων που προσκομίστηκαν από τα διάδικα μέρη, ότι οι αντίδικοι έχουν εντελώς διαφορετικό κύκλο πελατών.

Κύριο αντικείμενο της παροχής της καθής δεν είναι αυτή καθ' αυτή η πώληση βιβλίων αλλά η προσφορά στους αναγνώστες των εφημερίδων της, της δυνατότητας να αγοράσουν, σε ευνοϊκή τιμή, το άνω λεξικό. Αν οι αναγνώστες των εφημερίδων εκμεταλλευτούν ή όχι την προσφερόμενη σε αυτούς δυνατότητα δεν την ενδιαφέρει, αφού από την πώληση του άνω βιβλίου δεν προσδοκά οποιοδήποτε κέρδους, δεδομένου ότι η τιμή αγοράς του από την εκδοτική επιχείρηση και η τιμή διάθεσης του συμπίπτουν στο ποσό των 9.000 δρχ.

---

¹⁰ Από Μηνιαία Έκδοση: Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιρειών

Τα στοιχεία όμως αυτά δεν συμβιβάζονται με την ουσία της σχέσης ανταγωνισμού, η ύπαρξη του οποίου όμως αποτελεί προϋπόθεση για την κρίση περί της ύπαρξης στοιχείων αθέμιτου ανταγωνισμού. Συνεπώς μόνο το γεγονός της ευκαιριακής απόσπασης πελατείας εκ μέρους των καθόν, αφού η προσφορά της καθής απευθύνεται σε περιορισμένο αριθμό καταναλωτών και έχει ορισμένο χρόνο διάρκειας δεν αρκεί για να δημιουργήσει σχέση ανταγωνισμού.

Επομένως, και εξαιτίας του λόγου αυτού η ένδικη αίτηση πρέπει να απορριφθεί, ενώ το αίτημα για απαγόρευση διαθέσεως κάθε βιβλίου σε τιμή κατώτερη από εκείνη που έχει ορίσει ο εκδότης, χωρίς ειδικότερο προσδιορισμό του βιβλίου, της τιμή και του χρόνου διαθέσεως του είναι απορριπτέα πλέον όσων αναφέρθηκαν ανωτέρω, και ως αόριστο. Συνεπώς η αίτηση πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της, συμψηφιζόμενης της μεταξύ των διαδίκων δικαστικής δαπάνης, λόγω εύλογης αμφιβολίας των αιτούντων ως προς την έκβαση της δίκης.

4.1.2. Κατηγορία Β – Πράξεις παρεμποδίσσεως

4.1.2.1. Υποκατηγορία (α) – Παρεμπόδιση για απόκτηση ή διατήρηση πελατείας –Παράδειγμα ένα

Περίπτωση 1^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται στην παρεμπόδιση αποκτήσεως ηλεκτρονικής διεύθυνσης στο internet.¹¹

ΕφΑθ 6012/2005 (έφεση εναγόμενου κατά πρωτόδικης απόφασης)

Πρόεδρος: Α. Θεμέλης, Πρόεδρος Εφετών

Εισηγήτρια: Γ. Λαλούση, Εφέτης

Δικηγόροι: Γ. Μεντής, Δ. Κουτσούκης

Ιστορικό

Το αντικείμενο δραστηριότητας της ενάγουσας – εφεσιβλητής είναι η εμπορία και ανάπτυξη συστημάτων πληροφορικής η προαγωγή και εμπορία ηλεκτρικών ειδών και λογισμικού και η παραγωγή συστημάτων και αυτοματισμού διαχείρισης κτιρίων και προσωπικού. Η επωνυμία της ενάγουσας εταιρίας είναι SCEHE ΕΠΕ και ο διακριτικός τίτλος της επιχείρησής της είναι SC ΕΠΕ. Επίσης προέβη και σε έντονη διαφήμιση των προϊόντων της και έλαβε μέρος σε επαγγελματικές εκθέσεις με το διακριτικό τίτλο αυτό.

Η ενάγουσα όμως δεν κατέβαλε τα απαιτούμενα τέλη καταχώρησης μέχρι την απαιτούμενη ημερομηνία, όπως ήταν αναγκαίο από τους όρους της σύμβασης παραχώρησης και έτσι η ανωτέρω αρμόδια για την παραχώρηση αρχή δεν κατοχύρωσε για την ενάγουσα την περιέχουσα το διακριτικό τίτλο της ηλεκτρονικής διεύθυνσης.

Μερικούς μήνες αργότερα και ειδικότερα περί τον Ιούνιο του έτους 2002 η ενάγουσα απευθύνθηκε στο ίδρυμα τεχνολογίας και έρευνας προκειμένου να καταβάλλει τα τέλη και να κατοχυρώσει την καταχώρηση της ηλεκτρονικής διεύθυνσης και τότε πληροφορήθηκε ότι η ονομασία έχει ήδη δεσμευθεί από την διαφημιστική εταιρεία με την επωνυμία Ι.Ε. ΕΠΕ, η οποία εδρεύει στο Ηράκλειο Κρήτης.

---

¹¹ Από Μηνιαία Έκδοση: Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιρειών

Ο εναγόμενος δραστηριοποιείται στον ίδιο επαγγελματικό χώρο με την ενάγουσα επί πολλά χρόνια και διαθέτει και αυτός στην αγορά ένα ηλεκτρονικό σύστημα ελαχιστοποίησης κατανάλωσης ηλεκτρικού ρεύματος με το διακριτικό τίτλο E.P. Ο εναγόμενος γνώριζε ότι η ηλεκτρονική διεύθυνση που δέσμευσε αποτελεί μέρος της επωνυμίας της ενάγουσας και προέβη στην ενέργεια αυτή με σκοπό να την εμποδίσει να αποκτήσει ηλεκτρονική διεύθυνση.

Απόφαση Δικαστηρίου

Η πράξη του εναγόμενου από τα αποδεικτικά στοιχεία κρίνεται παράνομη και αποτελεί αθέμιτο παρεμποδιστικό ανταγωνισμό με την έννοια της αθέμιτης παρεμπόδισης της χρήσης των ευκαιριών που παρέχει το διαδίκτυο για την προώθηση των προϊόντων της.

Περαιτέρω από τα ίδια παραπάνω αναφερόμενα αποδεικτικά στοιχεία αποδεικνύεται ότι ο εναγόμενος δεν ενεργοποίησε την προαναφερόμενη ηλεκτρονική διεύθυνση που δέσμευσε αφού δεν δημιούργησε ιστοσελίδα ούτε προώθησε ή διαφήμισε τα προϊόντα του υπό το ανωτέρω domain name, ήδη δε μετά την προσφυγή της ενάγουσας στην δικαιοσύνη, ζήτηση με το από 2.6.2003 έγγραφο του προς το Ίδρυμα Τεχνολογίας και Έρευνας τη διαγραφή της από την κατοχή του, διαγραφή που έχει πραγματοποιηθεί.

Τέλος, από τα ίδια παραπάνω αναφερόμενα αποδεικτικά στοιχεία αποδεικνύεται ότι η ενάγουσα η οποία εμποδίστηκε επί ένα έτος περίπου να αποκτήσει ηλεκτρονική διεύθυνση και να δημιουργήσει στη συνέχεια ιστοσελίδα από την οποία θα προέβαλε τα προϊόντα της με συνέπεια τη ζημιά της αλλά και τη δημιουργία ερωτηματικών σχετικά με τη δυναμικότητά της, υπέστη από την παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά του εναγόμενου προσβολή στην εμπορική της πίστη, την επαγγελματική της υπόληψη και γενικά το εμπορικό της μέλλον.

Για την αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που υπέστη, το Δικαστήριο ενόψει του βαθμού του πταίσματος του εναγομένου, το είδος της προσβολής, τις συνθήκες τέλεσης της παράνομης πράξης και της οικονομικής κατάστασης των διάδικων μερών, κρίνει ότι είναι εύλογο το ποσό των 2.000 ευρώ.

4.1.2.2. Υποκατηγορία (β) Υποτίμηση – Παραδείγματα δύο

Περίπτωση 1^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται σε παράνομη χορήγηση εκπτώσεων και διάθεση εμπορευμάτων σε τιμές χαμηλότερων των τρεχουσών (υποδήματα).¹²

ΜΠρΠατρ 1639/1999 (Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων)

Πρόεδρος: Γ. Χριστοδούλου, Πρόεδρος Πρωτοδικών

Δικηγόροι: Κ. Καραγεώργος, Γ. Καλαπόδης, Ε. Ματσούκης

Ιστορικό

Οι αιτούντες διατηρούν στην Πάτρα επιχειρήσεις πωλήσεως υποδημάτων και λοιπών συναφών ειδών, η δε πρώτη των καθών εταιρία της οποίας νόμιμος εκπρόσωπος είναι ο δεύτερος των καθών, διατηρεί και αυτής την Πάτρα παρόμοια επιχείρηση.

Ο δεύτερος των καθών τοποθέτησε διαφημιστικές αφίσες με τις οποίες γνωστοποιεί την διενέργεια «προσφορών» δηλαδή την πώληση εμπορευμάτων με μειωμένες τιμές. Οι αφίσες είχαν το εξής περιεχόμενο: «20 χρόνια – μισή τιμή», «20 χρόνια – τσάντες 9.900», «20 χρόνια ζώνες 5.500».

Από τις πιο πάνω διαφημιστικές αφίσες η πρώτη των καθών μέσω του νομίμου εκπροσώπου της αφαίρεσε μετά από παρέμβαση του Προέδρου του Εμπορικού Συλλόγου Πατρών, μόνο αυτές που είχαν την ένδειξη «...μισή τιμή», διατηρεί δε όλες τις υπόλοιπες.

Οι πράξεις αυτές, δηλαδή η χορήγηση εκπτώσεων σε μη νομοθετιμένες χρονικές περιόδους, καθώς και η διάθεση εμπορευμάτων σε τιμές χαμηλότερες των τρεχουσών κατά τρόπο που συνιστά παράβαση των διατάξεων του νόμου για τη διενέργεια «προσφορών» είναι ικανές να παραγάγουν την εντύπωση ιδιαίτερας ευνοϊκής προσφοράς, οπωσδήποτε δε, αντίκειται στα χρηστά ήθη και συνιστούν αθέμιτο ανταγωνισμό σε βάρος των αιτούντων, αφού έτσι αυτοί εκτοπίζονται ουσιαστικά από την αγορά των εν λόγω ειδών και επέρχεται σε βάρος τους αναπότρεπτη οικονομική ζημιά, η οποία έχει ως αποκλειστικό γενεσιουργό λόγο την προεκτιθέμενη συμπεριφορά της πρώτης των καθών νόμιμα εκπροσωπούμενης από το δεύτερο αυτών.

---

¹² Από Μηνιαία Έκδοση: Αρμενόπουλος

Απόφαση Δικαστηρίου

Όπως βάσιμα πιθανολογείται η πρώτη των καθών δεν έχει παύσει τη χρήση των προαναφερόμενων μεθόδων στην άσκηση της εμπορικής της δραστηριότητας, με ενδεχόμενο μάλιστα επαναλήψεως στο άμεσο μέλλον περιστατικών όπως τα προαναφερόμενα και με άμεση συνέπεια τη συνέχιση και επαύξηση της οικονομικής ζημίας των αιτούντων συντρέχει κατεπείγουσα περίπτωση για την προσωρινή ρύθμιση της καταστάσεως που έχει προκύψει και συνεπώς πρέπει να διαταχθούν σε βάρος της πρώτης των καθών τα αιτούμενα και στο διατακτικό αναφερόμενα ασφαλιστικά μέτρα και να απειληθεί κατά του δευτέρου αυτών χρηματική ποινή και προσωπική κράτηση, για κάθε παράβαση των οικείων διατάξεων της απόφασης αυτής.

Κατόπιν αυτών, η υπό κρίση αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή ως και κατ' ουσίαν βάσιμη και να καταδικαστούν οι καθών στα δικαστικά έξοδα των αιτούντων, όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό.

Περίπτωση 2^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται στην πώληση αλκοολούχων ποτών σε τιμή κάτω του κόστους αγοράς.¹³

ΜΠρΠατρ 1397/2003 (Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

Πρόεδρος: Β. Γρηγοροπούλου, Πρόεδρος Πρωτοδικών

Δικηγόροι: Γ. Νιάρος, Κ. Σαράντης, Α. Ζήκος

Ιστορικό

Η αιτούσα ένωση, μέλη της οποίας είναι έμποροι διακινητές οίνων, ποτών, αναψυκτικών και συναφών προϊόντων στο νόμο Αχαΐας, ισχυρίζεται ότι η καθής εταιρεία που διατηρεί αλυσίδα πολυκαταστημάτων σε όλη την Ελλάδα, με αντικείμενο μεταξύ άλλων την πώληση και αλκοολούχων ποτών, ζύθου και αναψυκτικών, πωλεί στο εδώ κατάστημά της, από τον Ιούνιο του 2002, τα αναφερόμενα σε αυτήν προϊόντα σε τιμή κάτω του κόστους αγοράς.

Ότι η υποτίμηση αυτή γίνεται αθέμιτα με πρόθεση ανταγωνισμού, αποσκοπεί στην προσέλκυση πελατών στο κατάστημά της και δημιουργεί το αίσθημα στο αγοραστικό κοινό ότι τα μέλη της αιτούσας αισχροκερδούν σε βάρος του ενώ παράλληλα τα μέλη της υφίστανται σημαντική ζημιά.

Με βάση αυτό το ιστορικό το αιτούν σωματείο, επικαλούμενο επείγουσα περίπτωση, ζητεί να ληφθούν ασφαλιστικά μέτρα σε βάρος της καθής και να απειληθεί εναντίον της χρηματική ποινή ύψους 600 ευρώ και για κάθε παράβαση της απόφασης που θα εκδοθεί να υποχρεωθεί να δημοσιεύσει με δαπάνες της, το διατακτικό της απόφασης στην εφημερίδα «Η Πελοπόννησος».

Απόφαση Δικαστηρίου

Η καθής με βάση σχετικές συμφωνίες εμπορικής συνεργασίας που έχει συνάψει με τις προμηθεύτριες εταιρίες, έχει την δυνατότητα σημαντικών εκπτώσεων από αυτές με συνέπεια τη διαμόρφωση του κόστους των εν λόγω προϊόντων σε επίπεδα κάτω από τις προαναφερόμενες τιμές του επίσημου καταλόγου αυτών. Έτσι στην περίπτωση αυτή δεν πιθανολογείται ότι οι τιμές διαθέσεως των προϊόντων αυτών από την καθής είναι κατώτερες του πραγματικού κόστους προμήθειάς τους απ' αυτήν, όπως τελικά διαμορφώθηκε με βάση τις συμφωνηθείσες εκπτώσεις.

---

¹³ Από Μηνιαία Έκδοση: Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιρειών

Κατά συνέπεια και αν ακόμη ήθελε να γίνει δεκτό ότι η καθής εξακολουθεί και μετά τον Ιούνιο του 2002 να πωλεί τα πιο πάνω προϊόντα στις τιμές αυτές, πράγμα εξάλλου που δεν πιθανολογήθηκε, ώστε να δικαιολογείται η λήψη ασφαλιστικών μέτρων δεν πρόκειται στην περίπτωση αυτή για αθέμιτη υποτίμηση των προϊόντων αυτών, και κατ' επέκταση για πράξη αθέμιτου ανταγωνισμού.

Κατ' ακολουθίαν όλων αυτών πρέπει η αίτηση ν' απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμη και να καταδικαστεί η αιτούσα στα δικαστικά έξοδα της καθής, όπως ορίζεται στο διατακτικό.

4.1.2.3. Υποκατηγορία (γ) – Διαφοροποιημένη μεταχείριση – Παραδείγματα ένα

Περίπτωση 1^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται στην άρνηση πωλήσεων από παραγωγό σε χονδρέμπορο (Φαρμακευτικά ιδιοσκευάσματα).¹⁴

ΕφΑθ 6042/2002 (Έφεση εναγόμενης κατά Πρωτόδικης απόφασης)

Πρόεδρος: Ν. Οικονομίδης, Πρόεδρος Εφετών

Εισηγητής: Ι. Τέντες, Εφέτης

Δικηγόροι: Γ. Παπαϊωάννου, Α. Παπασταύρου

Ιστορικό

Η ενάγουσα εταιρία εκθέτει ότι έχει ως αντικείμενο εργασιών την εμπορία φαρμάκων και ότι στο πλαίσιο της επιχειρηματικής της δραστηριότητας παρήγγειλε από τον μήνα Νοέμβριο 1998 και εφεξής στην εναγομένη εταιρία τις αναφερόμενες ποσότητες φαρμακευτικών ιδιοσκευασμάτων που ειδικώς περιγράφονται στην αγωγή και που εισάγονται και διατίθενται στην ελληνική αγορά από την εναγόμενη.

Ότι η τελευταία παρά τις επανειλημμένες διαμαρτυρίες της ενάγουσας αρνείται, αδικαιολόγητα και κατά τρόπο προφανώς υπερβαίνοντα τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη, τα χρηστά ήθη και ο κοινωνικός και οικονομικός σκοπός του δικαιώματος να εκτελέσει στο σύνολό τους τις παραγγελίες της ενάγουσας και της πωλεί ασήμαντες ποσότητες ορισμένων μόνο φαρμάκων.

Επίσης υποστήριξε ότι η εναγομένη διαθέτει τις ποσότητες των φαρμάκων που αρνείται να πωλήσει στην ενάγουσα σε άλλες ομοειδείς επιχειρήσεις που λειτουργούν ανταγωνιστικώς, πράττει δε αυτό με σκοπό ανταγωνιστικό υπέρ των τελευταίων. Ότι έτσι, εφαρμόζοντας εις βάρος της ενάγουσας διακριτική μεταχείριση, εκμεταλλεύεται τη σχέση οικονομικής εξάρτησης της, δεδομένου ότι η ενάγουσα δεν διαθέτει ισοδύναμη εναλλακτική λύση. Με βάση το ιστορικό αυτό η ενάγουσα ζητεί να αναγνωριστεί η υποχρέωση της εναγόμενης να της πωλεί μηνιαίως τις ποσότητες των φαρμακευτικών ιδιοσκευασμάτων που προσδιορίζονται στην αγωγή.

¹⁴ Από Μηνιαία Έκδοση: Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιρειών

Απόφαση Δικαστηρίου

Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο με την εκκαλούμενη απόφασή του αφού εκτίμησε ότι η ενάγουσα επιχειρεί να στηρίξει την αγωγή σε δύο βάσεις, δηλαδή στην διάταξη του άρθρου 1 του Ν. 146/1914 και στην διάταξη του άρθρου 1 του Ν. 703/1977, την απέρριψε, κρίνοντας ότι από την άποψη μεν της πρώτης βάσεως είναι μη νόμιμη, εφόσον δεν υφίσταται σχέση ανταγωνισμού μεταξύ των διαδίκων, αφού ανήκουν σε διαφορετικές οικονομικές βαθμίδες, από την άποψη δε της δεύτερης βάσεως είναι αόριστη. Εφόσον δεν γίνεται επίκληση συμφωνίας μεταξύ της εναγομένης και ανταγωνιστικών προς την ενάγουσα επιχειρήσεων, με αντικείμενα την άρνηση πωλήσεως των επιδίκων φαρμάκων προς την ενάγουσα.

4.1.2.4. Υποκατηγορία (δ) Συγκριτική Διαφήμιση- Παραδείγματα τέσσερα

Περίπτωση 1^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται σε συνεχόμενες αναληθείς διαφημίσεις που αντίκεινται στα χρηστά ήθη (ηλεκτρικά είδη).¹⁵

ΜΠρΠειρ 136/1997 (αγωγή)

Πρόεδρος: Σ. Μαρδάκης, Πρόεδρος Πρωτοδικών

Εισηγητής: Γ. Πατατάς, Πρωτοδίκης

Δικηγόροι: Δ. Κουτσούκης, Μ. Φρονιστά, Ε. Φιλιώτης, Κ. Οικονόμου

Ιστορικό

Οι ενάγοντες ισχυρίζονται ότι είναι επαγγελματικές ενώσεις και συνεταιρισμοί καταστημάτων λιανικής πώλησης ηλεκτρικών ειδών, συσκευών και άλλων εμπορευμάτων.

Η πρώτη εναγόμενη της οποίας ο δεύτερος μέχρι και τον όγδοο εναγόμενο είναι μέλη του διοικητικού συμβουλίου της, με σκοπό ανταγωνισμού προέβη δημόσια με διαφημιστικά φυλλάδια σε αναληθείς διαφημίσεις οι οποίες είναι αντίθετες στα χρηστά ήθη και με τις οποίες παραπλανάται το καταναλωτικό κοινό, με ζημιά των μελών των εναγόντων, που διατηρούν καταστήματα πώλησης συναφών ειδών.

Σύμφωνα λοιπόν με τα παραπάνω οι ενάγοντες ζητούν: Η εναγόμενη α) να παύσει και να παραλείπει στο μέλλον να υπόσχεται στις διαφημίσεις της ή να χορηγεί για την αγορά συγκεκριμένου εμπορεύματος δώρα σημαντικής αξίας, β) να παύσει και να παραλείπει στο μέλλον να διαφημίζει τα εμπορεύματά της με λανθασμένα στοιχεία γ) να παύσει και να παραλείπει στο μέλλον να λειτουργεί τα καταστήματά της πέραν από το ισχύον για τις επιχειρήσεις του κλάδου ωράριο, δ) να παύσει και να παραλείπει στο μέλλον να διαφημίζει και να διαθέτει ηλεκτρικές συσκευές και ηλεκτρονικά μηχανήματα ψυχαγωγίας σε τιμές κάτω του κόστους ή τα οποία δεν διαθέτει σε επαρκείς ποσότητες και τα εμφανίζει παραπλανητικώς μόνον ως κράχτες όπως συμβαίνει με τα εικονιζόμενα στα σχετικά εκδοθέντα διαφημιστικά φυλλάδια της προϊόντα της «SONY» και «AIWA».

---

¹⁵ Από Μηνιαία Έκδοση: Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιρειών

Απόφαση δικαστηρίου

Στην προκειμένη περίπτωση, οι ενάγοντες αφού ισχυρίζονται ότι προς απόδειξη των ισχυρισμών τους είναι απαραίτητα ορισμένα έγγραφα που κατέχει η πρώτη εναγόμενη, δηλαδή: α) το καταστατικό της πρώτης εναγόμενης β) τα τιμολόγια αγοράς των διαφημιζόμενων εμπορευμάτων των εταιριών «SONY» και «AIWA» και γ) τις βεβαιώσεις των μεταφορικών εξόδων και λειτουργικών δαπανών των διαφημιζόμενων εμπορευμάτων ζητούν να διαταχθεί η επίδειξή τους.

Εν' όψει, όμως, των όσων εκτέθηκαν στη νομική σκέψη της παρούσας παραγράφου και δεδομένου ότι οι ενάγοντες δεν επικαλούνται ότι τα πιο πάνω έγγραφα συντάχθηκαν προς το συμφέρον και εκείνων (εναγόντων) ή ότι αυτά πιστοποιούν έννομη σχέση που αφορά και τους ίδιους (ενάγοντες), το αίτημα για «επίδειξη εγγράφων» είναι απορριπτέο για έλλειψη έννομου συμφέροντος των εναγόντων.

Με βάση λοιπόν τα παραπάνω το δικαστήριο αναβάλλει την έκδοση οριστικής απόφασης και διατάσσει αποδείξεις.

Περίπτωση 2^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται σε ανακριβή και παραπλανητική διαφήμιση αεροπορικής εταιρίας σχετικά με το τελικό κόστος αεροπορικού εισιτηρίου.¹⁶

ΜΠρ Αθ 23105/1998 (Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων)

Πρόεδρος: Κ. Πιτταράς, Πρόεδρος Πρωτοδικών

Δικηγόροι: Ε. Παπαγεωργίου, Π. Μπερνίτσας, Φ. Φολακτόγλου

Ιστορικό

Οι αιτούσες επαγγελματικές οργανώσεις, τα μέλη των οποίων τυγχάνουν τουριστικοί πράκτορες, αφού ισχυρίζονται ότι η πρώτη των καθών, η οποία ως αντικείμενο εργασιών έχει τις αεροπορικές μεταφορές, προβάλλει μέσω των εφημερίδων των Αθηνών την αναφερόμενη διαφήμιση, με την οποία κάνει γνωστό στο καταναλωτικό κοινό ότι πραγματοποιεί πτήσεις στο Λονδίνο προς Αθήνα και αντίστροφα με το πού φθηνό ναύλων των 19.800 δρχ. και ότι για τους εκτιθέμενους ειδικότερα στην αίτηση λόγους η υπόψη διαφήμιση είναι αθέμιτη και παραπλανητική, έχει παράνομο και αδικοπρακτικό χαρακτήρα και αποτελεί πράξη αθέμιτου ανταγωνισμού επικαλούνται επικείμενο κίνδυνο και ζητούν:

α) Να διαταχθεί προσωρινά η διακοπή της επίμαχης διαφήμισης αλλά και η απόσυρση απ' αυτήν την φράσης «Ξεχάστε τον ταξιδιωτικό σας πράκτορα»

β) Να απαγορευθούν επίσης προσωρινά οι πτήσεις από Λονδίνο προς Αθήνα και αντίστροφα

γ) Να απειληθεί κατά της πρώτης των καθών χρηματική ποινή

δ) Να καταδικαστεί αυτή στη δικαστική τους δαπάνη

Απόφαση Δικαστηρίου

Η διαφήμιση αυτή ως προς το ύψος του ναύλου, στο οποίο δίδεται ιδιαίτερη έμφαση και το οποίο ενδιαφέρει το καταναλωτικό κοινό, είναι ανακριβής και παραπλανητική. Και αυτό διότι όπως ήδη συνομολογείται και από την καθής, έχει παραλειφθεί η αναφορά των τελών και λοιπών επιβαρύνσεων που καταβάλλονται υποχρεωτικά στο αεροδρόμιο του Λονδίνου και ανέρχονται στις 6.000 δρχ. Έτσι

---

¹⁶ Από Μηνιαία Έκδοση: Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιρειών.

με την προσθήκη και του αντίστοιχου τέλους που καταβάλλεται υποχρεωτικά επίσης στο αεροδρόμιο των Αθηνών, η τελική τιμή του αεροπορικού εισιτηρίου που προσφέρει πράγματι ή καθής, διαμορφώνεται στις 30.800 δρχ.

Ενόψει αυτών των γεγονότων η διαφήμιση αυτή είναι πρόσφορη στο να δημιουργήσει στο καταναλωτικό κοινό την εντύπωση ιδιαιτέρως ευνοϊκής προσφοράς κατά το παρακάτω διάστημα (ειδική προσφορά για πτήσεις από 10.7.1998 μέχρι 24.7.1998) αλλά και να καλλιεργήσει σε αυτό την προσδοκία ότι μετά την πάροδο του διαστήματος αυτού η καθής θα συνεχίσει να προσφέρει ιδιαίτερα χαμηλούς ναύλους.

Πέρα ωστόσο από αυτά, η φράση «Ξεχάστε τον ταξιδιωτικό σας πράκτορα» είναι υποτιμητική και μειωτική του προσώπου και των υπηρεσιών που παρέχουν οι ταξιδιωτικοί πράκτορες.

Για τους λόγους αυτούς το δικαστήριο απορρίπτει τις πρόσθετες παρεμβάσεις, απαγορεύει προσωρινά στην πρώτη των καθών την αναφερόμενη στο σκεπτικό διαφήμιση, καθώς και την αφαίρεση της φράσης «Ξεχάστε τον ταξιδιωτικό σας πράκτορα». Επίσης απειλεί κατά της πρώτης καθής χρηματική ποινή 500.000 δραχμών για κάθε παράβαση των διατάξεων της παρούσης και συμψηφίζει τη δικαστική δαπάνη των διαδίκων.

Περίπτωση 3^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται σε παραπλανητική διαφήμιση με στόχο την παροχή υπηρεσιών φροντίδας σώματος και αδυνατίσματος.¹⁷

ΕφΑθ 2928/2004 (έφεση εναγουσών κατά Πρωτόδικης απόφασης)

Πρόεδρος: Γ. Χρυσικός, Προεδρεύον Εφέτης

Εισηγητής: Ν. Δάυρος, Εφέτης

Δικηγόροι: Χ. Χρισάνθης, Γ. Λάτσης

Ιστορικό

Οι τέσσερις εναγούσες εταιρίες έχουν ως αντικείμενο δραστηριότητας την παροχή, σε χωριστές εγκαταστάσεις η κάθε μία υπηρεσιών φροντίδας του σώματος αισθητικής, αδυνατίσματος και άλλων συναφών, χρησιμοποιώντας κατά την αγγλική λέξη SILHOUETTE.

Οι εταιρίες αυτές προέβησαν από το έτος 1996 σε κοινές τηλεοπτικές διαφημίσεις, δαπανώντας υψηλά χρηματικά ποσά προκειμένου να προσελκύσουν πελάτες. Προκειμένου να καταστήσουν το πρόγραμμα αυτό ελκυστικότερο πρόσφεραν σε όποιον επιτύγχανε να αποβάλει άνω των 35 χιλιογράμμων βάρους ως έπαθλο το χρηματικό ποσό των 1.000.000 δρχ.

Κατά τις αρχές Απριλίου 2001 η εναγόμενη εταιρία με την επωνυμία «Silhouette Χολαργού» άρχισε να προβάλλει τηλεοπτικό διαφημιστικό μήνυμα με το εξής περιεχόμενο «...Προσέξτε αυτό το μήνυμα. Μόνο το Silhouette στο Χολαργό βραβεύει το αδυνάτισμά σας με 2.000.000 δρχ. Τηλεφωνήστε τώρα στο 1868 Silhouette στο Χολαργό. Ξεχωρίζει απ' όλα τα άλλα...».

Απόφαση Δικαστηρίου

Το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η εναγόμενη εταιρία προέβη στην πρόκληση συγχύσεως στο καταναλωτικό κοινό και την απόσπαση μέρους της πελατείας των εναγουσών εταιριών, πράγμα το οποίο όντως συνέβη, με αποτέλεσμα να υποστούν οι τελευταίες αφ' ενός μεν ικανή υλική ζημιά αφ' ετέρου δε σημαντική μείωση της φήμης, του κύρους και της επαγγελματικής τους αξιοπιστίας, δηλαδή ηθική βλάβη,

---

¹⁷ Από Μηνιαία Έκδοση: Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιρειών

για την αποκατάσταση της οποίας δικαιούνται χρηματικής ικανοποίησης 15.000 ευρώ για κάθε ενάγουσα εταιρία.

Εξάλλου με βάση όλα τα παραπάνω στοιχεία, οι ενάγουσες εταιρίες δικαιούνται σύμφωνα με το νόμο προστασία, ώστε να αποφευχθούν ανάλογες, αθέμιτες ανταγωνιστικές πράξεις της εναγόμενης στο μέλλον, περιλαμβανομένης στην προστασία αυτή και της δημοσίευσης περιλήψεως της δικαστικής απόφασης, που τη διατάσσει, μέσω του τύπου με έξοδα της εναγόμενης.

Περίπτωση 4^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται στην διάθεση παρόμοιων ενημερωτικών φυλλαδίων εταιρίας με φαρμακευτικά προϊόντα.¹⁸

Εφ Αθ. 1489/2007 (Εφεση εναγόμενης κατά Πρωτόδικης απόφασης)

Πρόεδρος: Γ. Σιμόπουλος

Εισηγητής: Γ.Χαομέζ, Εφέτης

Δικηγόροι: Ε. Κινινή, Α. Χριστοφίλου, Χ. Τσιλιώτης

Ιστορικό

Η ενάγουσα –εφεσίβλητη είναι ανώνυμη εταιρία, θυγατρική, μέλος του διεθνούς ομίλου επιχειρήσεων «OR» που εδρεύει στο Ελληνικό Αττικής και δραστηριοποιείται, μεταξύ άλλων, στη διάθεση στην ελληνική αγορά φαρμακευτικών προϊόντων που συμβάλλουν στην θεραπεία της υπογονιμότητας, διακινώντας από τον Ιανουάριο του 1997 το φαρμακευτικό προϊόν «P». Για την θεραπεία της υπογονιμότητας κυκλοφορούν επίσης στην ελληνική αγορά άλλα τέσσερα φαρμακευτικά προϊόντα, δηλαδή το «G-F», το «M», το «A» και το «Me».

Η εναγόμενη ανώνυμη εταιρεία, θυγατρική – μέλος του διεθνούς ομίλου επιχειρήσεων «S» που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής, διακινεί το πρώτο πιο πάνω φαρμακευτικό προϊόν «G-F». Το φαρμακευτικό αυτό προϊόν απευθύνεται σε εξειδικευμένα ιστορικά κέντρα και εξειδικευμένους, μεμονωμένους γυναικολόγους.

Ταυτόχρονα, για τη διαφήμιση και προώθηση του νέου «G-F» η ενάγουσα κυκλοφόρησε ενημερωτικά φυλλάδια με τον τίτλο «Μεγάλα σκόρ... Με μεγαλύτερη σταθερότητα». Παρόμοια ενημερωτικά φυλλάδια έθεσε σε κυκλοφορία η εναγόμενη τους μήνες Ιανουάριο 2004 και Μάιο 2004 με τους τίτλους, αντίστοιχα «Μεγάλα σκόρ – με μεγαλύτερη σταθερότητα». Στη συνέχεια στις 26-28 Σεπτεμβρίου του έτους 2004 και στα πλαίσια του 1^{ου} Βαλκανικού Συνεδρίου Ανθρώπινης Αναπαραγωγής που έγινε στη Θεσσαλονίκη, η εναγόμενη κυκλοφόρησε ενημερωτικά έντυπα που έφεραν τον τίτλο «το G-F με τη μεγαλύτερη σταθερότητα... τώρα και σε έτοιμη προς χρήση προγεμισμένη πένα,

---

¹⁸ Από Μηνιαία Έκδοση: Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιριών

για χορήγηση με πραγματική ακρίβεια» ενώ τα ίδια αναγράφονταν και στο οπισθόφυλλο.

Θεωρεί λοιπόν η ενάγουσα ότι η διαφήμιση αυτή αποτελεί επικριτική συγκριτική διαφήμιση, συνάμα και παραπλανητική, που αντίκειται στις διατάξεις του Ν. 146/1914.

Απόφαση Δικαστηρίου

Στην προκειμένη περίπτωση τα επίμαχα ενημερωτικά – διαφημιστικά φυλλάδα της εναγομένης απευθύνονται σε περιορισμένο αριθμό γιατρών που έχουν πολύ εξειδικευμένες γνώσεις. Αποδείχθηκε επίσης ότι οι εν λόγω δηλώσεις δεν ήταν ικανές – πρόσφορες να επηρεάσουν τη διαμόρφωση της κρίσης των παραληπτών – εξειδικευμένων γιατρών για τη θεραπευτική αξία του φαρμακευτικού προϊόντος «G-F» οι οποίοι αποφασίζουν και επιλέγουν, συνταγογραφούν, τα ειδικά φάρμακα για τη θεραπεία της υπογονιμότητας πρωτίστως με βάση την κλινική τους εμπειρία και δεν παρασύρονται από ανακρίβειες και υπερβολές σε διαφημιστικά – ενημερωτικά έντυπα των φαρμακευτικών εταιριών.

Με βάση τα όσα προεκτέθηκαν έπρεπε η αγωγή να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμη. Έσφαλε, επομένως το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, το οποίο με την εκκαλούμενη απόφασή του οδηγήθηκε σε αντίθετη κρίση κάνοντας δεκτή την αγωγή αυτή.

4.1.3. Κατηγορία Γ – Πράξεις Εκμετάλλευσης ξένης παροχής

4.1.3.1. Υποκατηγορία (α) – Εκμετάλλευση ξένης φήμης - Παραδείγματα επτά

Περίπτωση 1^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται στην προσβολή του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας που αφορά βιντεοταινίες.¹⁹

ΜΠρΑΘ 12729/1997 (Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

Πρόεδρος: Α. Ξένος, Πρόεδρος Πρωτοδικών

Δικηγόροι: Α. Μεταξόπουλος, Ε. Φιλιποπούλου

Ιστορικό

Η αιτούσα που είναι ανώνυμη εταιρεία παραγωγής και εκμετάλλευσης με πώληση και εκμίσθωση σε λέσχες και καταστήματα βιντεοταινιών τηλεοπτικών και κινηματογραφικών ταινιών που αναπαράγει σε αντίτυπα με το διακριτικό τίτλο H.VIDEO HELLAS έχει αποκτήσει το αποκλειστικό δικαίωμα και άδεια να παράγει κατασκευάζοντας είτε η ίδια είτε τρίτοι στους οποίους θα αναθέτει τη βιομηχανική παραγωγή τους για λογαριασμό της υποθέματα βιντεοταινιών κινηματογραφικών έργων της F. VIDEO LTD εταιρείας, και να ασκεί το δικαίωμα διανομής με ενοικίαση όσον αφορά τις κινηματογραφικές ταινίες της F.VIDEO στην ίδια εδαφική περιοχή.

Η πρώτη και Τρίτη των καθόν που είναι επιχειρήσεις ενοικιάσεως βιντεοκασετών με ταινίες, έχουν εισάγει από τη Μεγάλη Βρετανία βιντεοκασέτες αμερικανικής κινηματογραφικής ταινίας. Οι καθόν όμως δεν περιορίζονται σε πώληση των βιντεοκασετών που εισάγουν αλλά εκμεταλλεύονται αυτές και με εκμίσθωση σε τρίτους αδιαφόρως του εάν είναι αλλοδαποί ή όχι.

Υποστηρίζει λοιπόν η αιτούσα ότι οι ενέργειες αυτές των καθόν εφόσον ως αγοράστριες των υλικών φορέων των βιντεοκασετών δεν είχαν κανένα άλλο δικαίωμα εκτός από κυριότητα των υλικών φορέων και δεν απέκτησαν καμία από τις εξουσίες του περιουσιακού δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας επ' αυτών είναι παράνομες διότι δεν είχαν εξουσία εκμεταλλεύσεως της κινηματογραφικής

---

¹⁹ Από Μηνιαία Έκδοση: Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιρειών

ταινίας, ούτε προκύπτει το αντίθετο από έγγραφη συμφωνία τους με το δικαιούχο του πνευματικού δικαιώματος αυτής της ταινίας σε βιντεοκασέτες.

Απόφαση δικαστηρίου

Στην προκειμένη περίπτωση δεν πιθανολογήθηκε ότι οι καθόν προβαίνουν στην ενοικίαση προς το κοινό βιντεοκασετών με κινηματογραφικές ταινίες το αποκλειστικό δικαίωμα εκμίσθωσης των οποίων να έχει εκχωρηθεί από την αγγλική εταιρία F. VIDEO LTD στην αιτούσα.

Λόγω της παραπάνω προσβολής του δικαιώματος της αιτούσας στο πιο πάνω πνευματικό έργο πρέπει να γίνει δεκτή κατά ένα μέρος ως κατ' ουσίαν βάσιμη η αίτηση και να απαγορευτεί προσωρινά στους καθ' ών η διάθεση και η εκμίσθωση των βιντεοκασετών με την κινηματογραφική ταινία I.D σε ομιλούσα αγγλική γλώσσα και ακόμη να διαταχθεί η εκ μέρους των καθ' ών απόσυρση από την αγορά εντός δέκα ημερών από της αποφάσεως των βιντεοκασετών της αν κινηματογραφικής ταινίας μετά πάροδο της οποίας επιτρέπει στην αιτούσα να προβεί σε συντηρητική κατάσχεση κάθε τέτοιας βιντεοκασέτας απειλούμενης χρηματικής ποινής 500.000 σε βάρος της πρώτης και τρίτης των καθ' ών για κάθε παράβαση που επιβάλλεται με την παρούσα σ' αυτές.

Τέλος, κρίνεται αναγκαίο να προσωποκρατηθούν οι νόμιμοι εκπρόσωποι των άνω καθ' ών προς εξαναγκασμό των συμμορφώσεων τους στα μέτρα που λαμβάνονται για την προστασία των δικαιωμάτων της αιτούσης. Σε βάρος των καθ' ών που ηττήθηκαν πρέπει να επιβληθούν τα δικαστικά έξοδα της αιτούσης.

Περίπτωση 2^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται στην έκδοση λεξικού αρχαίων φράσεων χρησιμοποιουμένων στη Νεοελληνική (αντιγραφή του λεξικού).²⁰

ΜΠρ ΑΘ 23612/1997 (Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων)

Πρόεδρος: Β. Δικαίος, Πρωτοδίκης

Δικηγόροι: Ν. Κουχτσόγλου, Δ. Σκούρτης

Ιστορικό

Ο αιτών, ισχυρίζεται ότι ο εκδοτικός του οίκος με τον διακριτικό τίτλο G, ο οποίος ασχολείται με την έκδοση βιβλίων σχολικών, βοηθητικών πανεπιστημίου κ.α, προέβει δια του συνεργάτη του Γ.Μ., στην έκδοση ενός σύντομου λεξικού αρχαίων φράσεων που χρησιμοποιούνται στην Νεοελληνική με τον τίτλο Γ.Μ., Λεξικό Αρχαίων – Βυζαντινών και Λόγιων Φράσεων της νέας Ελληνικής G. Τα δικαιώματα της πνευματικής ιδιοκτησίας, ο συγγραφέας τα μεταβίβασε στον αιτούντα.

Παράλληλα ισχυρίζεται ότι οι καθών, εξέδωσαν και έθεσαν σε κυκλοφορία βιβλίο με τίτλο Δ.Τ, Λεξικό Αρχαιστικών φράσεων της Νέας Ελληνικής – με ευρετήριο Λατινικών Φράσεων – Σ. Εκδόσεις, το οποίο κατά το μεγαλύτερο τμήμα του είναι αντιγραφή τόσο των σχολίων όσο και του πνεύματος και της διατυπώσεως του προαναφερθέντος λεξικού του εκδοθέντος.

Ο αιτών ζητά να αναγνωριστεί ότι το μεγαλύτερο τμήμα του βιβλίου των καθών αποτελεί απομίμηση – αντιγραφή των κειμένων του δικού του λεξικού με πρόθεση και σκοπό τον αθέμιτο ανταγωνισμό, και να απαγορευθεί στους καθών η έκδοση και η κυκλοφορία του παραπάνω βιβλίου.

Απόφαση Δικαστηρίου

Από την αντιπαράθεση των κειμένων των δύο βιβλίων και από τα προσκομισθέντα στοιχεία τόσο του αιτούντος όσο και των καθών πιθανολογείται με βεβαιότητα ότι το έργο των καθών δεν αποτελεί αντιγραφή του βιβλίου που εξέδωσε ο εκδοτικός οίκος του αιτούντος, αντιθέτως πιθανολογείται ότι πρόκειται για δύο διαφορετικά λεξικά αυτού του είδους, και η διαφορετικότητά τους έγκειται τόσο στον διαφορετικό τίτλο όσο και στο περιεχόμενο.

---

²⁰ Από Μηνιαία Έκδοση: Ελληνική Δικαιοσύνη

Τέλος οι ερμηνευτικές αποδόσεις του ενός δεν ταυτίζονται με τις ερμηνευτικές αποδόσεις του άλλου και ως εκ τούτου η έκδοση και η διάθεση και των καθόν του επίδικου λεξικού ούτε το στοιχείο του αθέμιτου ανταγωνισμού έχει, ούτε και το δικαίωμα της πνευματικής ιδιοκτησίας του συγγραφέως του λεξικού που εκδόθηκε από τον εκδοτικό οίκο του αιτούντος και στον οποίο έχουν μεταβιβαστεί τα πνευματικά δικαιώματα του ως άνω.

Με βάση, λοιπόν τα παραπάνω το δικαστήριο απορρίπτει την αίτηση.

Περίπτωση 3^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται σε προσπάθεια εταιρείας να αποκτήσει οικονομικό προβάδισμα με πώληση ρολογιών Seiko.²¹

ΕφΘες 1766/1998 (Εφεση ενάγουσας κατά Πρωτόδικης Απόφασης)

Πρόεδρος: Θ. Τσεκούρας

Δικηγόροι: Ε. Χαβάκης, Ε. Λυμπερόπουλος

Ιστορικό

Στην προκειμένη περίπτωση, η εκκαλούσα – ενάγουσα με την αγωγή της εκθέτει ότι η ίδια είναι πλέον των τριάντα ετών αποκλειστική αντιπρόσωπος στην Ελλάδα των υψηλής τεχνολογίας και παγκόσμιας φήμης ρολογιών Seiko τα οποία αγοράζει από την εδρεύουσα στην Ιαπωνία με την επωνυμία «Seiko corporation» και μετά τα μεταπωλεί με δικό της επιχειρηματικό κίνδυνο.

Η εφεσίβλητη – εναγομένη μολονότι γνώριζε τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά, ανταγωνίζεται αυτήν αθέμιτα, από τις αρχές Ιανουαρίου 1996, καθόσον εισάγει στην Ελλάδα μερικούς τύπους των ρολογιών Seiko που προμηθεύεται από άγνωστη πηγή του εξωτερικού, εκτός του επίσημου διεθνούς δικτύου διαθέσεως της κατασκευάστριας εταιρίας και στη συνέχεια μεταπωλεί αυτά σε καταστήματα, τα οποία δεν πληρούν τις προδιαγραφές και τα δεδομένα του δικτύου, χωρίς την παροχή εγγυήσεως της κατασκευάστριας εταιρίας και τεχνικής υποστηρίξεως σε τιμές χαμηλότερες κατά 20-25% από τις αντίστοιχες τιμές, που διατίθενται από αυτήν εντός του επίσημου δικτύου διαθέσεως και τις οποίες επιτυγχάνει, διότι δεν υποβάλλεται η ίδια σε δαπάνες διαφημιστικής και τεχνικής υποστηρίξεως των προϊόντων.

Με την εν λόγω συμπεριφορά λοιπόν της εναγόμενης προκαλείται σύγχυση στο καταναλωτικό κοινό ότι αγοράζει προϊόντα με τις συγκεκριμένες υπηρεσίες με αποτέλεσμα να εξασφαλίζεται οικονομικό και ανταγωνιστικό προβάδισμα υπερ της εναγόμενης, και το οποίο προβάδισμα στηρίζεται όχι σε κάποια προστιθέμενη από αυτούς αξία, αλλά στην διάθεση αυτών σε χαμηλότερες τιμές, που έχει ως συνέπεια την απόσπαση της πελατείας.

---

²¹ Από Μηνιαία Έκδοση: Αρμενόπουλος

Απόφαση Δικαστηρίου

Με το ανωτέρω περιεχόμενο προκύπτει ότι είναι αβάσιμη καθόσον, η παράλληλη εισαγωγή από την εφεσίβλητη – εναγόμενη ρολογιών Seiko, των οποίων την αποκλειστική εισαγωγή και αντιπροσώπευση στην Ελλάδα, έχει η εκαλούσα – ενάγουσα και τα οποία δεν φέρονται ως μη γνήσια, αλλά προέρχονται από την ίδια ως άνω κατασκευάστρια εταιρία και η διάθεση αυτών στην ελληνική αγορά εκτός του επιλεκτικού δικτύου διανομής δεν αποτελεί αυτή καθ' αυτή ανταγωνιστική συμπεριφορά που αντίκειται στα χρηστά ήθη ώστε να είναι δυνατή η απαγόρευσή της, σύμφωνα με τη διάταξη του αρ. 1 του Ν. 146/1914.

Επίσης οι επικαλούμενες συνθήκες διαθέσεως αυτών στην ελληνική αγορά από την εναγόμενη δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι συνιστούν ανταγωνιστική συμπεριφορά που αντίκειται στις διατάξεις περί αθέμιτου ανταγωνισμού.

Τέλος, η εισαγωγή και διάθεση γνησίων εμπορευμάτων από τρίτο πρόσωπο, το οποίο δεν είναι μέλος του δικτύου της επιλεκτικής διανομής, είναι πλήρως θεμιτή ανταγωνιστική συμπεριφορά, εφόσον δεν συντρέχουν άλλες ειδικές περιστάσεις όπως απόκτηση του προϊόντος με απάτη ή απατηλή εξώθηση του επιλεκτικού διανομέα να αθετήσει τη σύμβαση επιλεκτικής διανομής και να παραδώσει τούτο εκτός δικτύου.

Από όλα τα ανωτέρω αναφερόμενα σαφές καθίσταται ότι το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, το οποίο με την εκκαλούμενη απόφαση του απέρριψε την αγωγή ως νόμω αβάσιμη δεν έσφαλε ορού ορθώς ερμήνευσε και εφάρμοσε το νόμο. Επομένως η έφεση πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη κατά την ουσία της.

Περίπτωση 4^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται στην εκμετάλλευση ξένου διακριτικού τίτλου από φροντιστές.²²

ΜΠρΘες 13563/1998 (Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

Πρόεδρος: Α. Παπαγεωργίου, Πρόεδρος Πρωτοδικών

Δικηγόροι: Η. Αλεξόπουλος, Χ. Αλεξόπουλος (Ασκ), Δ. Γκαγκάνη (Ασκ)

Ιστορικό

Ο αιτών, καθηγητής, μαθηματικών και ο μάρτυς Γ.Γ., συμφώνησαν να ιδρύσουν φροντιστήριο στη Θεσσαλονίκη με την επωνυμία «Δ...». Αργότερα, συμφώνησαν με την ίδρυση του φροντιστηρίου αυτού και οι καθών, γνωστοί επίσης φροντιστές. Όλοι αυτοί (αιτών, Γ.Γ., καθών) με το ιδιωτικό συμφωνητικό συνέστησαν ομόρρυθμη εταιρία με την επωνυμία «Δ...» της οποίας ψυχή και κεντρικό πρόσωπο ήταν ο αιτών, του οποίου ιδέα ήταν και η ονομασία «Δ...» του φροντιστηρίου.

Το Φεβρουάριο του 1993 επήλθαν ρήξεις στις σχέσεις μεταξύ του αιτούντος και του μάρτυρα Γ.Γ., ο οποίος αποχώρησε από την εταιρία, η οποία συνεχίστηκε από τον αιτούντα και τους καθών. Στη συνέχεια οι καθών με την εξώδικη δήλωσή τους που απέδωσαν στον αιτούντα, κατήγγειλαν την εταιρία, η οποία έτσι λύθηκε και βρίσκεται υπό εκκαθάριση.

Οι καθών άρχισαν έπειτα να θέτουν σε κυκλοφορία έντυπα με διαφημίσεις διευθυνομένων από αυτούς, με τον διακριτικό τίτλο «φροντιστήριο Δ.» Η ανακοίνωση αυτή στο κοινό ως προς τον διακριτικό τίτλο «δ.», είναι ανακριβής και παραπλανητική, δημιουργεί δε, την εντύπωση στο κοινό ότι το φροντιστήριο «δ» ανήκει σ' αυτούς και ότι αυτοί (καθών) είναι οι νόμιμοι κάτοχοι της προσωνυμίας αυτής, και έτσι δημιουργεί σύγχυση και γίνεται με σκοπό αθέμιτου ανταγωνισμού του φροντιστηρίου του αιτούντος αντιβαίνοντας στα χρηστά ήθη.

Απόφαση Δικαστηρίου

Από τα προαναφερόμενα αποδεικτικά στοιχεία το δικαστήριο διαπίστωσε ότι:

α) Η προσωνυμία αυτή είναι ήδη από το έτος 1987 που λειτούργησε το φροντιστήριο συνδεδεμένη με το όνομα του αιτούντος

---

²² Από Μηνιαία Έκδοση: Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιρειών

β) Η άδεια ιδρύσεως, στέγασης και της προσωνομίας «δ..», του εν λόγω φροντιστηρίου έχουν δοθεί στον αιτούντα ατομικά και είναι αμεταβίβαστες.

γ) Για τη νόμιμη χρησιμοποίηση της προσωνομίας του φροντιστηρίου από τους καθών δεν χορηγήθηκε άδεια από τον Διευθυντή β/θμιας εκπαίδευσης της Νομαρχίας Θεσσαλονίκης, που είναι πρόσθετη προϋπόθεση για την νόμιμη χρησιμοποίησή της.

δ) Την προσωνομία «δ..» δεν μπορούν να χρησιμοποιήσουν οι καθών και μάλιστα όλοι τους, αφού η άδεια χρήσεως της δίνεται μόνο σε ένα φυσικό πρόσωπο και όχι σε περισσότερα φυσικά πρόσωπα και οπωσδήποτε δεν δίνεται σε νομικά πρόσωπα.

ε) Η επικαλούμενη από τους καθών μεταβίβαση – παραχώρηση από τον αιτούντα του δικαιώματος του επί του διακριτικού τίτλου «δ..», δεν είναι νόμιμη διότι α) γίνεται χωρίς την ταυτόχρονη μεταβίβαση – παραχώρηση της επιχείρησης του φροντιστηρίου στους καθών, β) γίνεται προς όλους τους καθών και όχι σε έναν από αυτούς, που να έχει τα νόμιμα προσόντα και γ) δίνεται, για να χρησιμοποιηθεί από τους καθών για άλλο φροντιστήριο, διαφορετικά από αυτό, για το οποίο εκδόθηκε η άδεια.

Ύστερα από τα αποδειχθέντα στοιχεία το δικαστήριο δέχεται την αίτηση του αιτούντος.

Περίπτωση 5^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται σε παράνομη πώληση βιβλίων, κασετών και CD μέσω διαδικτύου.²³

ΜΠρ Σύρου 637ΑΜ/1999 (Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων)

Πρόεδρος: Δ. Ασλάνογλου, Πρόεδρος Πρωτοδικών

Δικηγόροι: Μ. Βουτσίνου, Ν. Δοντά, Κ. Δοντά

Ιστορικό

Η αιτούσα με την κρινόμενη αίτηση της ισχυρίζεται ότι οι καθών ασκούν εμπορική δραστηριότητα στην Ελλάδα, συνίσταται δε στην παροχή υπηρεσιών πρόσβασης στο Internet και συγκεκριμένα στην λειτουργία «ηλεκτρονικού βιβλιοπωλείου» με το διακριτικό τίτλο «amazon.gr» που βρίσκεται αποθηκευμένα στο server firtsnet και φιλοξενείται στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις «amazon.gr» και «amazon.com.gr», ότι η χρήση των άνων συνιστά παραβίαση των δικαιωμάτων της αιτούσας τόσο στην επωνυμία της όσο και στο διακριτικό της τίτλο «amazon.com» δεδομένου ότι αυτή διατηρεί επιχείρηση «ηλεκτρονικού βιβλιοπωλείου» μάλιστα η ίδια η αιτούσα εφηύρε τη λιανική πώληση βιβλίων στο internet με την ηλεκτρονική διεύθυνση «amazon.com».

Ζητάει λοιπόν επικαλούμενη επείγουσα περίπτωση να ληφθούν ασφαλιστικά μέτρα για την ρύθμιση της δημιουργηθείσας καταστάσεως και προστασίας των δικαιωμάτων της και συγκεκριμένα να απαγορευθεί στους καθών η χρησιμοποίηση της άνω επωνυμίας και του διακριτικού τίτλου και επίσης να υποχρεωθούν να παραδώσουν στην αιτούσα κατάλογο εκκρεμών και εκτελεσθεισών παραγγελιών που έλαβαν οι καθών με τις ηλεκτρονικές διευθύνσεις «amazon.gr» και «amazon.com.gr».

Απόφαση Δικαστηρίου

Οι καθών ασκούν, την ίδια επιχειρηματική δραστηριότητα έχουν δε ως διεύθυνση στο internet την ένδειξη «amazon.com.gr» όπου «gr» σημαίνει Ελληνική αγορά. Ισχυρίζονται ότι με την προσθήκη του “gr” δεν επέρχεται σύγχυση στο χρήστη του internet, πλην όμως ο ισχυρισμός τους ελέγχεται ως αναληθής αφού όπως πιθανολογήθηκε η χρήση από τον καταναλωτή της

---

²³ Από Μηνιαία Έκδοση: Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιρειών

ηλεκτρονικής διεύθυνσης με την ένδειξη «amazon» προκαλεί οπωσδήποτε σύγχυση σε αυτόν – δεδομένης της μεγάλης φήμης της αιτούσας – ότι πρόκειται για αυτήν ενώ θα έχει τη διεύθυνση των καθόν, αφού αναγκαία ο χρήστης αναζητά την αιτούσα θα βρεθεί στη σελίδα των καθόν.

Το ότι οι καθόν πρόσθεσαν το διακριτικό “gr” δεν διαφοροποιεί στο ελάχιστο την εντύπωση του χρήστη, αντίθετα αυτός πιστεύει ότι έχει βρει το «Ελληνικό Παράρτημα» της αιτούσας, οπότε αναπόφευκτα επέρχεται σύγχυση, όπως και πράγματι επήλθε στον κύκλο των πελατών της αιτούσας με συνέπεια της διατύπωση παραπόνων.

Η ομοιότητα της ενδείξεως των καθόν με την ένδειξη της αιτούσας είναι τόσο οπτική όσο και ηχητική, οπότε προκύπτει πρόθεση των καθόν να εκμεταλλευτούν τη σύγχυση που πράγματι επέρχεται με την αθέμιτη χρησιμοποίηση του ως άνω διακριτικού τίτλου, προκειμένου να αυξήσουν τις δικές τους πωλήσεις σε βάρος των συμφερόντων της αιτούσας και της καλής φήμης της κατά παράβαση των χρηστών ηθών και της καλής πίστης.

Συνεπώς η αίτηση και η πρόσθετη υπερ αυτής παρέμβαση πρέπει να γίνουν δεκτές και ως ουσιαστικά βάσιμες απορριπτομένων των αντίθετων ισχυρισμών των καθόν. Τέλος, πρέπει οι καθόν να καταδικαστούν στη δικαστηριακή δαπάνη της αιτούσας.

Περίπτωση 6^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται σε παράνομη απόκτηση ηλεκτρονικής διεύθυνσης.²⁴

ΜΠρΑθ 5567/2001 (Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων)

Πρόεδρος: Α. Τζαβάρα, Πρόεδρος Πρωτοδικών

Δικηγόροι: Π. Ρίζος, Θ. Μερσίνης

Ιστορικό

Η αιτούσα ανώνυμη εταιρία εμπορίας υποδημάτων με έδρα τον Άγιο Δημήτριο Αττικής ιδρύθηκε το έτος 1991, η δε επωνυμία αυτής «...-Εισαγωγική – Εμπορική Ανώνυμη Εταιρία Υποδημάτων και Δερματίνων Ειδών» με το διακριτικό της τίτλο «Α.Ε» καταχωρήθηκαν στο πρωτόκολλο επωνυμιών του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Αθηνών από την έναρξη των εργασιών της το έτος 1992. Την επωνυμία της χρησιμοποιεί έκτοτε η αιτούσα συνεχώς αδιαλείπτως σε όλες τις συναλλαγές της.

Προσφάτως επιδίωξε να εισέλθει στο διαδίκτυο και ζήτησε για το σκοπό αυτό να λάβει ως ηλεκτρονική διεύθυνση (Domain Name) το κυρίαρχο τμήμα της επωνυμίας ...GR, που αποτελεί παράλληλα το διακριτικό της τίτλο, και το εμπορικό σήμα της.

Όμως αυτό κατέστη αδύνατο, καθόσον ο πρώτος των καθών Μ.Α. είχε ήδη αθέμιτα προέβη στην απόκτηση ηλεκτρονικής διεύθυνσης με την ίδια ένδειξη, δηλαδή «...gr» για κάθε χρήση, αν και γνώριζε ότι η τελευταία αποτελεί τα διακριτικά γνωρίσματα της αιτούσας, διαβεβαιώνοντας μάλιστα αναληθώς την αρμόδια αρχή (Ινστιτούτο Πληροφορικής του Ιδρύματος Τεχνολογίας και Έρευνας Ηρακλείου Κρήτης) ότι το προς καταχώρηση Domain Name δεν παραβιάζει δικαιώματα τρίτων πάνω στο όνομα.

Απόφαση Δικαστηρίου

Στην προκειμένη περίπτωση η ένδειξη αυτή μοιάζει με τα διακριτικά γνωρίσματα της αιτούσας, με αποτέλεσμα να προκαλείται οπωσδήποτε σύγχυση στο χρήστη, ο οποίος αναζητώντας στο διαδίκτυο την αιτούσα, βρίσκεται στη

---

²⁴ Από Μηνιαία Έκδοση: Ελληνική Δικαιοσύνη

σελίδα του καθού όπως και πράγματι επήλθε τέτοια σύγχυση στον κύκλο των πελατών της αιτούσας με συνέπεια τη διατύπωση παραπόνων.

Η ομοιότητα της άνω ένδειξης του καθού με τα διακριτικά γνωρίσματα της επιχείρησης της αιτούσας είναι τόσο οπτική όσο και ηχητική, οπότε προκύπτει πρόθεση του πρώτου των καθών να εκμεταλλευθεί τη σύγχυση που πράγματι επέρχεται με την αθέμιτη χρησιμοποίησή τους, προκειμένου να αυξήσει τον αριθμό των επισκέψεων στην ηλεκτρονική σελίδα του σε βάρος της αιτούσας και της καλής φήμης.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω η ενέργεια του πρώτου των καθών συνιστά αθέμιτο παρεμποδιστικό ανταγωνισμό και προσβάλλει τα δικαιώματα της αιτούσας. Συνεπώς μετά την πιθανολόγηση και της συνδρομής επείγουσας περίπτωσης πρέπει να τύχει προστασίας με τη λήψη των ασφαλιστικών μέτρων που ορίζονται στο διατακτικό και κρίνονται ότι αρμόζουν στη συγκεκριμένη περίπτωση, κατά παραδοχή της υπό κρίση αίτησης ως εν μέρει βάσιμης και κατ' ουσίαν, όσον αφορά του πρώτου τον καθών.

Περίπτωση 7^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται στο αίτημα αποκλειστικού διανομέα να παύσει ο υποδιανομέας μετά τη λήψη της σύμβασης του να χρησιμοποιεί τα διακριτικά γνωρίσματα του προμηθευτή. Επωνυμία «Apple».²⁵

ΜΠρΑθ 9029/2002 (Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων)

Πρόεδρος: Α. Γκούλη, Πρόεδρος Πρωτοδικών

Δικηγόροι: Δ. Δρούτσας, Μ. Μαρίνος, Α. Ψαρράς, Δ. Κόντης

Ιστορικό

Οι αιτούντες εκθέτουν ότι η μεν πρώτη εξ αυτών γυγχάνει αποκλειστική διανομέας στην ελληνική αγορά των προϊόντων της αλλοδαπής εταιρείας “Apple Inc”, η δε δεύτερη υποδιανομέας αυτών, συντασσόμενη στο δίκτυο επιλεκτικής διανομής τους.

Η καθής εταιρία η οποία μέχρι 31/1/2002 υπήρξε εξουσιοδοτημένη υποδιανομέας των προϊόντων της ανωτέρου εταιρίας με δικαίωμα χρησιμοποίησης των εμπορικών σημάτων της μόνο σε συνδυασμό με την μεταπώληση των προϊόντων της ανωτέρω εταιρίας με δικαίωμα χρησιμοποίησης των εμπορικών σημάτων της μόνο σε συνδυασμό με την μεταπώληση των προϊόντων της, εξακολουθεί και μετά την άνω ημερομηνία που έπαυσε να έχει την ιδιότητα αυτή, να διατηρεί αναρτημένη στην είσοδο του καταστήματός της την πινακίδα με το λογότυπο της εταιρίας Appple (πολύχρωμο μηλαράκι) με υπερκείμενη την ονομασία αυτής Apple Computer.

Με την ενέργεια της αυτή η καθής παραβιάζει τις προστατευτικές διατάξεις περί σημάτων και αθέμιτου ανταγωνισμού, δεδομένου ότι δημιουργεί στο καταναλωτικό κοινό την πεπλανημένη εντύπωση ότι είναι ενταγμένη στο δίκτυο επιλεκτικής διανομής της άνω εταιρίας Appple υπονομεύοντας τη φήμη του και αποσπώντας πελατεία από αυτό (δίκτυο) και από την δεύτερη αιτούσα, χωρίς όμως να διαθέτει την τεχνική υποδομή τεχνικής υποστηρίξεως και εκπαίδευσως των αρμοδίων τεχνικών της με αποτέλεσμα να υφίστανται ζημιά το δίκτυο που έχουν δημιουργήσει.

---

²⁵ Από Μηνιαία Έκδοση: Αρμενόπουλος

Απόφαση Δικαστηρίου

Η καθής εξακολουθεί να πωλεί στο κατάστημά της επιχειρήσεως της ακόμη και μετά τη λήξη της άνω συμβάσεως της, ηλεκτρονικούς υπολογιστές της εταιρίας Apple, αλλά και εταιριών τους οποίους προμηθεύεται πλέον από την εταιρία “L.AEBE”. Στην πρόσοψή του εν λόγω καταστήματος έχει αναρτήσει πινακίδες διαφόρων εταιριών μεταξύ των οποίων και μια της εταιρείας Apple, η οποία αναφέρει της επωνυμία της “Apple Computer” και παραπλεύρως ένα έγχρωμο μήλο.

Από κανένα όμως στοιχείο η οποιαδήποτε ένδειξη προκύπτει προσπάθειά της να εμφανιστεί στο καταναλωτικό κοινό ως εξουσιοδοτημένη υποδιανομέας των προϊόντων της apple ενταγμένη στο δίκτυο διανομής που έχει οργανώσει η πρώτη αιτούσα λαμβάνοντας υπόψη ότι μετά τη λήξη της συμβάσεως η καθής απέλειψε από τα διάφορα διαφημιστικά της έντυπα την ένδειξη του εξουσιοδοτημένου. Εξάλλου η αφαίρεση του άνω σήματος από την πρόσοψη του καταστήματος θα οδηγούσε στο άτοπο της απαγορεύσεως γνωστοποιήσεως και διαφημίσεως των προϊόντων, τα οποία διαθέτει και στην ουσία στην εκμηδένιση των πωλήσεών της.

Με βάση τα ανωτέρα δεδομένα δεν μπορούν να τύχουν εφαρμογής οι επικαλούμενες από τις αιτούσες περί αθέμιτου ανταγωνισμού διατάξεως και κατά συνέπεια η ένδικη αίτηση πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη κατ’ ουσίαν.

4.1.3.2. Υποκατηγορία (β) – Απόσπαση Πελατείας ή Προσωπικού –

Παραδείγματα πέντε

Περίπτωση 1'

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται σε παράνομη απόσπαση της Γ.ΑΒΕΕ από πελάτισσα εταιρίας που παράγει εξαρτήματα μπαταριών.²⁶

ΜΠρΚιλκ 266/1999 (Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων)

Πρόεδρος: Ν. Γέργος, Πρόεδρος Πρωτοδικών

Δικηγόροι: Π. Παπαθανασόπουλος Α. Βουτυράς, Β. Χειρδάρης

Ιστορικό

Η αιτούσα ισχυρίζεται στην κρινόμενη αίτησή της, ότι μετά την σύσταση της ήλθε με αυτήν σε επαφή η εταιρία Γ. ΑΒΕΕ και της ανέθεσε τη βιομηχανική παραγωγή εξαρτημάτων μπαταριών για το πολεμικό ναυτικό. Ότι στη συνέχεια με το τεχνικό της προσωπικό για τις παραπάνω μπαταρίες, μελέτησε τις προδιαγραφές εκπόνησε μελέτη για τη βιομηχανική παραγωγή μπαταριών και ειδικά σχέδια κατασκευής καλουπιών, τα οποία έλεγξε και συνδύασε μεταξύ τους και επομένως αυτά είναι τα πρωτότυπα πνευματικά έργα και έτσι αυτή είναι δικαιούχος των πνευματικών δικαιωμάτων επί των άνω σχεδίων. Ότι ο σχεδιασμός των άνω εξαρτημάτων διήρκησε πολύ χρόνο και απαίτησε μεγάλες δαπάνες για την αγορά υλικών.

Στη συνέχεια υποστήριξε ότι η πρώτη των καθών σύζυγος του δεύτερου και λογίστρια της επιχειρήσεως αφαίρεση πριν την διακοπή της συνεργασίας τους τα παραπάνω σχέδια και ίδρυσε ατομική επιχείρηση με την επωνυμία Τ, ο δε δεύτερος των καθών, εργαζόμενος πλέον στην εταιρία της συζύγου του, αφαίρεσε το παραπάνω καλούπι το καλοκαίρι του 1998, και από κοινού ενεργούντες με σκοπό να την ζημιώσουν απέσπασαν την εταιρία Γ. ΑΒΕΕΕ πελάτιδά της, την οποία έπεισαν να αναθέσει την κατασκευή των άνω μπαταριών στην πρώτη τούτων.

Απόφαση Δικαστηρίου

Από τα προαναφερόμενα διαπιστώθηκε ότι πράγματι ο δεύτερος των καθών πήρε φωτοτυπίες από τα σχέδια που κατασκεύασε η αιτούσα για την εκπαιδευτική

²⁶ Από Μηνιαία Έκδοση: Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιριών

μπαταρία και αφαίρεσε τα σχέδια των ιδιοσυσκευών (καλύμπρας) των Γάλλων, καθώς και τα λοιπά σχέδια της μάχιμης MK-46 μπαταρίας που κατασκεύασε επίσης η αιτούσα πλὴν ὅμως αὐτοῦ δεν ἐνήργησαν με σκοπὸ ἀνταγωνισμοῦ πρὸς τὴν οικονομικὴ δράση τῆς αιτούσης και δεν ἐπεδίωξαν τὴν ἀπόσπαση πελατῶν τῆς, πόσο μάλλον στὴν προκειμένη περίπτωση πελάτιδος τῆς εταιρίας Γ. ABEE, ἀφοῦ ἡ τελευταία γνώστης τῆς διένεξης μεταξύ τῶν διαδίκων και τῆς ἴδρυσης τῆς ἄνω ατομικῆς ἐπιχείρησης τῆς πρώτης καθῆς, εἶχε ἤδη πρὸ πολλοῦ ἀποφασίσει τὴν διακοπὴ τῆς συνεργασίας τῆς με τὴν αιτούσα.

Εξάλλου και ἡ αιτούσα δεν ἐπικαλεῖται οὔτε και πιθανολόγησε ποιες μεθόδους και μέσα χρησιμοποίησαν οἱ καθῶν για να ἀποσπάσουν ἀπὸ αὐτὴν τὴν πελάτιδά τῆς «Γ.ΑΒΕΕ».

Κατ' ἀκολουθίαν ὅλων τῶν παραπάνω πρέπει ἡ ὑπὸ κρίση αἴτηση να ἀπορριφθεῖ ὡς κατ' οὐσίαν ἀβάσιμη, ἐλλεῖπει συνδρομῆς τῶν ἄνω προϋποθέσεων (σκοπὸς ἀνταγωνισμοῦ και χρησιμοποίηση μεθόδων και μέσων ἀντιθέτων στα χρηστά ἤθη). Μετά ἀπὸ αὐτά τα δικαστικά ἐξοδα μεταξύ τῶν διαδίκων πρέπει να συμψηφιστοῦν, λόγῳ τῆς εὐλογῆς ἀμφιβολίας αὐτῶν για τὴν ἐκβαση τῆς παρούσας δίκης.

Περίπτωση 2^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται σε προσπάθεια εταιρίας που διενεργεί χερσαίες μεταφορές να αποσπάσει πελατεία άλλης εταιρίας.²⁷

ΕφΘες 540/2000 (Εφεση εναγόμενου κατά Πρωτόδικης απόφασης)

Πρόεδρος: Χ. Ηλιάδης, Πρόεδρος Εφετών

Εισηγητής: Ι. Ιωαννίδης, Εφέτης

Δικηγόροι: Χ. Χριστοδούλου, Θ. Κουροπαλάτης

Ιστορικό

Η ενάγουσα εφεσίβλητη εξέθετε ότι είναι εμπορική εταιρία με σκοπό την διενέργεια χερσαίων μεταφορών με έδρα την Καβάλα και διακριτικό τίτλο Μ.Κ. και ότι το έτος 1973 για την αύξηση των εργασιών της ίδρυσε υποκατάσταση στην Θεσσαλονίκη, διαχειριστής του οποίου ορίστηκε ο εναγόμενος, σύζυγος της εταιρίας της ΜΑ με τον οποίο συνδεόταν με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου.

Επίσης υποστήριξε ότι ο εναγόμενος καταγράστηκε τη σχέση εμπιστοσύνης που τους συνέδεσε και ασκούσε στην πραγματικότητα αυτός την εμπορική δραστηριότητα της ιδρυθείσας την 1.10.1988 ομόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία Π.Κ. και ΣΙΑ Ο.Ε. και τον διακριτικό τίτλο Μ.Κ.-Σ.Α. και ΣΙΑ Ο.Ε. ο οποίος είναι σχεδόν ταυτόσημος με τον δικό της, και ως εκ τούτου παραπλανητικός.

Επιπροσθέτως δε ο εναγόμενος αντί να προσφέρει τις υπηρεσίες του στην ενάγουσα από την οποία πληρωνόταν με συμφωνημένες μηνιαίες αποδοχές, προσέφερε την εργασία του στην ανταγωνίστρια και συστεγασμένη στο υποκατάστημά της ως άνω Ο.Ε., με αποτέλεσμα να παίρνει τις άνω αποδοχές μηνιαίως χωρίς την παροχή εργασίας, ότι η εν λόγω εταιρία συστεγαζόταν εν άγνοιά της στο χώρο που αυτή είχε μισθώσει για την στέγαση του υποκαταστήματός της και ενεργούσε πράξεις ανταγωνιστικές με σκοπό να τους αφαιρέσει την πελατεία τους στην οποία προκαλούσε σύγχυση και την παραπλανούσε, τόσο με την χρήση του παραπάνω διακριτικού τίτλου, όσο και με την προαναφερθείσα συστεγάσή της στον ίδιο χώρο με το δικό της.

---

²⁷ Από Μηνιαία Έκδοση: Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιρειών

Απόφαση Δικαστηρίου

Όσον αφορά την εργασία του εναγόμενου την διετία 1988-1990 οπότε και αποχώρησε από την ενάγουσα, καταθέτουν σαφώς και ανεδνοιάστως και οι δύο μάρτυρες αποδείξεις και ανταποδείξεις Ι.Τ και Π.Χ. και αντίστοιχα ενισχύονται δε αυτά και από το γεγονός ότι η ίδια η ενάγουσα στην αγωγή της δεν ισχυρίστηκε ότι έκλεισε τα γραφεία της τη διετία 1988-1990, αλλά ότι ο εναγόμενος ασχολείται αποκλειστικά με τις εργασίες της ως άνω νέα εταιρίας χωρίς όμως να δικαιολογεί τα έσοδά της τον ίδιο χρόνο, πράγμα που μαρτυρεί την λειτουργία της και την εργασία του εναγόμενου.

Κατά συνέπεια εφόσον ο εναγόμενος εργάστηκε στην ενάγουσα εταιρία την διετία 1988-19990 νόμιμα πήρε ως αντάλλαγμα αυτής τις συμφωνηθείσες αποδοχές με τα επιδόματα δώρων εορτών και αδείας, και ως εκ τούτου η κρινόμενη αγωγή υποστηρίζουσα τα αντίθετα πρέπει να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμη, το δε πρωτόδικο δικαστήριο το οποίο με την εκαλούμενη απόφασή του δέχθηκε την αγωγή εν μέρει ως ουσία βάσιμη, έσφαλε και πρέπει να γίνει δεκτός ο σχετικός λόγος της έφεσης ως ουσία βάσιμος και η έφεση ως ουσιαστικά βάσιμη.

Περίπτωση 3^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται σε αντισυμβατική συμπεριφορά εταιρίας εις βάρος άλλης εταιρίας.²⁸

ΜΠρΑθ 3174/2001 (Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

Πρόεδρος: Θ. Τζανάκης, Πρόεδρος Πρωτοδικών

Δικηγόροι: Ι. Αναστασιάδης, Α. Στρατάκη

Ιστορικό

Η αιτούσα έχει αποκτήσει μετά από σύμβαση κοινόχρησης με την αγγλική εταιρία «S.S.H. Limited», το δικαίωμα χρήσης και εκμετάλλευσης του πακέτου Franchising S.S. στην Ελλάδα και συγκεκριμένα ενός συνόλου δικαιωμάτων βιομηχανικής και πνευματικής ιδιοκτησίας που αφορούν τα εμπορικά σήματα κτλ με σκοπό τη λειτουργία καταστημάτων που διαθέτουν κάλτσες, καλσόν, εσώρουχα και μαγιό, έχοντας το δικαίωμα επίσης να αναπτύσσει το σύστημα SS στην Ελλάδα με επιμέρους συμφωνίες διαιόχρησης.

Η καθής η οποία είχε συνάψει σύμβαση δικαιόχρησης επταετούς διάρκειας με την αιτούσα κατήγγειλε τη σύμβαση με το πρόσχημα ότι η αιτούσα δεν της παρείχε τη συμφωνημένη υποστήριξη και αφού αφαίρεσε τα σήματα του προαναφερόμενου πακέτου συνέχισε να προσφέρει η ίδια στο κατάστημα της που βρίσκεται στο Ηράκλειο Κρήτης τις ίδιες ακριβώς υπηρεσίες όπως και πριν την καταγγελία.

Με αυτές λοιπόν τις ενέργειες της καθής, που γίνονται με σκοπό αθέμιτου ανταγωνισμού, προκαλείται σύγχυση στο καταναλωτικό κοινό, το οποίο εκλαμβάνει ότι η επιχειρηματική της δραστηριότητα ταυτίζεται με εκείνη των γνωστών κέντρων SS με αποτέλεσμα να υφίσταται μεγάλη ζημία.

Απόφαση Δικαστηρίου

Όπως αποδείχθηκε από τα προαναφερόμενα η καθής αθέτησε τη σύμβαση που κατάρτισε με την αιτούσα και άρχισε από το Μάρτιο του 2000 να διαθέτει στο κατάστημά της περιφερειακά είδη που προέρχονται από τους ανταγωνιστές. Για το σκοπό αυτό έκανε χρήση ιδιαίτερης ταμειακής μηχανής τοποθετημένης σε μη εμφανές σημείο, κάτω από τον πάγκο του καταστήματος και από αυτήν πραγματοποιεί τις πωλήσεις των ανταγωνιστικών ειδών.

---

²⁸ Από Μηνιαία Έκδοση: Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιρειών

Η αιτούσα διαμαρτυρήθηκε για την παραπάνω αντισυμβατική συμπεριφορά της καθής, πλην όμως η τελευταία κατήγγειλε την σύμβαση ισχυριζόμενη ότι η πώληση προϊόντων τρίτων έγινε με την υπόδειξη της αιτούσας και ότι η αιτούσα δεν της προσέφερε την απαιτούμενη υποστήριξη.

Επίσης, η καθής συνέχισε να πωλεί κάλτσες, εσώρουχα με αυτή την μέθοδο πώλησης και παράλληλα εξακολουθούσε να πωλεί και εμπορεύματα της αιτούσας απομιμούμενη το σήμα της αιτούσας «D.B.W».

Από τα παραπάνω λοιπόν αποδεικτικά μέσα δεν πιθανολογήθηκε ότι η καθής παραπλανήθηκε από την αιτούσα ως προς την κατάρτιση της συμβάσεως δικαιόχρησης και ότι η αιτούσα υπέδειξε στην καθής να πωλεί προϊόντα τρίτων εταιρειών που ήταν φθηνότερα με σκοπό δήθεν την οικονομική της ανάκαμψη.

Περαιτέρω πιθανολογήθηκε επείγουσα περίπτωση για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων δεδομένου ότι η αιτούσα υφίσταται μεγάλη ζημία εξαιτίας της απώλειας πελατίας, λόγω της αθέμιτης συμπεριφοράς της καθής. Επομένως η αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή και από ουσιαστική άποψη και να διαταχθούν τα οριζόμενα στο διατακτικό. Τα δικαστικά έξοδα πρέπει να επιβληθούν σε βάρος της καθής.

Περίπτωση 4^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται σε συστηματικές ενέργειες της «ΟΕΗ» με σκοπό να βλάψει συγκεκριμένη εταιρεία.²⁹

ΕφΑθ 4530/2002 (Εφεση ενάγουσας κατά Πρωτόδικης Απόφασης)

Πρόεδρος: Γ. Παπαχατζάκης, Πρόεδρος Εφετών

Εισηγητής: Κ. Γεωργίου, Εφέτης

Δικηγόροι: Α. Λυκουρέζος, Θ. Κούβελος

Ιστορικό

Σύμφωνα με τα εκτιθέμενα στο δικόγραφο της υπό κρίσης αγωγής, προβάλλεται ως αθέμιτη συμπεριφορά της εναγόμενης εφεσίβλητης «DEH» εις βάρος της ενάγουσας και ως ανταγωνιστής της, η από μέρους εκείνης, οργάνωση και εκτέλεση σχεδίου βίαιης εξώσεως της ενάγουσας από την αγορά αφενός παροχής εξειδικευμένης τεχνικής εξυπηρέτησης στους χρήστες συστημάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών και αφετέρου πωλήσεων των εν λόγω συστημάτων.

Το σχέδιο αυτό, κατά τους αγωγικούς ισχυρισμούς περιλαμβάνει:

- 1) Την σταδιακή διατάραξη των σχέσεων των δύο εταιριών, με την προσχεδιασμένη πρόκληση αντιθέσεων και διαφωνιών επί ανυπάρχτων ζητημάτων
- 2) Την αιφνίδια και αναίτια για την ενάγουσα επιβάρυνσή της με τα καθόλου ευκαταφρόνητα έξοδα μετεγκατάστασης της τελευταίας σε άλλο κτίριο
- 3) Την δυσφήμιση της ενάγουσας, εν σχέσει με την δυνατότητά της να ανταποκριθεί στις συμβατικές προς τρίτους υποχρεώσεις της
- 4) Την αβάσιμη απαίτησή της «DEH» να διασπαστεί η ενάγουσα σε δύο υπερεταιρίες (αφενός παροχής τεχνικής εξυπηρέτησης και αφετέρου πωλήσεως των προϊόντων της «D.E.H.»)
- 5) Την αθέμιτη απόσπαση εξειδικευμένου υπαλληλικού προσωπικού της ενάγουσας, προκειμένου ν' αποδυναμωθεί η ενάγουσα με την διασπορά ψευδών ειδήσεων περί του μέλλοντός της και ακόμη περί του επαγγελματικού μέλλοντος των υπαλλήλων της.

---

²⁹ Από: Μηνιαία Έκδοση: Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιρειών

Απόφαση Δικαστηρίου

Σύμφωνα με τα προεκτεθέντα αγωγικά δεδομένα συνεπάγεται ότι με την αγωγή προβάλλονται, κατά τρόπο απολύτως ορισμένο, αφενός (α) υπαίτιες πράξεις των νομίμων εκπροσώπων των εναγομένων οι οποίες αποσκοπούσαν στον οικονομικό μαρασμό της ενάγουσας και την εξαφάνισή της από το εμπορικό πεδίο στο οποίο δραστηριοποιείται η «D.E.H» καθώς και στην πρόκληση στην ενάγουσα περιουσιακής βλάβης και αφετέρου (β) επί μέρους ενέργειες των εναγόμενων εταιριών, οι οποίες απαγορεύονται από οικείο κανόνα ειδικού νόμου και συγκεκριμένως συνιστούν παράβαση εκφάσεων της γενικής ρήτρας του άρθρου 1 Ν.146/1914.

Ειδικότερα, αποτελούν αθέμιτη απόσπαση εργατικού δυναμικού, αθέμιτη απόσπαση πελατείας από ανταγωνιστή και αθέμιτη παρεμπόδιση, αφού κατά τους αγωγικούς ισχυρισμούς – η συστηματική και βάσει σχεδίου απόσπαση προσωπικού από την ενάγουσα, ιδίως εξειδικευμένων (με μεγάλες δαπάνες της) και δυσαναπλήρωτων στελεχών της, είχε αποκλειστικό σκοπό όχι την αξιοποίηση των προσόντων τους στους κόλπους της «DEH» αλλά την αθέμιτη απόσπαση πελατείας από την ενάγουσα.

Περίπτωση 5^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται σε απόσπαση πελατείας από εταιρία φύλαξης χαλιών και εμπορίας μοκετών.³⁰

ΕφΑθ 3545/2005 (Έφεση ενάγουσας κατά Πρωτόδικης απόφασης)

Πρόεδρος: Γ. Σακκάς, Προεδρεύων Εφέτης

Εισηγητής: Γ. Μιχαλιάς, Εφέτης

Δικηγόροι: Α. Θανόπουλος, Ε. Κοτσίδου

Ιστορικό

Η ενάγουσα είναι εταιρία με την επωνυμία «Χ.Β.ΕΠΕ» και έχει την έδρα της στο Κ. Αττικής. Σκοπός της, σύμφωνα με το καταστατικό της είναι το κέρδος από τις δραστηριότητες της σχετικά με τον καθαρισμό και την φύλαξη χαλιών, την ενοικίαση, την τοποθέτηση και την εμπορία μοκετών και γενικά από τη διενέργεια κάθε συναφούς εργασίας προς τις προαναφερθείσες.

Η ενάγουσα εταιρία είχε τις εγκαταστάσεις της στο Κ. Αττικής, σε μισθωμένο εργοστάσιο συνιδιοκτησίας της πρώτης εναγόμενης και του αδελφού της Γ. διαχειριστή της ενάγουσας εταιρίας. Η πρώτη εναγόμενη προσέφερε συνεχώς στην ενάγουσα εταιρία τις υπηρεσίες της από το έτος 1985 συνεχώς μέχρι το έτος 2000.

Από το έτος 1997 άρχισαν να δημιουργούνται προβλήματα... Η κατάσταση αυτή είχε ως αποτέλεσμα να αποχωρήσει από την ενάγουσα και να παύσει να εργάζεται σ' αυτή ο σύζυγος της πρώτης εναγόμενης από το Φεβρουάριο του 1999 στην συνέχεια δε να διακόψει την παροχή των υπηρεσιών της στην ενάγουσα από το καλοκαίρι του 2000 και η ίδια η πρώτη η εναγόμενη.

Ακόμη υποστήριξε ότι ο τρίτος των εναγομένων, τέκνο των δύο πρώτων, στις 1.1.2000 προέβη σε έναρξη ατομικής επιχείρησης με κύρια δραστηριότητα τις υπηρεσίες καθαρισμού οικιών και με δευτερεύουσα τις υπηρεσίες ενοικίασης εξοπλισμού εκθέσεων και τις υπηρεσίες καθαρισμού ταπητών και μοκετών. Περαιτέρω δεν αποδείχθηκε ότι η νέα αυτή επιχείρηση του τρίτου εναγόμενου διανεργούσε κατά τον επίδικο χρόνο (2000 έως 2001) της διετίας από την έναρξή της λειτουργίας της ανταγωνιστικές πράξεις σε βάρος της ενάγουσας εταιρίας «Χ.Β.ΕΠΕ».

---

³⁰ Από Μηνιαία Έκδοση: Αρμενόπουλος

Απόφαση Δικαστηρίου

Είναι γεγονός ότι η πρώτη εναγόμενη κατά το καλοκαίρι του 2000 οπότε και έπαυσε να προσφέρει την εργασία της στην ενάγουσα εκμεταλλεζόμενη την πολύχρονη εμπειρία της από την εργασία της στην οικογενειακή επιχείρηση καθαρισμού χαλιών και στην ίδια την ενάγουσα εταιρία στη συνέχεια γνωστοποίησε σε ορισμένους πελάτες της τελευταίας ότι δεν εργαζόταν πλέον η ίδια στην ενάγουσα και ότι ο τρίτος εναγόμενος γιος της έχει δημιουργήσει και λειτουργία δική του ατομική επιχείρηση καθαρισμού και φύλαξης χαλιών, τις υπηρεσίες της οποίας θα μπορούσαν εάν το επιθυμούσαν να έχουν.

Από τις άνω ενέργειες των εναγόμενων η ενάγουσα εταιρία πράγματι απώλεσε κάποιους πελάτες της, οι οποίοι εμπιστεύτηκαν τις υπηρεσίες που προσέφερε η επιχείρηση του τρίτου εναγόμενου. Η απώλεια αυτή δεν ήταν αποτέλεσμα συμπεριφοράς των εναγομένων αντίθετης προς τα χρηστά ήθη, ούτε συμπεριφοράς, όσον αφορά ειδικότερα την πρώτη εναγόμενη.

Το καταναλωτικό κοινό στο βαθμό που κατευθύνθηκε στην επιχείρηση του τρίτου εναγόμενου από τους πελάτες της ενάγουσας, το έκανε με δική του πρωτοβουλία και θέληση και με βάση τις παρεχόμενες υπηρεσίες από τις δύο επιχειρήσεις, συνεκτιμώντας και το γεγονός ότι δεν εργαζόταν πλέον η ενάγουσα.

Κατ' ακολουθία των προεκτεθέντων δεν αποδείχθηκε η ουσιαστική βασιμότητα της αγωγής της ενάγουσας.

4.1.3.3. Υποκατηγορία (Γ) Αποτίμηση Διακριτικών Γνωρισμάτων - Παραδείγματα Οκτώ

Περίπτωση 1^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται στην εκμετάλλευση του διακριτικού σήματος τσιγάρων.³¹

ΜΠρΘες 20341/1998 (Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων)

Πρόεδρος: Δ. Περιστερίδου, Πρωτοδίκης

Δικηγόροι: Ν. Κωστήρης, Ι. Ιζιώνας.

Ιστορικό

Η αιτούσα ανώνυμη εταιρεία έχει ως αντικείμενο την Παρασκευή και εμπορία τσιγάρων και είναι γνωστή στην Ελλάδα και στο εξωτερικό για τα προϊόντα υψηλής ποιότητας, μεταξύ των οποίων φέρουν το λεκτικό σήμα «Α.Ι.».

Στις 7.5.1998 έφτασαν στην Ελεύθερη Ζώνη του Λιμένος Θεσσαλονίκης 3.000 κιβώτια τσιγάρων που έφεραν τις λέξεις «Α.Ι.» προερχόμενα από την πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας. Τελικός προορισμός η Λεμεσός της Κύπρου με παραλήπτρια την εταιρία με την επωνυμία «S.G.LTD». Τα ως άνω τσιγάρα που αποτελούν τέλεια απομίμηση του σήματος της αιτούσας, κατόπιν αιτήσεως παρεμβάσεων της αιτούσης, δεσμεύθηκαν από το αρμόδιο Β΄ Τελωνείο και απαγορεύθηκε η έξοδός τους από την Ελευθέρα Ζώνη Θεσσαλονίκης. Η παραλήπτρια εταιρεία της Κύπρου δεν πληρώνει το τίμημα και παρέμειναν αυτά στην κυριότητα της καθής, η οποία ζήτησε την επιστροφή τους σε αυτή.

Η αιτούσα εταιρία δηλώνει ότι υπάρχει άμεσος κίνδυνος για τα αυθεντικά της προϊόντα, εάν τα επίδικα προϊόντα προωθηθούν στην κατανάλωση, να δημιουργηθεί σύγχυση στους καταναλωτές ως προς την προέλευση του προϊόντος και εσφαλμένη εντύπωση ότι το προϊόν της καθής προέρχεται από την επιχείρηση της αιτούσης ή ότι η τελευταία της χορήγησε την άδεια εμπορίας των προϊόντων της.

---

³¹ Από Μηνιαία Έκδοση: Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιρειών

Απόφαση Δικαστηρίου

Στο υπό κρίση δικόγραφο, ρητά εκτίθεται ότι τα επίδικα προϊόντα της καθής αλλοδαπής εταιρίας εισήλθαν και παρέμειναν στην Ελευθέρα Ζώνη του Λιμένος Θεσσαλονίκης με προορισμό τη Λεμεσό της Κύπρου και δεν κυκλοφόρησαν στην αγορά της Ελληνικής Επικράτειας. Η Ελλάδα υπήρξε χώρα διέλευσης των επίδικων προϊόντων και κατά την παραμονή τους σε αυτή θεωρούνται ότι βρίσκονται σε κατάσταση διαμετακόμισης.

Συνεπώς εφόσον τα επίδικα προϊόντα της καθής δεν τέθηκαν σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Ελληνική Επικράτεια η διατεινόμενη από την αιτούσα αθέμιτη ανταγωνιστική πράξη δεν έχει περιέλθει εντός των ορίων της χώρας και δεν εφαρμόζεται η γενική ρήτρα του άρθρου 1 του Ν. 146/1914.

Εξάλλου λόγω της μη κυκλοφορίας εντός των ορίων της χώρας των προϊόντων της καθής, δεν υφίσταται δυνατότητα προκλήσεως σύγχυσης στο καταναλωτικό κοινό.

Τέλος το γεγονός ότι τα επίδικα προϊόντα προορίζονται για να μεταφέρουν και να καταναλωθούν στην Κύπρο, όπου κατά τους διαλαμβανόμενους στην αίτηση ισχυρισμούς η αιτούσα έχει κατοχυρώσει νόμιμα και προσβαλλόμενο σήματα, δεν δικαιολογεί η λήψη ασφαλιστικών μέτρων, δεδομένου ότι το δίκαιο των σημάτων περιορίζεται στην Ελληνική Επικράτεια και δεν γεννώνται αξιώσεις προσβολής σήματα εάν το σηματοδοτημένο προϊόν κυκλοφορήσει στο εξωτερικό.

Περίπτωση 2^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται στην απομίμηση του σήματος “HERMES”. (Εμπορία υφασμάτων)³²

ΜΠρ Αθ 12504/1999 (Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

Πρόεδρος: Χ. Μαχαίρας, Πρόεδρος Πρωτοδικών

Δικηγόροι: Θ. Γούσιας, Β. Κωνσταντινίδης

Ιστορικό

Η αιτούσα γαλλική εταιρία είναι εταιρία που ασχολείται με την παραγωγή και εμπορία υφασμάτων διαφόρων ειδών ενδυμάτων και αξεσουάρ ενδύσεως από το έτος 1957. Η επιχειρηματική της δραστηριότητα εκτείνεται τόσο στην αγορά της Γαλλίας όσο καις την παγκόσμια αγορά, συμπεριλαμβανομένης και της Ελληνικής. Χρησιμοποιεί για την άσκηση της εμπορίας της, ως διακριτικό γνώρισμα των ειδών αυτών τη λέξη «HERMES» και τους σ' αυτούς αναφερόμενους ιδιαίτερους διασηματισμούς και ιδιαίτερες διακοσμήσεις οι οποίες ταυτόχρονα, αποτελούν σήματα που έγιναν αμετακλήτως δεκτά για κατάθεση και στην Ελλάδα και των οποίων είναι δικαιούχος.

Η καθής δραστηριοποιείται και αυτή στον εμπορικό χώρο του ενδύματος, υποδήματος και κοσμήματος από εικοσαετία περίπου. Η δραστηριότητάς της εκτείνεται σε όλη την Ελλάδα, και λαμβάνει μέρος σε εκθέσεις αναλόγων προϊόντων μεταξύ των οποίων και η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης. Από το 1979 διαθέτει τα προϊόντα της στην Ελληνική αγορά και χρησιμοποιεί μεταξύ άλλων προς διάκρισή τους, το όνομα «ΕΡΜΗΣ».

Τα προϊόντα αυτά, λόγω της διάθεσης αυτών σε μεγάλο αριθμό εμπόρων και καταστημάτων ανά την επικράτεια αλλά καις τη συμμετοχή της καθής σε διάφορες εμπορικές εκθέσεις και διαφημίσεις έχουν γίνει γνωστά σε ευρύ κύκλο καταναλωτών.

Απόφαση Δικαστηρίου

Με βάση τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά πιθανολογήθηκε ότι η αιτούσα είχε πληροφορηθεί και γνώριζε την εμπορία και κυκλοφορία στην ελληνική αγορά

---

³² Από Μηνιαία Έκδοση: Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιρειών

των ειδών της καθής και τη χρήση της λέξεως «ΕΡΜΗΣ» επ' αυτών από μακρού χρόνου και όχι μόνο από τον Μήνα Νοέμβριο 1998 όπως στην αίτησή της εκθέτει.

Ωστόσο, για λόγους που δεν πιθανολογήθηκαν δεν έπραξε τίποτα για την προστασία αυτή και των δικαιωμάτων της και αδράνησε μέχρι την άσκηση της κρινόμενης από 22.1.1999 αιτήσεώς της για λήψη ασφαλιστικών μέτρων κατά της καθής. Έτσι όμως όπως ενήργησε η αιτούσα για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα, στέρησε η ίδια τον χαρακτήρα του κατεπείγοντος στην επίδικη διαφορά που έχει με την καθής.

Με βάση λοιπόν τα όσα αναφέρθηκαν η κρινόμενη αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων κατά της καθής πρέπει να απορριφθεί λόγω ελλείψεως κατεπείγοντος και επικειμένου κινδύνου.

Περίπτωση 3^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται στην παράλληλη χρησιμοποίηση των λέξεων «ΘΑΛΗΣ» ή «THALIS».³³

ΜΠρΑΘ 10216/2001 (Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων)

Πρόεδρος: Ν. Πιπιλίγκας, Πρόεδρος Πρωτοδικών

Δικηγόροι: Χ. Χρυσάνθης, Λ. Ευαγγέλου – Λυμπεροπούλου

Ιστορικό

Η αιτούσα ανώνυμη εταιρία εκθέτει συνοπτικά ότι από τον Μάρτιο του έτους 1997 δραστηριοποιείται στον χώρο της παραγωγής, σχεδιάσεως διανομής και εμπορίας αισθητήρων και διαφόρων ηλεκτροοπτικών συστημάτων υπό την επωνυμία «Θ. Αισθητήρες υψηλής τεχνολογίας και τον διακριτικό τίτλο «ΘΑΛΗΣ» ή «THALIS».

Οι δύο πρώτες των καθών προσφάτως προέβησαν στην αλλαγή της επωνυμίας των εμπορικών τους τίτλων και τις μετέτρεψαν σε «ΤΑΛΕΣ ηλεκτρονικά συστήματα Α.Ε. παραγωγής και εμπορίας ηλεκτρονικού εξοπλισμού» και «Τ. Υπηρεσίες Ελλάς Α.Ε. παροχής ηλεκτρονικών υπηρεσιών» και χρησιμοποιούν ως διακριτικό τίτλο την ένδειξη «THALES» ως προς την έγγραφη επικοινωνία της και «ΘΑΛΗΣ» ως προς τις προφορικές επικοινωνίες τους με συνέπεια να επέρχεται σύγχυση λαμβανομένου υπ' όψιν ότι οι δύο πρώτες των καθ' ων εμπορεύονται μεταξύ άλλων και παρόμοια ή συναφή προϊόντα προς εκείνα που εμπορεύεται η αιτούσα.

Διώκει δε, επικαλούμενη επείγουσα περίπτωση, να ληφθούν ασφαλιστικά μέτρα και ειδικότερα να απαγορευτεί προσωρινά στις δύο πρώτες των καθ' ων η οποιαδήποτε χρήση της ενδείξεως «ΤΑΛΕΣ» ή «THALES» ή «ΘΑΛΗΣ» ή παρόμοιας άλλης που συνιστά απομίμηση ή παραποίηση της ενδείξεως «ΘΑΛΗΣ» ή «THALIS» που χρησιμοποιεί νόμιμα η αιτούσα με την απειλή χρηματικής ποινής 1.000.000 δραχμών σε βάρος κάθε μίας των καθών.

Απόφαση Δικαστηρίου

Στην προκειμένη περίπτωση δεν πιθανολογήθηκε ότι από την χρήση της λέξης «THALES» ή «ΤΑΛΕΣ» ως στοιχείο της σύνθετης επωνυμίας και του διακριτικού

---

³³ Από Μηνιαία Έκδοση; Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιρειών

τίτλου των δύο πρώτων των καθ' ων, υφίσταται η δυνατότητα προκλήσεως, απαραίτητου στοιχείου για την πραγμάτωση αθέμιτου ανταγωνισμού.

Και αυτό διότι ανεξαρτήτως της τελείως διαφορετικής οπτικής απεικονίσεως των λέξεων «THALIS» και «THALES», της διαφορετικής σχετικής αποδόσεως των ως άνω λέξεων και του γεγονότος ότι αμφότεροι οι διάδικοι χρησιμοποιούν τις ανωτέρω λέξεις ως πρώτο συνθετικό σύνθετης ονομασίας η μεν αιτούσα ως «ΘΑΛΗΣ αισθητήρες» ή «THALIS sensors» οι δε δύο πρώτες των καθών ως «THALES Electronics» και «THALES Services», αντιστοίχως φράσεις που αποδίδουν ουσιαστικά και το αντικείμενο εμπορίας κάθε μιας των διαδίκων έχει σαν συνέπεια να ελαχιστοποιείται σε κάθε περίπτωση κύκλο αποδεκτών και ειδικότερα σε εξειδικευμένους αγοραστές, κατά την αντίληψη του κύκλου των οποίων κρίνεται άλλωστε ο κίνδυνος συγχύσεως.

Περαιτέρω, εν όψει των προεκτεθέντων δεν πιθανολογήθηκε ότι οι ανωτέρω ενέργειες των καθών έλαβαν χώρα με σκοπό τον ανταγωνισμό και κατά τρόπο αντιβαίνοντα στα χρηστά ήθη λόγω δε της πιο πάνω διαφοροποιήσεως στην πρώτη λέξη της επωνυμίας που χρησιμοποιούν οι διάδικοι και της ελλείψεως συγχύσεως κατά τα προεκτεθέντα δεν μπορεί να γίνει λόγος για παράνομη χρήση της λέξης «THALES» ή «ΤΑΛΕΣ» ως στοιχείου της εμπορικής επωνυμίας εκ μέρους των δύο πρώτων καθών.

Κατ' ακολουθία πρέπει να απορριφθεί η αίτηση ως βάσιμη καθ' ουσίαν. Τα δικαστικά έξοδα θα συμψηφιστούν στο σύνολό τους λόγω εύλογης αμφιβολίας της αιτούσας για την έκβαση της προκειμένης δίκης.

Περίπτωση 4^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται σε στοιχεία που συνιστούν παράνομο διασχηματισμό προϊόντων (Μπισκότα)³⁴

ΕφΑθ 3746/2001 (Έφεση ενάγουσας κατά Πρωτόδικης απόφασης)

Πρόεδρος: Χ. Μπαλτάς, Πρόεδρος Εφετών

Εισηγητής: κ. Γεωργίου, Εφέτης

Δικηγόροι: Γ. Νικολόπουλος, Α. Σαριδάκη, Π. Πετρόπουλος

Ιστορικό

Η ενάγουσα παράγει και διαθέτει συνεχώς στην ελληνική αγορά, επί χρονικό διάστημα τουλάχιστον πενήντα ετών μπισκότα με την ονομασία «ΜΠ» είναι δε κάτοχος σήματα με τις ίδιες ενδείξεις από το έτο 1984.

Η εναγόμενη άρχισε να παράγει και να διαθέτει στην αγορά μπισκότα των ίδιων διαστάσεων και ίδιας εξωτερικής εμφάνισης με αυτά της ενάγουσας.

Από τη σύγκριση των χαρακτηριστικών τους προκύπτει ότι τα μπισκότα που παράγει η εναγόμενη:

Α) Έχουν το ίδιο σχήμα και μέγεθος με εκείνα της ενάγουσας

Β) Τα μπισκότα είναι συσκευασμένα με ημιδιαφανή πλαστικά κυτία, όμοια με τα κυτία στα οποία η ενάγουσα συσκευάζει τα δικά της, μπισκότα.

Γ) Το περικάλυμμα της συσκευασίας τους, από διαφανές σελοφάν, έχει την ίδια διάταξη του κύριου στοιχείου (Μ) με το αντίστοιχο της συσκευασίας του προϊόντος της ενάγουσας.

Απόφαση Δικαστηρίου

Πράγματι, όπως ήδη λέχθηκε, τα προαναφερθέντα κύρια στοιχεία του διασχηματισμού της ενάγουσας έχουν μέγιστη οπτική, χρωματική και ηχητική ομοιότητα με εκείνα που χρησιμοποιεί η εναγόμενη.

Κατ' αυτού δε η εναγόμενη δεν δικαιούται να αντιτάξει πως έχει κατοχυρώσει τη λέξη «Μ», ως σχήμα και επομένως ότι την χρησιμοποιεί νομίμως. Διότι το σήματα της αυτό χρησιμοποιείται κατά τρόπο, ο οποίος δημιουργεί κίνδυνο

---

³⁴ Από Μηνιαία Έκδοση: Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιρειών

σύγχυσης με το όμοιο προϊόν της ενάγουσας, λόγω της γενικότερης εντύπωσης που προκαλείται στον καταναλωτή από την πρόσθετη απομίμηση στοιχείων διασχηματισμού ξένου προϊόντος.

Από την ανάλυση του αποδεικτικού υλικού που προηγήθηκε, προκύπτει κατά την κρίση του δικαστηρίου – ότι η προσκόλληση από μέρους της εναγόμενης στα διαμορφωτικά στοιχεία, πραγματοποιήθηκε με ανταγωνιστική πρόθεση, δηλαδή με την πρόθεση να δημιουργηθεί κίνδυνος σύγχυσης μεταξύ των προϊόντων των διαδίκων, ώστε η τελευταία να αυξήσει τις πωλήσεις των μπισκότων της όχι επί τη βάσει της ποιότητας και της τιμής του προϊόντος, όπως συμβαίνει υπό συνθήκες υγιούς και θεμιτού ανταγωνισμού αλλά με αθέμιτη απόσπαση πελατείας.

Κατά τούτα η αγωγή ως προς το σκέλος της με το οποίο προβάλλεται η αθεμίτως ανταγωνιστική δράση της εναγόμενης, είναι νόμω βάσιμη και κατ' ακολουθία έσφαλε το Πρωτοδικείου το οποίο είχε αποφανθεί αντιθέτως επί της βάσεως αυτής.

Περίπτωση 5^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται στην εκμετάλλευση της ονομασίας «THALASSA SPA» (Παροχή υπηρεσιών αισθητικής σώματος).³⁵

ΜΠρΡοδ 1066/2003 (Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

Πρόεδρος: Α. Σουρούδη – Μανίκα, Πρόεδρος Πρωτοδικών

Δικηγόρος: Δ. Σαλαμαστράκης

Ιστορικό

Ο αιτών διατηρεί στη Ρόδο από το έτος 2000 επιχείρηση παροχής υπηρεσιών αισθητικής σώματος και περιποίησης νυχιών – χεριών – ποδιών και χρησιμοποιεί ως διακριτικούς τίτλους τις λέξεις «THALASSO SPA» και «THALASSA SPA».

Η καθής εταιρία έχει ως αντικείμενο την ανέγερση και εκμετάλλευση ξενοδοχείων και από το έτος 1999 χρησιμοποιεί ως διακριτικό τίτλο τη λέξη «THALASSA». Τον Ιούλιο 2002 άρχισε να λειτουργεί στο ξενοδοχείο της «F.B.» που βρίσκεται στην Ιαλυσό Ρόδου κέντρο αναζωογόνησης χρησιμοποιώντας την ονομασία «THALASSA FORUM SPA».

Οι υπηρεσίες που παρέχει απευθύνονται κυρίως στους πελάτες του ξενοδοχείου, αλλά και σε κατοίκους της Ιαλυσσού και της νήσου Ρόδου γενικά, όπως προκύπτει από τη δημοσίευση διαφημίσεων στον τοπικό τύπο. Επίσης πριν την έναρξη λειτουργίας του κέντρου αναζωογόνησης, η καθής διαπραγματεύτηκε με τον αιτούντα για την διαμόρφωση του πλην όμως δεν κατέληξαν σε συμφωνία και η καθής απευθύνθηκε αλλού για την επίτευξη του στόχου της.

Απόφαση δικαστηρίου

Τα κέντρα αναζωογόνησης έχει επικρατήσει να ονομάζονται στην Ελλάδα αλλά και διεθνώς με την ξενόγλωσση λέξη SPA, ειδικότερα τα κέντρα αναζωογόνησης με θαλασσοθεραπεία έχει επικρατήσει στην Ελλάδα και διεθνώς να ονομάζονται με την λέξη «THALASSA».

Η «THALASSA» είναι μια συνηθισμένη λέξη της καθομιλουμένης, έστω και με τους λατινικούς χαρακτήρες και δεν μπορεί να αποτελέσει διακριτικό γνώρισμα των συναφών μεταξύ τους επιχειρήσεων. Επίσης με δημοσιεύσεις στον ελληνικό

---

³⁵ Από Μηνιαία Έκδοση: Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιρειών

και διεθνή τύπο και στο διαδίκτυο που προσκομίζει η καθής, προκύπτει ότι όλες οι συναφείς επιχειρήσεις έχουν τις πιο πάνω λέξεις.

Υπό τις συνθήκες αυτές, σύμφωνα με τις σκέψεις που εκτέθηκαν παραπάνω, η χρήση των λέξεων αυτών ως διακριτικός τίτλος από τον αιτούντα δεν μπορεί να αποτελέσει διακριτικό γνώρισμα της επιχείρησης ώστε να δικαιούται της πιο πάνω προστασίας, γιατί έστω και σε στενό τοπικό επίπεδο της περιφέρειας της νήσου, ο αιτών έκανε πρώτος χρήση των λέξεων αυτών.

Εξάλλου η χρήση των λέξεων «THALASSA SPA από την καθής με την προσθήκη ανάμεσα σ' αυτές του πιο πάνω ονόματος του ξενοδοχείου της (F.B.) διακρίνει επαρκώς τις δύο επιχειρήσεις στα όμματα του μέσου καταναλωτή ώστε να μην προκαλείται σύγχυση, την έκταση της οποίας δεν μπόρεσε να προσδιορίσει ο αιτών με την κατάθεση της μάρτυρός του, ούτε άλλωστε πιθανολογήθηκε η διάδοση των ψευδών ειδήσεων που ισχυρίζεται ότι δηλαδή υφίσταται συνεργασία μεταξύ των δύο επιχειρήσεων.

Κατά συνέπεια πρέπει να απορριφθεί η αίτηση ως ουσιαστικά αβάσιμη, και τα δικαστικά έξοδα πρέπει να επιβληθούν σε βάρος του αιτούντος.

Περίπτωση 6^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται στην αναπαραγωγή τραγουδιών από παλαιούς δίσκους με τέλεια πιστότητα.³⁶

ΜΠρΑθ 61/2004 (Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων)

Πρόεδρος: Γ. Καλόφωνος, Πρόεδρος Πρωτοδικών

Δικηγόροι: Γ. Παραμυθιώτης, Κ. Σαμαρτζής

Ιστορικό

Η αιτούσα ανώνυμη εταιρεία «Μ.Ε. Α.Ε.» έχει αποκτήσει το δικαίωμα εκμετάλλευσης και αναπαραγωγής δίσκων κάθε είδους, Compact Discs (CDs) κασέτες κτλ και περιλαμβάνει το σύνολο των λαϊκών τραγουδιών που είχαν παραγάγει στην Ελλάδα από το έτος 1930.

Περί τα τέλη Ιουνίου 2003 περιήλθε σε γνώση της αιτούσας ότι το μηνιαίο πολιτιστικό (μουσικό) περιοδικό με το διακριτικό τίτλο «Π», του οποίου ιδιοκτήτης και εκδότης είναι ο καθού Ι.Μ., κυκλοφορεί ως έντυπο κλειστό σε συσκευασία πλαστικού, μέσα στην οποία έχει τεθεί και προσφέρεται μαζί με το οικείο τεύχος του περιοδικού και δίσκος ακτίνας (cd), που περιέχει 24 τραγούδια με το γενικό τίτλο «Η Μεγάλη του Ρεμπέτικου Σχολή» και πλαγιότιτλο «24 ρεμπέτικα στις πρώτες εκτελέσεις» και πωλείται μαζί με το περιοδικό στην τιμή των έξι (6) ευρώ.

Ο καθού με τον ως άνω τρόπο κυκλοφορεί (8) CDs, με ρεμπέτικα τραγούδια στις πρώτες εκτελέσεις με τον πιο πάνω γενικό τίτλο, σε χάρτινη θήκη, όπου έχουν τυπωθεί τα στοιχεία των τραγουδιών, και οι φωτογραφίες των δημιουργών, ενώ περιέχεται η ένδειξη ότι παραγωγός αυτού είναι ο καθού και ότι η ηχητική επεξεργασία έγινε από το «Ωμέγα Studio» καθώς και η πληροφορία ότι αν τους ζητηθεί μπορούν να στείλουν δωρεάν αναλυτικούς καταλόγους.

Απόφαση Δικαστηρίου

Στην προκειμένη περίπτωση μόνο το γεγονός ότι ο καθ'ού αναπαρήγαγε κατόπιν επεξεργασίας σε δίσκους ακτίνας τα επίμαχα τραγούδια από παλαιούς δίσκους δεν αποτελεί πράξη αθέμιτου ανταγωνισμού, έστω και αν η αναπαραγωγή αποδίδει κατ' ανάγκη με απόλυτη πιστότητα τα εν λόγω φωτογραφήματα, αφού η

---

³⁶ Από Μηνιαία Έκδοση: Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιρειών

τελειότητα της αναπαραγωγής δεν οφείλεται σε δική του αθέμιτη πράξη, αλλά στις αντικειμενικές συνθήκες και επιτεύξεις της τεχνικής.

Εξάλλου από κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν πιθανολογήθηκαν επιπρόσθετες περιστάσεις, οι οποίες αφορούν τον τρόπο και τη μέθοδο της προσβολής και οι οποίες μπορούν να προσδώσουν αθέμιτες διαστάσεις στη συμπεριφορά του καθού. Στην κρινόμενη περίπτωση δεν υπάρχει απομίμηση της συσκευασίας και εξωτερικής εμφάνισης των CDs που έχει θέσει σε κυκλοφορία η αιτούσα εταιρία.

Αντίθετα, όπως συνομολογείται και από την αιτούσα, ο καθ' ού κυκλοφόρησε τα δικά του CDs μέσα σε «ευτελή θήκη από χαρτόνι» και έχει ακολουθήσει εντελώς διαφορετική οργάνωση και ταξινόμηση της δικής του σειράς δίσκων, σε αντίθεση με την ταξινόμηση της αιτούσας.

Κατά συνέπεια δεν πιθανολογείται ότι ο καθ' ού απομιμήθηκε ή οικειοποιήθηκε γνωρίσματα των δίσκων της αιτούσας εταιρείας, ως προς τα οποία μπορούσε με ευχέρεια και όφειλε να διαφοροποιηθεί, προκειμένου να αποτρέψει πιθανή σύγχυση του καταναλωτικού κοινού ως προς την προέλευση της δικής της σειράς CDs.

Το δικαστήριο λοιπόν κρίνει ότι η αίτηση πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

Περίπτωση 7^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται στην εκμετάλλευση του διακριτικού τίτλου body talk σε ενδύματα.³⁷

ΕφΠατρών 453/2004 (Έφεση Εναγομένης κατά Πρωτόδικης απόφασης)

Πρόεδρος: Ε. Παναγιωτάκη, Πρόεδρος Εφετών

Εισηγητής: Π. Σπηλιόπουλος, Εφέτης

Δικηγόρος: Ε. Παπαπαναγιώτου – Γιοβάνη, Δ. Γεωργόπουλος

Ιστορικό

Η ενάγουσα – εφεσίβλητη παράγει και διαθέτει στην ελληνική αγορά από το έτος 1996 ενδύματα και εξαρτήματα αθλητικής ένδυσης την οποία φέρουν ως διακριτικό σημείο τη λεκτική ένδειξη Body Talk η οποία αποτελεί και το διακριτικό της τίτλο.

Περί τα τέλη Νοεμβρίου 2001 η ενάγουσα άρχισε να συνεργάζεται με την εταιρία με την επωνυμία «Μ.Γ. και ΣΙΑ Ο.Ε.» με έδρα την Πάτρα, η οποία πωλούσε με αποκλειστικότητα εμπορεύματα της ενάγουσας στην Πάτρα, στο κατάστημα που διατηρούσε. Ο νόμιμος εκπρόσωπος της ανωτέρου εταιρίας Μ.Γ. διαμαρτυρήθηκε περί τα μέσα Ιανουαρίου 2002 στην ενάγουσα ότι υπήρχε και άλλη επιχείρηση στην Πάτρα η οποία πωλούσε εμπορεύματα της ενάγουσας σε χαμηλότερες τιμές.

Όπως διαπίστωσε η ενάγουσα πράγματι, από το κατάστημα που διατηρεί η εναγόμενη στην Πάτρα, πωλήθηκαν από τις αρχές Δεκεμβρίου 2001 και μετά, ενδύματα που έφεραν το διακριτικό τίτλο body talk τόσο επί των ενδυμάτων όσο και σε ετικέτες και αποτελούν απομίμηση αυτών, μερικά δε εξ' αυτών αποτελούν πιστή αντιγραφή συγκεκριμένων μοντέλων ένδυσης της ενάγουσας.

Ακολούθως από τα αυτά ως άνω αποδεικτικά μέσα απεδείχθη ότι από την πώληση των προϊόντων αυτών που αποτελούν απομίμηση των προϊόντων της ενάγουσας, προκλήθηκε σύγχυση στο μέσο καταναλωτή. Η προαναφερθείσα συμπεριφορά της εναγόμενης δημιούργησε την πεπλανημένη εντύπωση της ταυτότητας των επιχειρήσεων των διαδίκων και τα ενδύματα στα οποία

---

³⁷ Από Μηνιαία Έκδοση: Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιρειών

χρησιμοποιήθηκε κατ' αποτίμηση το ανωτέρω διακριτικό γνώρισμα προέρχονται από την ίδια επιχείρηση.

Απόφαση Δικαστηρίου

Η ενάγουσα από τις παραπάνω παράνομες ενέργειες της εναγόμενης υπέστη οικονομική ζημία, μείωση της φήμης της και του εμπορικού ονόματος που διατηρεί στην αγορά και υπέστη γενικά ηθική βλάβη, για την αποκατάσταση της οποίας και το δικαστήριο τούτο κρίνει ότι το ποσό των 9.000 ευρώ, το οποίο είναι εύλογο, λαμβανομένου υπόψη του πταίσματος της εναγομένης, της μείωσης της φήμης της ενάγουσας και της οικονομικής κατάστασης των διαδίκων.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω το πρωτοβάθμιο δικαστήριο απαγόρευσε στην εναγόμενη να πωλεί είδη ενδύσεως τα οποία θα φέρουν την ένδειξη Body Talk. Επίσης απείλησε κατά της εναγόμενης χρηματική ποινή 500 ευρώ για κάθε μελλοντική παρέμβαση. Τέλος διέταξε την καταστροφή των ενδυμάτων της εναγομένης που φέρουν το ως άνω διακριτικό γνώρισμα και την υποχρέωση να παραλείπει να διαθέτει στο μέλλον τέτοια εμπορεύματα και αναγνώρισε ότι η εναγόμενη υποχρεούται να καταβάλει το ανωτέρω ποσό των 9.000 ευρώ για χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης της ενάγουσας.

Περίπτωση 8^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται στην απομίμηση διακριτικού γνώρισματος που αφορά υποδήματα.³⁸

ΕφΑθ 5775/2005 (Εφεση εναγόμενης κατά Πρωτόδικης απόφασης)

Πρόεδρος: Γ. Μάμαλης, Πρόεδρος Εφετών

Εισηγήτρια: Δ. Κοκοτίνη, Εφέτης

Δικηγόροι: Γ. Σταύρου, Θ. Γούσιος

Ιστορικό

Η ενάγουσα εταιρία, που εδρεύει στην Γερμανία από το έτος 1958 παράγει και εμπορεύεται είδη ενδύσεως και υποδήσεως και δη αθλητικού τύπου τα οποία διαθέτει προς πώληση στην παγκόσμια αγορά, συμπεριλαμβανομένης και της ελληνικής.

Στις αρχές του έτους 1999, ο σχεδιαστής της ενάγουσας P.S σχεδίασε ένα υπόδημα το οποίο κατασκευάστηκε το ίδιο έτος και κυκλοφόρησε παγκοσμίως στις αρχές του έτους 2000. Το υπόδημα αυτό, που φέρει την εμπορική ονομασία «IL Mosero», συνιστά ιδιαίτερο διακριτικό γνώρισμα προέλευσης αυτού από την επιχείρηση της ενάγουσας.

Η εναγόμενη εταιρεία, η οποία παράγει και εμπορεύεται υποδήματα και γενικά δερμάτινα είδη, κατά το μήνα Μάιο του έτους 2002, δηλαδή αργότερα από το χρόνο κατά τον οποίο η ενάγουσα άρχισε να παράγει και διαθέτει στην κατανάλωση το παραπάνω προϊόν της, άρχισε να διαθέτει στην ελληνική αγορά από το εμπορικό κατάστημα που διατηρεί στην οδό... έναν τύπο υποδημάτων τα οποία στο διασηματισμό τους είναι όμοια κατά τα βασικά στοιχεία τους με αυτά των υποδημάτων της ενάγουσας.

Απόφαση Δικαστηρίου

Στην προκειμένη περίπτωση από τη σύγκριση των χαρακτηριστικών και της εμφάνισης των προϊόντων των διαδίκων αποδεικνύεται ότι τα αθλητικά υποδήματα που κατέχει και εμπορεύεται η εναγόμενη είναι απολύτως όμοια με αυτά της ενάγουσας.

---

³⁸ Από Μηνιαία Έκδοση: Ελληνική Δικαιοσύνη

Αποδεικνύεται περαιτέρω ότι στην πράξη της αυτή, που αντίκειται στα χρηστά ήθη, η εναγόμενη προέβη με σκοπό να δημιουργηθεί κίνδυνος συγχύσεως ανάμεσα στα προϊόντα των διαδίκων, ώστε να κάνει αυξημένες πωλήσεις των παραπάνω υποδημάτων όχι με βάση την ποιότητα και την τιμή του προϊόντος της αυτού, πράγμα που συμβαίνει σε συνθήκες υγιούς και θεμιτού ανταγωνισμού αλλά με αθέμιτη απόσπαση πελατείας από την ενάγουσα.

Επομένως το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο το οποίο με την εκκαλούμενη απόφασή του δέχθηκε ως βάσιμη κατ' ουσία την ένδικη αγωγή, που στηρίζεται στις διατάξεις περί αθέμιτου ανταγωνισμού, δεν έσφαλε ως προς την ερμηνεία και εφαρμογή των προαναφερόμενων διατάξεων και ως προς την εκτίμηση του αποδεικτικού υλικού όπως ισχυρίζεται η εναγομένη με τους λόγους της ένδικης έφεσής της, οι οποίοι κρίνονται απορριπτέοι ως ουσιαστικά αβάσιμοι.

4.1.4. Κατηγορία Δ – Πράξεις προβαδίσματος δια παραβάσεων νόμου ή συμβάσεως

4.1.4.1. Υποκατηγορία (α) - Παραβίαση διατάξεων με ηθικώς ουδέτερο περιεχόμενο – Παράδειγμα ένα

Περίπτωση 1^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται στην παράλληλη λειτουργία ραδιοφωνικού σταθμού χωρίς άδεια από την αρμόδια αρχή.³⁹

ΜΠρΛαρ 2214/1999 (Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων)

Δικαστής: Γ. Αποστολάκης

Δικηγόροι: Κ. Παπαμιχαήλ, Γ. Καφιώχας

Ιστορικό

Ο αιτών ισχυρίζεται ότι διατηρεί και εκμεταλλεύεται στην Ελασσόνα τον ραδιοφωνικό σταθμό «PE FM Stereo» στην συχνότητα 88,4MHZ. Στην ίδια περιοχή εκπέμπουν και άλλοι δύο ραδιοφωνικοί σταθμοί: «EPE», που εκπέμπει στην συχνότητα 107MHZ και το «R.25 FM» που εκπέμπει στη συχνότητα 97,1 MHZ.

Υποστηρίζει λοιπόν ότι ο δεύτερος από τους καθών εκμεταλλεύεται χωρίς άδεια στην ίδια περιοχή τον ραδιοφωνικό σταθμό «P 25 FM» ανταγωνιζόμενος έτσι αθέμιτα την δική του ραδιοφωνική εμπορική δραστηριότητα, αφού με την παράλληλη χωρίς νόμιμη άδεια λειτουργία του μειώνει την ακροαματικότητα του σταθμού του προς όφελος της ακροαματικότητας του δικού του σταθμού, ενώ συγχρόνως προσελκύει διαφημιστικές παραγγελίες τις οποίες αποσπά από τον σταθμό του αιτούντος τον οποίο οδηγεί έτσι σε οικονομική καταστροφή.

Με βάση το ιστορικό αυτό ο αιτών, επικαλούμενος την συνδρομή επείγουσας περιπτώσεως που επιβάλλει την λήψη ασφαλιστικών μέτρων, με τα οποία θα ρυθμιστεί προσωρινά η κατάσταση, ζητά να απαγορευθεί προσωρινά στον αντίδικο να εκπέμπει από την συγκεκριμένη συχνότητα, με την απειλή χρηματικής ποινής και προσωπικής κρατήσεως. Επίσης ο αιτών, ζητά να του επιτραπεί να

---

³⁹ Από Μηνιαία Έκδοση: Αρμενόπουλος

δημοσιεύσει στον τοπικό τύπο, με έξοδα του καθ' ου η παρούσα απόφαση και ακόμη να καταδικαστεί ο αντίδικος του στην δικαστική του δαπάνη.

Απόφαση Δικαστηρίου

Στην προκειμένη περίπτωση διαπιστώθηκε ότι κανένας από τους δύο (αιτών, εναγόμενος), δεν λειτουργεί νόμιμα τον ραδιοφωνικό του σταθμό. Έχουν καταθέσει τα δικαιολογητικά τους και αναμένουν την χορήγηση της άδειας από την πολιτεία, λειτουργώντας εντούτοις τους σταθμούς τους με την ανοχή των οργάνων αυτής (δηλαδή της πολιτείας). Ο καθένας εκπέμπει στη συχνότητα του με ευπρέπεια, δεν επικαλύπτει τον άλλο και έχει το δικό του ραδιοφωνικό κοινό, με μερίδιο επί του συνόλου των τοπικών διαφημίσεων, που είναι ανάλογο με την ακροαματικότητα κάθε σταθμού. Με βάση τα δεδομένα αυτά, δεν υπάρχει συμπεριφορά αθέμιτου ανταγωνισμού από τον καθού.

Η ενέργεια του καθού να λειτουργήσει τον ραδιοφωνικό του σταθμό πριν ακόμη εκδοθεί η άδεια της λειτουργίας του, όπως ακριβώς άλλωστε πράττει και ο αιτών, συνιστά μεν παραβίαση πλήν όμως δεν αποτελεί χωρίς άλλο και αθέμιτη πράξη ανταγωνισμού, διότι ηθικώς αξιολογούμενη, κατατάσσεται στις ουδέτερες διατάξεις, οπότε η παραβίασή της δεν είναι ικανή από μόνη της να θεμελιώσει συμπεριφορά αθέμιτου ανταγωνισμού. Και είναι ηθικά ουδέτερη η διάταξη αυτή και συνεπώς αδιάφορη από την άποψη του δίκαιου του ανταγωνισμού.

Σύμφωνα, λοιπόν με τα προαναφερόμενα, εφόσον δεν πιθανολογήθηκε αθέμιτη συμπεριφορά ανταγωνισμού, του καθού σε βάρος του αιτούντος η αίτηση πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμη.

4.1.4.2. Υποκατηγορία (β) – Παράβαση Συμβατικών Δεσμεύσεων –

Παραδείγματα εφτά

Περίπτωση 1^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται σε προσπάθεια αποκτήσεως οικονομικού προβαδίσματος φωτογραφικής εταιρίας.⁴⁰

ΠΠρΑθ 9666/1997 (Αγωγή)

Πρόεδρος: Α. Σιάτρας, Πρόεδρος Πρωτοδικών

Εισηγήτρια: Μ. Μπαλάσκα, Πρωτοδίκης

Δικηγόροι: Δ. Σκούρτης, Ε. Γαβριήλ, Γ. Αγουρίδης

Ιστορικό

Η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι είναι φωνογραφική εταιρεία, παραγωγός υλικών φορέων ήχου ή ηχογραφήματων και ότι συνεβλήθη για πρώτη φορά με την δεύτερη εναγόμενη ερμηνεύτρια τραγουδιών την 1.2.1971. Ότι κατά την διάρκεια της συμβατικής σχέσης του ηχογραφήθηκαν από την ενάγουσα με την σύμπραξη της παραπάνω εναγόμενης τα αναφερόμενα στην αγωγή τραγούδια και στην κυκλοφορία των τραγουδιών αυτών είχε αποκλειστικό δικαίωμα.

Επίσης υποστήριξε, ότι τον Απρίλιο 1996, παρά την περί του αντιθέτου ειδοποίηση τους, από την ίδια οι εναγόμενες, η πρώτη ως ανταγωνίστρια φωνογραφική εταιρεία, αντίθετα προς την καλή πίστη και κατά παράβαση της προαναφερόμενης ρήτρας φωνογραφικής αποκλειστικότητας την οποία χρησιμοποιεί επί χρόνια η ενάγουσα και παρότι γνώριζε την ύπαρξή της ως προς την εναγόμενη τραγουδίστρια, παρότρυνε η πρώτη εναγόμενη τη δεύτερη να αθετήσει την πιο πάνω συμβατική της δέσμευση και υπαίτια προέβησαν στην παραγωγή και κυκλοφορία με ερμηνεύτρια την εναγόμενη τραγουδίστρια του διπλού δίσκου (L.P. Album), που περιέλαβαν στα 22 τραγούδια του και 6 πολύ γνωστά τραγούδια επιτυχίες από το φωνογραφικό ρεπερτόριο της ενάγουσας, που επαηχογράφησε η δεύτερη εναγόμενη.

---

⁴⁰ Από Μηνιαία Έκδοση: Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιρειών

Απόφαση Δικαστηρίου

Η παραπάνω ενέργεια των εναγομένων συνιστά πράξη αθέμιτου ανταγωνισμού, αφού με αυτήν δίδεται ανταγωνιστικό προβάδισμα στην εναγόμενη φωνογραφική εταιρία, η οποία εκμεταλλεύεται έτσι τη φήμη από την προηγηθείσα διαφήμιση των τραγουδιών αυτών από την ενάγουσα, αφού με τις δαπανηρές προσπάθειές της έγιναν τελικά μεγάλες επιτυχίες τα τραγούδια αυτά. Προωθεί όμως παράλληλα η εναγόμενη εταιρία το δικό της φωνογραφικό ρεπερτόριο και προκαλεί σύγχυση στο αγοραστικό κοινό ως προς τη φωνογραφική προέλευση του κάθε τραγουδιού.

Ο συγκεκριμένος άλλωστε δίσκος της εναγομένης εταιρίας, περιλαμβάνοντας 6 παλαιότερες επιτυχίες τραγουδιών, μαζί με άλλα τραγούδια της εναγομένης τραγουδίστριας καταξιωμένης στο ελληνικό κοινό με την συνδρομή της ενάγουσας είναι βέβαιο ότι προσδίδει στο δίσκο αυτό αθέμιτο ανταγωνιστικό προβάδισμα σε σχέση με τις παλαιότερες εκτελέσεις της ίδιας τραγουδίστριας στη φωνογραφική παραγωγή της ενάγουσας ενόψει ότι οι επιτυχίες της αυτές δεν περιλαμβάνονται σε ένα δίσκο, αλλά σε 5 διαφορετικούς.

Ύστερα από όλα αυτά η αγωγή πρέπει να γίνει δεκτή ως βάσιμη και από ουσιαστική άποψη. Επομένως πρέπει να υποχρεωθεί να παύσει η εναγομένη εταιρία να προβαίνει σε επανηχογραφήσεις και επανακυκλοφορία των τραγουδιών της ενάγουσας που υπάγονται στην ρήτρα φωνογραφικής αποκλειστικότητας που ισχύει μεταξύ ενάγουσας και δεύτερης εναγόμενης. Πρέπει επίσης να υποχρεωθεί να παύσει στο μέλλον κάθε πράξη επανηχογράφησης η Δευτέρα εναγόμενη με την απειλή χρηματικής ποινής 1.000.000 εις βάρος κάθε μιας από τις εναγόμενες για κάθε παράβαση του διατακτικού της απόφασης, και να διαταχθεί η δημοσίευση περίληψης της απόφασης με δαπάνες της πρώτης εναγόμενης σε τρεις ημερήσιες εφημερίδες δύο των Αθηνών και μια της Θεσσαλονίκης και επίσης να καταδικαστούν οι εναγόμενες στην δικαστική δαπάνη της ενάγουσας.

Περίπτωση 2^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται στην καταγγελία σύμβασης και στην συνέχιση λειτουργίας του καταστήματος (καφέ, τσάι, κτλ).⁴¹

ΜΠρΑθ 7869/2001 (Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων)

Πρόεδρος: Γ. Καράμπελα, Πρόεδρος Πρωτοδικών ‘

Δικηγόροι: Ο. Νικολοπούλου, Α. Κατσαούνος

Ιστορικό

Ο αιτών λειτουργεί επ’ ονόματι του επιχείρηση εισαγωγής, επεξεργασίας και εμπορίας καφέ, τσαγιού, ζαχαρωτών προϊόντων και συναφών ειδών, η οποία εδρεύει στην Αθήνα επί της οδού Κ, με τον διακριτικό τίτλο «CCFM- Σύγχρονα Καφεπωλεία».

Στην διάρκεια του 2000 υπέγραψε με τους καθoίς ιδιωτικά συμφωνητικά με τον καθένα ξεχωριστά, βάσει των οποίων παραχωρήθηκε σε αυτούς άδεια να ιδρύσουν και να λειτουργήσουν από ένα κατάστημα με τον ανωτέρω διακριτικό τίτλο του αιτούντος και όλα τα χαρακτηριστικά των καταστημάτων της αλυσίδας αυτής.

Οι καθoν στις 16/3/2001 επικαλούμενοι παράβαση, εκ μέρους του αιτούντος των όρων της σύμβασής τους από δική του υπαιτιότητα τις κατήγγειλαν με εξώδικες καταγγελίες τους που τις απέδωσαν την ίδια ημερομηνία.

Όμως, όπως πιθανολογήθηκε οι καθoν εξακολουθούν να λειτουργούν έκαστος το δικό του κατάστημα υπό την ίδια ακριβώς μορφή, χωρίς καμία διαφοροποίηση από πριν.

Απόφαση Δικαστηρίου

Οι πιο πάνω ενέργειες των καθoν συνιστούν πράξεις αθέμιτου ανταγωνισμού, δεδομένου ότι πιθανολογείται περαιτέρω κίνδυνος σύγχυσης για το καταναλωτικό κοινό στο οποίο, εν όψει του ότι έχει διατηρηθεί ο ίδιος εξοπλισμός καταστημάτων και εν γένει η ίδια εμφάνιση αυτών, όπως και πριν την λύση των συμβάσεων, δημιουργείται η εντύπωση ότι είναι κατάστημα που ανήκει στο πιο πάνω σύστημα του αιτούντος. Οι ίδιοι δε οι καθoν είχαν αναλάβει με σχετικό όρο στις

---

⁴¹ Από Μηνιαία Έκδοση: Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιρειών

προαναφερθείσες συμβάσεις τους, την υποχρέωση να μην ασκήσουν την ίδια δραστηριότητα, για ένα έτος μετά τη λύση του συμβολαίου τους.

Κατόπιν όλων των ανωτέρω, εφόσον οι καθών εξακολουθούν και μετά τη λύση των συμβάσεων τους με τον αιτούντα να χρησιμοποιούν τα ίδια προϊόντα με το δικό σύστημα και τη δική του μέθοδο λειτουργίας των καταστημάτων τους προσβάλλουν το δικαίωμά του στη λειτουργία καταστημάτων με το περιεχόμενο του συστήματος που αυτό ανέπτυξε, ενώ του αποσπούν πελατεία και τον ανταγωνίζονται αθέμιτα, πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση και να διαταχθούν τα αναφερόμενα στο διατακτικό ασφαλιστικά μέτρα, τα οποία το δικατήριο κρίνει ως πλέον πρόσφορα.

Περίπτωση 3^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται στην καταγγελία σύμβασης από ερμηνευτή τραγουδιών.⁴²

ΜΠρΑθ 8181/2001 (Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

Πρόεδρος: Δ. Κουμάνια, Πρόεδρος Πρωτοδικών

Δικηγόροι: Κ. Σαμαρτζής, Β. Καπερνάρος

Ιστορικό

Με την από 17.4.1995 σύμβαση αποκλειστικής συνεργασίας της αιτούσης δισκογραφικής εταιρίας και του Β.Π., ο τελευταίος ανέλαβε την υποχρέωση με την ιδιότητά του ως συνθέτη, στιχουργού, ερμηνευτή και εκτελεστή, έναντι ποσοστιαίας αμοιβής να ηχογραφήσει για λογαριασμό της αιτούσας συνθέσεις δικές του ή τρίτου, για την παραγωγή δύο δίσκων μεγάλης διάρκειας παραχωρώντας σ' αυτήν κατ' αποκλειστικότητα όλα τα δικαιώματα εκμεταλλεύσεως των συγκεκριμένων ηχογραφήσεων.

Η αιτούσα ανέλαβε την υποχρέωση να καλύψει όλα τα έξοδα ηχογράφησης, παραγωγής και αναπαραγωγής των δίσκων. Η διάρκεια της συμβάσεως ορίστηκε τριετής, ο δε καλλιτέχνης ανέλαβε την υποχρέωση να μη συνεργαστεί κατά το διάστημα αυτό με άλλη εταιρία. Η αιτούσα από την υπογραφή της πρώτης συμβάσεως και στην συνέχεια προέβη σε πολλαπλές ενέργειες προβολής του καλλιτέχνη.

Ενώ όμως προγραμματίζονταν από την αιτούσα ο επόμενος δίσκος και είχαν ήδη συμφωνηθεί ημέρες, ώρες και «studios» ηχογράφησης, ο Β.Π. προέβη σε εξώδικη καταγγελία της συμβάσεως στις 27.6.200 με τους ισχυρισμούς ότι η αιτούσα δεν είχε επιλέξει νέες συνθέσεις, ότι δεν προέβη σε εκκαθάριση των ποσοστών του και δεν είχε γνωστοποιήσει σ' αυτόν το περιεχόμενο των συμφωνιών της με οίκους του εξωτερικού.

Απόφαση Δικαστηρίου

Οι λόγοι της άνω καταγγελίας κρίνονται κατά πιθανολόγηση αβάσιμοι και η καταγγελία άκυρη, αφού δεν πιθανολογούνται τέτοια περιστατικά, ο δε ως άνω

---

⁴² Από Μηνιαία Έκδοση: Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιρειών

καλλιτέχνης, έλαβε σημαντικά ποσά από την αιτούσα. Αυτή με την από 29.6.2000 εξώδικη απάντησή της επεσήμανε σ' αυτόν το αναληθές των ισχυρισμών του.

Περαιτέρω πιθανολογήθηκε ότι η αιτούσα προέβη σε όλες τις συμφωνημένες ενέργειες για την υλοποίηση της σύμβασής της με τον καλλιτέχνη και ότι η καθής (εννοείται η εταιρία, ΑΡΑΕ Ανώνυμη Δισκογραφική Εταιρία) παρά το γεγονός ότι είχε γνωστοποιηθεί σε όλες τις δισκογραφικές εταιρίες και ήταν γνωστό σ' αυτή η συμφωνία της αιτούσας με τον άνω καλλιτέχνη, αυτή συμφώνησε με τον τελευταίο και ηχογραφεί και σκοπεύει να κυκλοφορήσει σύντομα δύο δίσκους του.

Η ενέργεια αυτή της καθής κρίνεται κατά πιθανολόγηση ότι αποτελεί παράβαση των κρατουςών συνηθειών και κατά συνέπεια πρέπει αυτή να μην προχωρήσει στην παραγωγή και κυκλοφορία του δίσκου με τον άνω καλλιτέχνη, πριν γίνει δεκτό με βεβαιότητα ότι αυτός είναι συμβατικά αδέσμευτος και ελεύθερος από παρόμοια σχέση συνεργασίας και αποκλειστικότητας, διότι αυτή είναι απαγορευμένη πράξη ανταγωνισμού, η οποία προσκρούει στην γενική αρχή του άρθρου 1 του Ν.146/1914, καθόσον αποτελεί εκμετάλλευση αθετήσεως συμβάσεως, εν γνώσει της υπάρξεως ρήτρας αποκλειστικής παροχής υπηρεσιών από τον καλλιτέχνη προς τον ανταγωνιστή του.

Σε συνέπεια με τις ουσιαστικές και νομικές αυτές παραδοχές της «απαγόρευσε προσωρινά, στην κατά την δίκη εκείνη καθής, την παραγωγή και θέση σε κυκλοφορία υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας που περιλαμβάνουν εκτελέσεις ή και ερμηνείες του Β.Π.» και παράλληλα «διέταξε τη συντηρητική κατάσχεση των φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας που περιλαμβάνουν εκτελέσεις ή και ερμηνείες του Β.Π. και έχουν παραχθεί από την καθής, από την οποία και κατέχονται».

Περίπτωση 4^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται σε συμβατική παράβαση εταιρείας με υγρά καύσιμα.⁴³

ΠΠρΘες 38805/2002 (Αγωγή)

Πρόεδρος: Μ. Τσιλιγκαρίδου

Δικηγόροι: Θ. Μακρής, Ι. Κωνσταντίνου

Ιστορικό

Η ενάγουσα εκθέτει στην αγωγή της ότι μεταξύ της εταιρείας «ΤΕΧΑΚΟ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΩΝ» στα δικαιώματα και υποχρεώσεις της οποίας υποκαταστάθηκε η ίδια λόγω συγχωνεύσεως της δια απορροφήσεως και της εναγομένης, ιδιοκτήτριας πρατηρίου πωλήσεων υγρών καυσίμων, είχε καταρτιστεί σύμβαση αποκλειστικής συνεργασίας βάσει της οποίας η πρώτη είχε αναλάβει την υποχρέωση να πωλείς την δεύτερη υγρά καύσιμα και ορυκτέλαια, η δε δεύτερη να αγοράζει αποκλειστικά από την πρώτη τα ανωτέρω προϊόντα, τα οποία μεταπωλούσε από το πρατήριο της σε τρίτους στο δικό της όνομα, καθώς και ότι η εναγόμενη προέβη στις 31.7.2001 στην καταγγελία της διαρκούς αυτής σύμβασης.

Ζητάει λοιπόν με την αγωγή της: α) Να αναγνωρισθεί η ανωτέρω καταγγελία ως άκυρη, β) να παραλείπει η εναγόμενη την προμήθεια από το πρατήριο της υγρών καυσίμων προερχόμενων από τρίτες εταιρείες εμπορίας πετρελαιοειδών, την τοποθέτηση σημάτων και εξοπλισμού τέτοιων εταιριών ή του διακριτικού γνωρίσματος ΕΠ (Ελεύθερο Πρατήριο) γ) να απαγγελθεί κατά της εναγόμενης προσωπική κράτηση και χρηματική ποινή για κάθε παράβαση των διατάξεων της απόφασης που θα εκδοθεί και δ) να αναγνωρισθεί η υποχρέωση της εναγόμενης να της καταβάλει 44.049,89 ευρώ συνολικά ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη από την ως άνω συμπεριφορά της.

Απόφαση Δικαστηρίου

Στην προκειμένη περίπτωση το δεύτερο και το τρίτο από τα αιτήματα της αγωγής, τα οποία αναφέρονται σε εξαναγκασμό της εναγομένης να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις της από τη σύμβαση για το μέλλον, είναι απορριπτέα ως μη

---

⁴³ Από Μηνιαία Έκδοση: Αρμενόπουλος

νόμιμα, διότι κατά την άποψη που δέχεται το παρόν δικαστήριο ως ορθότερο, η καταγγελία συμβάσεως εμπορικής διανομής ορισμένου χρόνου, όπως και η καταγγελία συμβάσεως εντολής, επιφέρει τη λύση της ανεξαρτήτως της συνδρομής σπουδαίου λόγου, ή ύπαρξη του οποίου έχει συνέπειες μόνο ως προς τη γένεση αξίωσης αποζημίωσης.

Ταυτοχρόνως, σύμφωνα τα αποδειχθέντα πραγματικά περιστατικά πρέπει να γίνει δεκτό ότι μετά την απορρόφηση επήλθε εις βάρος της εναγομένης μεταβολή και αλλοίωση των οικονομικών δεδομένων που είχαν ως επακόλουθο τον κλονισμό της εμπιστοσύνης της.

Εν συνεχεία πρέπει το πρώτο αίτημα της αγωγής να απορριφθεί όπως επίσης και το τέταρτο περί χρηματικής ικανοποίησης. Και αυτό διότι η καταγγελία της σύμβασης εκ μέρους της εναγομένης δεν αποτελεί καν παράβαση συμβατικής της υποχρεώσεως, αλλά άσκηση νομίμου δικαιώματος της. Και αφού δεν υφίσταται παράβαση συμβατικής υποχρεώσεως, δεν είναι δυνατό να στοιχειοθετηθεί στην προκειμένη περίπτωση και αθέμιτη ανταγωνιστική πράξη.

Περαιτέρω, η καταγγελία είχε μεν ως αποτέλεσμα να απολέσει η ενάγουσα την πελατεία του συγκεκριμένου πρατηρίου προς όφελος της παραπάνω ανταγωνιστικής εταιρίας, όμως δεν είναι δυνατό, εν' όψει όλων των ειδικών συνθηκών, να κριθεί αντίθετη στα χρηστά ήθη, εφόσον κατέτεινε στην επαγγελματική επιβίωση της εναγομένης. Επίσης αυτή δεν υπερβαίνει προφανώς τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη, ούτε αποτελεί παράνομη και υπαίτια πράξη.

Μετά από αυτά πρέπει η αγωγή να απορριφθεί ως αβάσιμη κατ' ουσίαν, η δικαστική δαπάνη όμως πρέπει να συμψηφιστεί μεταξύ των διαδίκων.

Περίπτωση 5^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται σε παραβίαση των νομοθετικών διατάξεων που ρυθμίζουν την επαγγελματική δραστηριότητα. (Παραβίαση του ΚΤΕΛ με σκοπό το οικονομικό προβάδισμα).⁴⁴

ΜΠρΤρικ 938/2003 (Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων)

Πρόεδρος: Γ. Αποστολάκης, Πρόεδρος Πρωτοδικών

Δικηγόροι: Δ. Κοντογιάννης, Κ. Τσόγκας, Β. Διβάνης

Ιστορικό

Οι αιτούντες από τους οποίους ο πρώτος είναι επαγγελματικός σύλλογος για την προστασία των συμφερόντων των πρακτόρων γενικού τουρισμού νομού, και ο δεύτερος μέλος του ισχυρίζονται ότι το ΚΤΕΛ νομού, κατόπιν συμφωνίας που έκανε με ιδιωτικά εκπαιδευτήρια μεταφέρει με 10 λεωφορεία του καθημερινά τους μαθητές του εκπαιδευτηρίου αυτού από διάφορα σημεία του νομού στο εκπαιδευτήριο εκτός των τακτικών γραμμών του, παραβιάζοντας την ισχύουσα νομοθεσία, η οποία έχει διαφυλάξει το έργο μιας τέτοιας μεταφοράς υπέρ των τουριστικών λεωφορείων δημόσιας χρήσης και όχι υπέρ του ΚΤΕΛ.

Επίσης υποστήριξε ότι με την παράνομη πράξη του ΚΤΕΛ που αντίκειται στα χρηστά ήθη και γίνεται με σκοπό τον ανταγωνισμό, υφίστανται τα μέλη του πρώτου αιτούντος και ο δεύτερος αυτών προσωπική οικονομική ζημία, αφού χάνουν τα ανάλογα έσοδα από μια τέτοια μεταφορά.

Για τους λόγους αυτούς, επικαλούμενοι κατεπείγουσα περίπτωση από την καθημερινή απώλεια εισοδημάτων, ζητούν να ληφθούν ασφαλιστικά μέτρα και να υποχρεωθεί προσωπικά το ΚΤΕΛ να παραλείπει στο μέλλον τις μεταφορές αυτές.

Απόφαση Δικαστηρίου

Στην προκειμένη περίπτωση το ΚΤΕΛ άρχισε να μεταφέρει καθημερινά μαθητές από και προς τα εκπαιδευτήρια «Α» ήδη από το σχολικό έτος 2001-2002. Μετά τη λήξη των θερινών διακοπών συνέχισε το ίδιο καθημερινά μεταφορικό έργο και για το σχολικό έτος 2002-2003.

---

⁴⁴ Από Μηνιαία Έκδοση: Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιρειών

Οι αιτούντες γνώριζαν τόσο το αντικείμενο της μεταφοράς, όσο και το υποκείμενο αυτής τουλάχιστον από 4.9.2002 οπότε με εξώδικο που κοινοποίησε ο πρώτος αυτών στο ΚΤΕΛ και στα εκπαιδευτήρια «Α» διαμαρτυρήθηκε για λογαριασμό όλων των μελών του για τις μεταφορές των μαθητών. Επίσης με δικές του πάλι ενέργειες, επενέβη η τροχαία στις 20.9.2002 και κατέγραψε τις σχετικές παραβάσεις σε βάρος των οδηγών του ΚΤΕΛ. Το ίδιο έγινε και στις 16.10.2002.

Ο δεύτερο αιτών γνώριζε τα ανωτέρω κατά τον ίδιο χρόνο, γιατί είναι μέλος του πρώτου με ενεργό συμμετοχή στις ενέργειες του. Από τότε (4.9.2002) μέχρι τη συζήτηση της αίτησης (11.6.2003) οι αιτούντες άφησαν και προήλθε διάστημα μεγαλύτερο των έξι μηνών, χωρίς να επικαλούνται κάποιο λόγο διακοπής της παραγραφής (λ.χ. άσκηση τακτικής αγωγής).

Συνεπώς, η ένδικη αξίωση περί παραλείψεως, η οποία θεμέλιο έχει τις διατάξεις περί αθέμιτου ανταγωνισμού έχει παραγραφεί σύμφωνα με τη βάσιμη ένσταση των καθών.

Σύμφωνα λοιπόν με τα προαναφερόμενα η αίτηση πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμη λόγω παραγραφής.

Περίπτωση 6^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται στην αποκαθήλωση σημάτων και χρωμάτων εταιρίας.⁴⁵

Ιστορικό

Στην προκειμένη περίπτωση η επικαλούσα – εφεσίβλητη με την αγωγή της, ισχυρίζεται κατά λέξη τα εξής: «Η συμπεριφορά του εναγομένου συνιστάμενη στην άνευ λόγου αποκαθήλωση των σημάτων και χρωμάτων μας, είναι αντίθετη στα χρηστά ήθη και στην νομοθεσία περί αθέμιτου ανταγωνισμού, βλάπτει σοβαρά και ανεπανόρθωτα τη φήμη και το εμπορικό μας όνομα και συνιστά δυσφήμιση της εταιρίας μας στην περιοχή όπου βρίσκεται το πρατήριο. Για το λόγο αυτό πρέπει να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να καταβάλει στην εταιρεία μας το ποσό των 300.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης».

Απόφαση Δικαστηρίου

Η παράβαση σύμβασης, που δημιουργεί μονομερή ή και αμοιβαία υποχρέωση για αποκλειστική συναλλαγή μεταξύ των συμβαλλομένων, όπως δημιουργούν οι συμβάσεις αποκλειστικής προμήθειας ή αποκλειστικής διάθεσης, συνιστά συγχρόνως και πράξη αθέμιτου ανταγωνισμού μόνο αν με αυτή εξυπηρετείται σκοπός ανταγωνισμού και συντρέχουν ειδικές συνθήκες που της προσδίδουν αθέμιτο χαρακτήρα.

Στη συγκεκριμένη λοιπόν περίπτωση, ο ισχυρισμός αυτός της εκκαλούσας είναι αόριστος και απορριπτός, δεδομένου ότι η συμβατική παράβαση χωρίς την επίκληση άλλων περιστατικών (πρόθεση ανταγωνισμού, μεθοδεύσεις με σκοπό την απόσπαση πελατείας κτλ) δεν συνιστά, σύμφωνα και με όσα αναφέρθηκαν στην μείζονα σκέψη, αθέμιτο ανταγωνισμό.

---

⁴⁵ Από Μηνιαία Έκδοση: Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιρειών

Περίπτωση 7^η

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται σε παράνομη καταγγελία σύμβασης εταιρείας.⁴⁶

ΜΠρΑθ 4629/2004 (Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων)

Πρόεδρος: Ε. Τάνου, Πρωτοδίκης

Δικηγόροι: Α. Σόμπολου, Δ. Λάσκος, Π. Λάσκος, Ε. Μαστρομανώλης

Ιστορικό

Η αιτούσα ισχυρίζεται ότι με την από το έτος 2000 προφορική σύμβαση μετά της πρώτης των καθών εταιρίας, ανέλαβε την αποκλειστική διανομή προϊόντων της τελευταίας στην Ελλάδα, την Κύπρο και τις Βαλκανικές χώρες. Η αιτούσα εκτέλεση της σύμβασης, κατέβαλε μεγάλες προσπάθειες και σημαντικές δαπάνες για την διαφήμιση στην τηλεόραση κτλ και ανέπτυξε και εκτεταμένο δίκτυο πελατών και προήγαγε τις πωλήσεις εδραιώνοντας τα προϊόντα της καθής στις προαναφερόμενες χώρες.

Η πρώτη καθής εκμεταλλεζόμενη την οικονομική της δύναμη στην οποία συνέβαλε αποκλειστικά η αιτούσα, ξεκίνησε σε αναζήτηση νέας εμπορικής συνεργασίας και εντελώς προσχηματικά και καταχρηστικά κατήγγειλε την σύμβαση και έπαυσε πλέον να προμηθεύει την αιτούσα με τα προϊόντα της, η καταγγελία δε αυτής της σύμβασης είναι άκυρη και παράνομη, γιατί έγινε με τον σκοπό του αθέμιτου ανταγωνισμού.

Εξάλλου, η δεύτερη καθής αν και γνώριζε ότι μεταξύ της αιτούσας και της πρώτης των καθών υπάρχει σύμβαση αποκλειστικής διανομής των προϊόντων της καθής από την αιτούσα στην Ελλάδα, εντούτοις δολίως και αθεμίτως αποπειράται να αποσπάσει την πελατεία της αιτούσας και να χρησιμοποιήσει κατ' ουσίας το δίκτυο της διανομής των προϊόντων καθώς και να καρπωθεί των εξόδων διαφήμισης και προβολής αυτών στα οποία υποβλήθηκε η αιτούσα, αδιαφορώντας για τις καταστροφικές συνέπειες με τις οποίες απειλείται η αιτούσα.

Απόφαση Δικαστηρίου

Σύμφωνα με τα παραπάνω και αν ακόμη είχε πιθανολογηθεί η ακυρότητα της καταγγελίας της σύμβασης μεταξύ της αιτούσας και της πρώτης των καθών, η

---

⁴⁶ Από Μηνιαία Έκδοση: Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιρειών.

λήψη ασφαλιστικών μέτρων με την υποχρέωση της τελευταίας να συνεχίζει να εκτελεί τη σύμβαση, συνεπάγεται σύμφωνα με όσα προεξετέθηκαν απαγορευμένη από το άρθρο 692 παρ. 4 ΚΠολΔ ικανοποίηση του δικαιώματος της αιτούσας.

Επίσης δεν μπορεί να γίνει λόγος για προσβολή κατά τις διατάξεις του αθέμιτου ανταγωνισμού από τις καθόν, δεδομένου ότι η μεν πρώτη κατήγγειλε τη σύμβαση με την αιτούσα και επομένως μπορεί να διαθέτει τα προϊόντα της έως ότου κριθεί η ακυρότητα ή μη της καταγγελίας ανεξαρτήτως του εάν οφείλει ή δεν οφείλει αποζημίωση στην αιτούσα, για δε τη δεύτερη επίσης η επικαλούμενη προσβολή και αν υποτεθεί ως αληθής, από τα εκτιθέμενα στην αίτηση δεν είναι αθέμιτη, αφού η α' καθής είχε ήδη αποφασίσει την καταγγελία της σύμβασης και με σκοπό την ανεύρεση νέου διανομέα προσέγγισε για συνεργασία την β' καθής.

Σύμφωνα δε με όσα εκτίθενται στη νομική σκέψη, αν γίνει καταγγελία της σύμβασης αποκλειστικής συνεργασίας από το ένα συμβατικό δεσμευμένο μέρος δεν είναι αθέμιτος τρίτος ανταγωνιστής να συνάψει νέα σύμβαση με τον καταγγείλαντα, επειδή γνώριζε την ύπαρξη της σύμβασης αποκλειστικότητας και η εκμετάλλευση από τρίτο ανταγωνιστή μιας ήδη αθετηθείσας σύμβασης με την κατάρτιση σύμβασης μ' αυτόν μετά την αθέτησή της δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι είναι αθέμιτη.

4.1.5. Κατηγορία Ε– Πράξεις διακινδυνεύσεως της αγοράς

4.1.5.1. Υποκατηγορία (α) – Κατάχρηση της θέσεως οικονομικής δύναμης – Παράδειγμα ένα

Περίπτωση 1"

Το παρακάτω παράδειγμα αναφέρεται σε κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης από μέρος του ΟΤΕ.

ΜΠρΑθ 9275/2005 (Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων)

Πρόεδρος: Ι. Λιάπης, Πρόεδρος Πρωτοδικών

Δικηγόροι: Φ. Δημόπουλος, Ι. Μπουγός, Κ. Πλουμπής

Ιστορικό

Η αιτούσα εταιρεία είναι νόμιμα αδειοδοτημένη από την αρμόδια Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (ΕΕΤΤ) εναλλακτική πάροχος τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών σταθερής επικοινωνίας. Έχει δημιουργήσει και λειτουργεί το πρώτο ασυρματικό σταθερό τηλεπικοινωνιακό δίκτυο πανελλαδικής κάλυψης μετά την απελευθέρωση των τηλεπικοινωνιών στην Ελλάδα, διαθέτει τηλεπικοινωνιακούς κόμβους που καλύπτουν το σύνολο της ελληνικής επικράτειας καθώς και εγκαταστάσεις στο Λονδίνο.

Την 19.4.2005, ημέρα Τρίτη, η καθής διέκοψε αιφνιδιαστικά την παροχή υπηρεσιών διασύνδεσης προς την αιτούσα επί δέκα ώρες και σαράντα λεπτά χωρίς να υπάρχει εκκρεμής οφειλή διασύνδεσης από την πλευρά της αιτούσας και οι προαναφερθέντες πελάτες της για το ανωτέρω αναφερόμενο χρονικό διάστημα βρέθηκαν ξαφνικά χωρίς τηλεφωνική σύνδεση.

Με παρέμβαση της ΕΕΤΤ που αυθημερόν εξέδωσε προσωρινή διαταγή επανασυνδέθηκαν τα δίκτυα των διαδίκων. Η διακοπή όμως αυτή δυσφήμιζε την αιτούσα και προκάλεσε σ' αυτήν ζημιές πολλών εκατομμυρίων ευρώ, απώλεια χιλιάδων συνδρομητών και δημιουργήθηκαν μεγάλα προβλήματα με τις τράπεζες και τους προμηθευτές της.

Απόφαση Δικαστηρίου

Η αιτούσα όπως απεδείχθη καταβάλλει κανονικά τις χρεώσεις της καθής για τις παρεχόμενες προς αυτήν υπηρεσίες και κατά το έτος 2005 κατέβαλε η αιτούσα το ποσό των 11.410.415 ευρώ.

Η καθής με έγγραφο που απέστειλε προς την αιτούσα υπό την απειλή διακοπής των παρεχόμενων προς αυτήν υπηρεσιών ζητεί να της καταβληθεί το ποσό των 3.531.892 ευρώ, που αφορά σωρευμένες οφειλές της.

Ανεξαρτήτως του νομίμου ή μη των απαιτήσεων αυτών της καθής και με δεδομένο το ότι αυτή κατέχει δεσπόζουσα θέση στην αγορά στον τομέα της σταθερής τηλεφωνίας, η απειλή διακοπής των παρεχόμενων προς την αιτούσα υπηρεσιών σε περίπτωση μη ικανοποίησης των οικονομικών απαιτήσεων της καθής, παρίσταται καταχρηστική αφού υπερβαίνει προφανώς τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη και τα χρηστά ήθη.

Τέλος πιθανολογήθηκε ότι συντρέχει επικείμενος κίνδυνος, αφού εάν η καθής λάβει τα απειλούμενα μέτρα διακοπής παροχής υπηρεσιών, θα τεθούν αυτομάτως εκτός λειτουργίας οι τηλεφωνικές συνδέσεις αμέτρητων εταιριών.

Πρέπει επομένως η αίτηση να γίνει δεκτή ως βάσιμη και κατ' ουσίαν και να απαγορευθεί προσωρινά στην καθής να προβεί σε διακοπή της παροχής υπηρεσιών της διασύνδεσης και μισθωμένων γραμμών προς την αιτούσα σε περίπτωση μη ικανοποίησης των απαιτήσεων της, μέχρι να εκδικαστούν οι αγωγές της κατά της καθής ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και υπό τον όρο να συζητηθούν στις δικασίμους στις οποίες έχουν προσδιοριστεί.

Πρέπει επίσης να απειληθεί η προσωπική κράτηση των νομίμων εκπροσώπων της καθής ως μέσο αναγκαστικής εκτέλεσης της απόφασης και για κάθε ημέρα παραβίασης αυτής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5^ο

5.1. ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ

Α. ΠΡΑΞΕΙΣ ΠΡΟΣΕΛΚΥΣΕΩΣ ΠΕΛΑΤΕΙΑΣ

α) Εξαγορά του πελάτη – πρόσθετες παροχές (3 παραδείγματα)

ΠΠρΑθ	2339/1997	απορρίπτει την αγωγή των εναγόντων
ΜΠρΑθ	32309/1997	απορρίπτει την αίτηση των αιτούντων
ΜΠρΑθ	36393/1999	απορρίπτει την αγωγή των αιτούντων και την πρόσθετη παρέμβαση

Β. ΠΡΑΞΕΙΣ ΠΑΡΕΜΠΟΔΙΣΕΩΣ

α) Παρεμπόδιση για απόκτηση ή διατήρηση πελατείας (1 παράδειγμα)

ΕφΑθ	6012/2005	απορρίπτει την έφεση του εναγομένου
------	-----------	-------------------------------------

β) Υποτίμηση (2 παραδείγματα)

ΜΠρΠατρ	1639/1999	δέχεται την αίτηση των αιτούντων
ΜΠρΠατρ	1397/2003	απορρίπτει την αίτηση της αιτούσας

γ) Διαφοροποιημένη μεταχείριση (1 παράδειγμα)

ΕφΑθ	6042/2002	δέχεται την έφεση της εναγομένης
------	-----------	----------------------------------

δ) Συγκριτική διαφήμιση (4 παραδείγματα)

ΠΠρΠειρ	136/1997	αναβάλλει την έκδοση οριστικής απόφασης
ΜΠρΑθ	23105/1998	δέχεται την αίτηση των αιτουσών
ΕφΑθ	2928/2004	δέχεται την έφεση των εναγουσών
ΕφΑθ	1489/2007	δέχεται την έφεση της εναγουμένης

Γ. ΠΡΑΞΕΙΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕΩΣ ΞΕΝΗΣ ΠΑΡΟΧΗΣ

α) Εκμετάλλευση ξένης φήμης (7 παραδείγματα)

ΜΠρΑθ	12729/1997	δέχεται εν μέρει την αίτηση της αιτούσας
ΜΠρΑθ	23612/1997	απορρίπτει την αίτηση του αιτούντος
ΕφΘεσ	1766/1998	απορρίπτει την έφεση της ενάγουσας
ΜΠρΘεσ	13563/1998	δέχεται την αίτηση του αιτούντος
ΜΠρΣύρου	637/1999	δέχεται την αίτηση της αιτούσας
ΜΠρΑθ	5567/2001	δέχεται την αίτηση της αιτούσας
ΜΠρΑθ	9029/2002	απορρίπτει την αίτηση των αιτουσών

β) Απόσπαση πελατείας ή προσωπικού (5 Παραδείγματα)

ΜΠρΚιλκ	266/1999	απορρίπτει την αίτηση της αιτούσας
ΕφΘεσ	540/2000	δέχεται την έφεση του εναγομένου
ΜΠρΑθ	3174/2001	δέχεται την αίτηση της αιτούσας
ΕφΑθ	4530/2002	δέχεται την έφεση της ενάγουσας
ΕφΑθ	3545/2005	απορρίπτει την έφεση της ενάγουσας

γ) Απομίμηση διακριτικών γνωρισμάτων (8 Παραδείγματα)

ΜΠρΘεσ	20341/1998	απορρίπτει την αίτηση της αιτούσας
ΜΠρΑθ	12504/1999	απορρίπτει την αίτηση της αιτούσας
ΜΠρΑθ	10216/2001	απορρίπτει την αίτηση της αιτούσας
ΕφΑθ	3746/2001	δέχεται την έφεση της ενάγουσας
ΜΠρΡοδ	1066/2003	απορρίπτει την αίτηση του αιτούντος
ΜΠρΑθ	61/2004	απορρίπτει την αίτηση της αιτούσας
ΕφΠατρ	453/2004	απορρίπτει την έφεση της εναγομένης
ΕφΑθ	5775/2005	απορρίπτει την έφεση της εναγομένης

Δ. ΠΡΑΞΕΙΣ ΠΡΟΒΑΛΙΣΜΑΤΟΣ ΔΙΑ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΣ ΝΟΜΟΥ Η ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

α) Παραβίαση διατάξεων με ηθικώς ουδέτερο περιεχόμενο (1 παράδειγμα)

ΜΠρΛαρ 2214/1999 απορρίπτει την αίτηση του αιτούντος

β) Παράβαση συμβατικών δεσμεύσεων (7 παραδείγματα)

ΠΠρΑθ 9666/1997 δέχεται την αγωγή της ενάγουσας

ΜΠρΑθ 7869/2001 δέχεται την αίτηση του αιτούντος

ΜΠρΑθ 8181/2001 δέχεται την αίτηση της αιτούσας

ΠΠρΘεσ 33805/2002 απορρίπτει την αγωγή της ενάγουσας

ΜΠρΤρικ 938/2003 απορρίπτει την αίτηση των αιτούντων

ΕφΑθ 1328/2004 δέχεται εν μέρει την έφεση της εναγομένης

ΜΠρΑθ 4829/2004 απορρίπτει την αίτηση της αιτούσας

Ε. ΠΡΑΞΕΙΣ ΔΙΑΚΙΝΔΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

α) Κατάχρηση της θέσεως οικονομικής δυνάμεως (1 παράδειγμα)

ΜΠρΑθ 9275/2005 δέχεται την αίτηση της αιτούσας

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Στα παραδείγματα που παρακολούθησαμε τόσο τα ιστορικά τους όσο και τις αποφάσεις των δικαστηρίων βλέπουμε ότι οι κατηγορίες στις οποίες πραγματοποιούνται συνήθως αθέμιτες ενέργειες είναι οι εξής:

- α) Συγκριτική διαφήμιση
- β) Εκμετάλλευση ξένης φήμης
- γ) Απόσπαση πελατείας ή προσωπικού
- δ) Απομίμηση διακριτικών γνωρισμάτων
- ε) Παράβαση συμβατικών δεσμεύσεων

- Η συγκριτική διαφήμιση και μάλιστα η παραπλανητική είναι το μέσον με το οποίο οι ανταγωνιστές, αφενός προσπαθούν να παρασύρουν με αναληθείς δηλώσεις το καταναλωτικό κοινό προς αγορά των προϊόντων τους, αφετέρου επιδιώκουν την δυσφήμιση των άλλων εταιριών στην αγορά προς απώλεια των κερδών τους.

- Οι ανταγωνιστές συχνά προσπαθούν να εκμεταλλευτούν την φήμη μιας ξένης εταιρίας προκειμένου να αναπτυχθούν και οι ίδιοι. Οι «παρασιτικές επιχειρήσεις» όπως έχουμε προαναφέρει δίνουν και παίρνουν, προσπαθώντας να αποκτήσουν προβάδισμα σε βάρος των άλλων εταιριών

- Η παράνομη απόσπαση πελατείας όταν πραγματοποιείται θεωρείται μια ανήθικη πράξη γιατί με αυτήν οι ανταγωνιστές προσπαθούν με δόλιο τρόπο να κερδίσουν τους πελάτες μιας επιχείρησης προς όφελός τους

- Η αποτίμηση ξένων διακριτικών γνωρισμάτων θεωρείται το πιο συχνό φαινόμενο επίτευξης παράνομης ανταγωνιστικής ανάπτυξης. Για μια εταιρεία η οποία θέλει εύκολα να αποκτήσει μερίδιο στην αγορά το να εκμεταλλευτεί μια ξένη επωνυμία είναι το πιο εύκολο γι' αυτήν

- Επίσης ένα φαινόμενο που παρατηρείται συχνά είναι ότι τρίτοι ανταγωνιστές γνωρίζοντας την συμβατική σχέση που υπάρχει μεταξύ δύο συμβαλλομένων επεμβαίνουν και με αθέμιτο τρόπο προσπαθούν να τους αναγκάσουν να έρθουν σε ρήξη με σκοπό είτε να υποστούν οικονομική ζημιά είτε να προσελκύσουν τον ένα συμβαλλόμενο στην δική τους πλευρά.

Διαπιστώνουμε λοιπόν ότι οι συγκεκριμένες κατηγορίες συγκεντρώνουν τις περισσότερες περιπτώσεις παράνομων ανταγωνιστικών πράξεων.

Από τις αποφάσεις όμως των δικαστηρίων παρατηρούμε ότι σε αρκετές περιπτώσεις οι ανταγωνιστές οι οποίοι κατήγγειλαν όπως οι ίδιοι πίστευαν αθέμιτες ενέργειες των ανταγωνιστών έσφαλαν διότι δεν γνώριζαν ακριβώς τις προϋποθέσεις που πρέπει να υπάρχουν για να θεωρηθεί μια πράξη ως αθέμιτη.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ανακεφαλαιώνοντας η μεγάλη εξέλιξη της τεχνολογίας καθώς και οι γρήγοροι ρυθμοί ανάπτυξης έχουν κάνει τις επιχειρήσεις να είναι όλο και πιο ανταγωνιστικές. Οι ρυθμοί μάλιστα είναι τέτοιοι που πολλές εταιρίες προσπαθούν να αναπληρώσουν το χαμένο έδαφος όπως μείωση φήμης, απώλεια κερδών με αθέμιτα μέσα εις βάρος άλλων εταιρών. Πράξεις οι οποίες αντίκειται στα χρηστά ήθη πραγματοποιούνται καθημερινά με αποτέλεσμα να αντιμετωπίζουν πρόβλημα τόσο οι εταιρίες όσο και οι καταναλωτές οι οποίοι παραπλανούνται.

Για να αποφεύγονται λοιπόν τέτοια περιστατικά τα Δικαστήρια με την Γενική ρήτρα του άρθρου 1 του νόμου 146/1914 προσπαθούν πάντα να επιβάλλουν τις απαραίτητες κυρώσεις στους παραβάτες για να μπορεί η αγορά να αναπτύσσεται σε συνθήκες υγιούς και θεμιτού ανταγωνισμού.

Τέλος, οι επιχειρήσεις θα πρέπει να γνωρίζουν τους απαραίτητους κανόνες ανταγωνισμού, να σέβονται τους ανταγωνιστές αλλά και τους καταναλωτές για να μπορεί η αγορά να ευδοκιμεί και όχι να δυσανασχετεί κάτω από αθέμιτες ανταγωνιστικές πράξεις.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Λάμπρος Ε. Κοτσίρης, Δίκαιο Ανταγωνισμού – Αθέμιτου και Ελεύθερου, Εκδόσεις Σάκκουλα 2000
2. Νικ. Κ. Ρόκας, Αθέμιτος Ανταγωνισμός, Νομική Βιβλιοθήκη 1996
3. Μιχ. – Θεοδ. Δ. Μαρίνος, Αθέμιτος Ανταγωνισμός, Αθήνα 2002
4. ΝΟΜΙΚΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ
5. Αρμενόπουλος, Μηνιαία Νομική Επιθεώρηση, Εκδίδεται από τον Δικηγορικό Σύλλογο Θεσσαλονίκης
6. Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιρειών. Μηνιαία Έκδοση Νομοθεσίας, Μελέτης και Νομολογίας, Εμπορικού, Οικονομικού, Εργατικού και Φορολογικού Δικαίου.
7. Ελληνική Δικαιοσύνη, Μηνιαία Νομική Έκδοση
8. Νόμος (INTRACOM). Βάσεις Νομικών Πληροφοριών,
<http://lawdb.intrasoftnet.com>